

2024/3110

18.12.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/3110

ze dne 27. listopadu 2024,

kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro uvádění stavebních výrobků na trh a zrušuje nařízení (EU) č. 305/2011

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ⁽³⁾ bylo přijato v souvislosti s vnitřním trhem za účelem harmonizace podmínek pro uvádění stavebních výrobků na trh a za účelem odstranění překážek obchodu se stavebními výrobky mezi členskými státy.
- (2) Podle nařízení (EU) č. 305/2011, aby mohl být stavební výrobek, na nějž se vztahuje harmonizovaná technická specifikace, uveden na trh, je výrobce povinen vypracovat pro takový výrobek prohlášení o vlastnostech. Výrobce přebírá odpovědnost za shodu výrobku s těmito vlastnostmi uvedenými v prohlášení a s příslušnými požadavky. U určitých výrobků jsou výrobci od této povinnosti osvobozeni.
- (3) Zkušenosti s prováděním nařízení (EU) č. 305/2011, hodnocení provedené Komisí v roce 2019, jakož i zpráva o Evropské organizaci pro technické posuzování ukázaly nedostatečnou výkonnost rámce pro stavební výrobky v různých ohledech, včetně oblasti vypracovávání norem a dozoru nad trhem. Kromě toho připomínky obdržené v průběhu hodnocení poukázaly na potřebu omezit překrývání, odstranit rozpory a opakování požadavků, a to i ve vztahu k jiným právním předpisům Unie, s cílem zajistit větší právní jasnost a omezit administrativní zátěž hospodářských subjektů. Je proto nezbytné aktualizovat a sladit právní povinnosti pro hospodářské subjekty s právními povinnostmi stanovenými v jiných právních předpisech Unie, jakož i doplnit nová ustanovení, včetně ustanovení týkajících se dozoru nad trhem, aby se zvýšila právní jistota a aby se zabránilo rozdílným výkladům.
- (4) Je nezbytné zavést dobře fungující informační toky, a to i elektronickými prostředky a s využitím strojově čitelného formátu, aby bylo zajištěno, že v celém dodavatelském řetězci budou k dispozici ucelené a transparentní informace o vlastnostech stavebních výrobků. Očekává se, že se tím zvýší transparentnost alepší účinnost přenosu informací. Zajištění digitálního přístupu ke komplexním informacím o stavebních výrobcích by přispělo k celkové digitalizaci stavebnictví, čímž by se tento rámec stal vhodným pro digitální věk. Zajištění přístupu ke spolehlivým a trvalým informacím by navíc rovněž znamenalo, že by hospodářské subjekty a další účastníci sobě navzájem nepřispívali k nedodržování požadavků.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 75, 28.2.2023, s. 159.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. listopadu 2024.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5).

- (5) Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2021 o provádění nařízení (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh (nařízení o stavebních výrobcích) (*) uvítalo cíl Komise učinit stavebnictví udržitelnějším tím, že se v revizi nařízení (EU) č. 305/2011 bude zabývat udržitelností stavebních výrobků, jak bylo oznámeno ve sdělení Komise ze dne 11. března 2020 nazvaném „Nový akční plán pro oběhové hospodářství – Čistší a konkurenceschopnější Evropa“. V závěrech Rady o oběhovém hospodářství v odvětví stavebnictví ze dne 28. listopadu 2019 byla Komise vyzvána, aby při revizi nařízení (EU) č. 305/2011 usnadnila oběhovost stavebních výrobků. Ve svém sdělení ze dne 10. března 2020 nazvaném „Nová průmyslová strategie pro Evropu“ zdůraznila Komise potřebu zabývat se udržitelností stavebních výrobků a vyzdvihla udržitelnější zastavěné prostředí jako základ pro přechod Evropy ke klimatické neutralitě. Ve svém sdělení ze dne 5. května 2021 nazvaném „Aktualizace nové průmyslové strategie 2020: budování silnějšího jednotného trhu pro oživení Evropy“ označila Komise stavebnictví za jeden z prioritních ekosystémů, který čelí největším problémům při plnění cílů v oblasti klimatu a udržitelnosti a při dosahování digitální transformace a na němž závisí konkurenceschopnost stavebnictví. Je proto vhodné stanovit pravidla pro deklarování environmentální udržitelnosti stavebních výrobků, včetně možnosti stanovit příslušné mezní úrovně a třídy. Třídy vlastností výrobků z hlediska environmentální výkonnosti by měly přesně odrážet rozmanitost výrobků a současný stav techniky a měly by umožnit správnou identifikaci výrobků, které jsou nejšetnější k životnímu prostředí. Kromě toho by při odkazování na dopady na životní prostředí měly být tyto třídy vlastností srozumitelné, neměly by být zavádějící ani umožňovat přesouvání zátěže.
- (6) Podobně strategie EU v oblasti normalizace z roku 2022 uvedená ve sdělení Komise ze dne 2. února 2022 nazvaném „Strategie EU pro normalizaci – Stanovování celosvětových norem na podporu odolného, zeleného a digitálního jednotného trhu EU“ označila stavebnictví za jednu z nejvhodnějších oblastí, kde by harmonizované normy mohly zlepšit konkurenceschopnost a snížit překážky na trhu.
- (7) Sledování cílů v oblasti životního prostředí, včetně boje proti změně klimatu a přechodu na oběhové hospodářství, vyžaduje stanovení nových environmentálních povinností a vytvoření základu pro vývoj a uplatňování metody hodnocení pro výpočet environmentální udržitelnosti stavebních výrobků, aniž by se nepřiměřeně zvýšila byrokracie a náklady pro hospodářské subjekty, zejména malé a střední podniky. Výpočty by měly pokrývat celý životní cyklus výrobku za použití metod stanovených prostřednictvím normalizace. U nových výrobků by vypočtené životní cykly měly zahrnovat všechny fáze života výrobku, od získání suroviny nebo vytvoření z přírodních zdrojů až po jeho konečné odstranění, včetně případných přínosů a zatížení mimo mezní hodnoty. U použitých a repasovaných výrobků by vypočtený životní cyklus měl začít odinstalováním ze stavby a měl by zahrnovat všechny následující fáze až do konečného odstranění. Komise by měla poskytnout software pro provedení výpočtu, zejména charakterizační faktory použitelné v souladu s evropskou normou EN 15804 nebo budoucími použitelnými normami. Je třeba informovat o každé aktualizaci tohoto softwaru, která by měla následně vést k aktualizaci příslušných výpočtů do jednoho roku.
- (8) V zájmu zajištění bezpečnosti a funkčnosti stavebních výrobků, a tím i staveb, jakož i bezpečnosti pracovníků a uživatelů, je nezbytné zajistit, aby někteří poskytovatelé služeb, jako jsou poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek, on-line tržiště a subjekty poskytující zprostředkovatelské služby, nepřispívali k tomu, aby jiné subjekty nedodržovaly předpisy. Je proto nezbytné, aby se příslušná ustanovení vztahovala i na tyto služby a jejich poskytovatele.
- (9) Aby byla vytvořena nezbytná vazba mezi stavebními výrobky a stavbami, včetně budov, do nichž by mohly být začleněny, měl by být pojem stavby definován pouze pro účely tohoto nařízení, aniž by byly dotčeny pravomoci členských států definovat a regulovat stavby a budovy.
- (10) Aby se zabránilo využívání inovativních distribučních modelů k obcházení povinností podle tohoto nařízení, mělo by být vyjasněno, že jakékoli dodání výrobku v rámci obchodní činnosti, včetně případů, kdy jsou vlastnictví nebo držba výrobků převedeny v rámci poskytování služby, se má považovat za dodávání výrobku na trh.
- (11) Zajištění volného pohybu sestav pro stavební výrobky na vnitřním trhu by podpořilo konkurenceschopnost tohoto odvětví. Tento přístup by rozšířil dosah trhu, zjednodušil výrobní procesy pro společnosti a zlepšil pohodlí pro spotřebitele i podniky.

(*) Úř. věst. C 474, 24.11.2021, s. 41.

- (12) Soulad stavebních výrobků s právními předpisy Unie často závisí na souladu jejich klíčových částí s těmito předpisy. Protože jsou však klíčové části často zabudovány do různých stavebních výrobků, bylo by zajištění bezpečnosti a ochrany životního prostředí, včetně klimatu, dosaženo lépe, pokud by byly tyto klíčové části posuzovány dříve, tedy pokud by byly jejich vlastnosti a shoda posuzovány před posuzováním konečného stavebního výrobku, do nějž jsou zabudovány, a nezávisle na tomto posouzení. Stejně tak by byl dozor nad trhem účinnější, pokud by bylo možno identifikovat nevyhovující klíčové části a zaměřit se na ně. Proto je nezbytné stanovit závazná pravidla použitelná na klíčové části stavebních výrobků. Stejný přístup by měl být použit pro části nebo materiály určené k použití pro stavební výrobky, pro které by bylo dobrovolné uplatňování tohoto nařízení užitečné.
- (13) Předměty, jako jsou stavební výrobky, jejich klíčové části nebo jiné části nebo materiály, mohou být uváděny na trh jako takové nebo jako soubor samostatných součástí určených k společnému použití a měly by podléhat zvláštním harmonizovaným technickým specifikacím. Aby se zjednodušilo uplatňování tohoto nařízení, měly by být předměty a součásti spadající do jeho oblasti působnosti jasně určeny. Tato identifikace by však neměla vylučovat možnost uvádět na trh součásti jako stavební výrobky, jsou-li tyto součásti uváděny na trh samostatně, jako klíčové části nebo jinak.
- (14) Při zachování široké oblasti působnosti pro možné použití tohoto nařízení by mělo být vyloučeno jeho použití na některé výrobky, které jsou již harmonizovány jinými právními akty Unie, aby se zabránilo překrývání právních předpisů. Za stejným účelem je rovněž důležité rozlišovat mezi těmi aspekty těchto výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení, a těmi aspekty, které jsou upraveny jinými odvětvovými právními předpisy. Tak by tomu bylo například u světelnotechnických výrobků a elektrických a elektronických výrobků, na které se vztahují směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU⁽⁵⁾ 2014/30/EU⁽⁶⁾ 2014/53/EU⁽⁷⁾ a 2001/95/ES⁽⁸⁾. Široká oblast působnosti tohoto nařízení by však neměla být vykládána jako záměr harmonizovat všechny výrobky, které mohou být uvedeny na trh za účelem zabudování do staveb. Na výrobky, které nejsou vhodné pro harmonizaci, například z důvodu svého vztahu ke kulturnímu dědictví, používání specifických materiálů, které lze získat pouze v určitých lokalitách, nebo kvůli rozdílným podmínkám v členských státech, by se neměl vztahovat harmonizační účinek tohoto nařízení. Toho je možné dosáhnout aktivním rozhodnutím, že se na ně nebudou vztahovat harmonizované technické specifikace.
- (15) Na použité výrobky, na které se vztahuje toto nařízení a které byly dovezeny ze třetích zemí, by se měla vztahovat stejná pravidla jako na nové stavební výrobky, pokud neexistují zvláštní pravidla pro použité výrobky.
- (16) Stavební výrobky uváděné na trh v nejvzdálenějších regionech Unie jsou často dováženy ze sousedních zemí, a proto se na ně nevztahují požadavky stanovené právními předpisy Unie. Pokud by se na takové stavební výrobky měly vztahovat tyto požadavky, bylo by to neúměrně nákladné. Současně se stavební výrobky vyrobené v nejvzdálenějších regionech téměř nedostávají do oběhu v ostatních členských státech. Členské státy by proto měly mít možnost vyjmout z těchto požadavků stavební výrobky uváděné na trh v nejvzdálenějších regionech Unie.
- (17) Aby bylo zajištěno zachování silné vazby mezi normami a regulačními potřebami členských států, měla by být skupina odborníků nápomocna Komisi ohledně přípravy žádostí o normalizaci a dalších harmonizovaných technických specifikací. Kromě obecných priorit Unie, jako jsou cíle EU v oblasti klimatu a oběhového hospodářství, by se práce skupiny odborníků měla řídit pracovním plánem vypracovaným na základě podnětů členských států. Při stanovování priorit pracovního plánu by měla Komise věnovat zvláštní pozornost nahrazení harmonizovaných

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 357).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 79).

⁽⁷⁾ Směrnice 2014/53/EU Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a zrušení směrnice 1999/5/ES (Úř. věst. L 153, 22.5.2014, s. 62).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4).

technických specifikací přijatých podle nařízení (EU) č. 305/2011. Komise by měla každoročně informovat členské státy a Evropský parlament o pokroku při provádění tohoto pracovního plánu, včetně informací o vydaných žádostech o normalizaci, počtu norem navržených evropskými normalizačními organizacemi, o průměrné době potřebné k posouzení norem Komisí a o poměru mezi normami přijatými a zamítnutými Komisí.

- (18) V souladu se zásadou proporcionality je pro dosažení základního cíle harmonizace vnitřního trhu se stavebními výrobky nezbytné a vhodné reagovat na regulační potřeby členských států vymezením pouze nezbytných základních charakteristik pro posouzení vlastností výrobku. Vymezení těchto základních charakteristik a metod hodnocení, které se na ně vztahují, by mělo poskytnout méně zatěžující přístup s dostatečnou spolehlivostí a zabránit zdvojování a nesrovnalostem. Toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle, v souladu s čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“).
- (19) V zájmu dosažení maximální soudržnosti právních předpisů by toto nařízení mělo v co největší míře vycházet z horizontálního právního rámce, v tomto případě konkrétně z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012⁽⁹⁾. Navazuje na nedávný trend v oblasti právních předpisů týkajících se výrobků, který spočívá ve vypracování náhradního řešení v případech, kdy evropské normalizační organizace nedodají validní harmonizované normy. Pokud evropská normalizační organizace dodá harmonizovanou normu v souladu s žádostí o normalizaci, která obsahuje prvky, jež nenaplní regulační potřeby členských států nebo nejsou v souladu s cíli Unie v oblasti bezpečnosti, životního prostředí, oběhovosti a klimatu, měla by Komise žádost o normalizaci revidovat nebo stanovit, že tato harmonizovaná norma je závazná s omezeními. Jako náhradní řešení by mělo být možné použít harmonizované normy, které nejsou v souladu s žádostí o normalizaci a týkají se skupiny výrobků nebo kategorie výrobků, na které se buď dříve harmonizovaná norma nevztahovala, nebo se na ně již vztahuje harmonizovaná norma použitelná po dobu delší než pět let, nebo se na ně vztahuje harmonizovaná norma použitelná s omezeními.
- (20) Pokud harmonizované normy stanoví pravidla pro posuzování vlastností ve vztahu k základním charakteristikám, které jsou relevantní z hlediska stavebních předpisů členských států, měly by být tyto normy pro účely uplatňování tohoto nařízení závazné jako harmonizované normy pro vlastnosti, neboť pouze takové závazné normy plní cíl umožnit volný oběh výrobků a zároveň zajistit členským státům možnost požadovat charakteristiky výrobku související se základními požadavky na stavby se zřetelem k jejich specifické vnitrostátní situaci, například rozdílům v klimatických, geologických, zeměpisných a jiných podmínkách. Při společném sledování těchto dvou cílů je nutné, aby výrobky byly posuzovány jednou hodnoticí metodou, a proto musí být tato metoda závazná. Dobrovolné normy však mohou být použity k tomu, aby požadavky na výrobky, stanovené pro příslušnou skupinu výrobků nebo kategorii výrobků akty v přenesené pravomoci, byly ještě konkrétnější, a to po vzoru rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES⁽¹⁰⁾. V souladu s rozhodnutím č. 768/2008/ES by tyto dobrovolné normy měly umožňovat předpoklad shody s požadavky, na něž se vztahují.
- (21) Posouzení vlastností s ohledem na základní charakteristiky může vyžadovat zavedení mezních úrovní. U některých použití musí být splněny dobrovolné mezní úrovně. Závazné mezní úrovně musí být splněny jako podmínka pro uvedení výrobku na vnitřní trh bez ohledu jeho použití.
- (22) Aby bylo možné přispět k cílům Zelené dohody pro Evropu uvedené ve sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 nazvaném „Zelená dohoda pro Evropu“, Akčního plánu pro oběhové hospodářství a Akčního plánu pro nulové znečištění uvedeného ve sdělení Komise ze dne 12. května 2021 nazvaném „Cesta ke zdravé planetě pro všechny – Akční plán EU: Vstříc nulovému znečištění ovzduší, vod a půdy“ a zajistit bezpečné stavební výrobky, přičemž bezpečnost je jedním z cílů, jež mají být sledovány v právních předpisech založených na článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), jsou požadavky na výrobky týkající se funkčnosti, bezpečnosti a ochrany životního prostředí, včetně klimatu, nezbytné. Při stanovování těchto požadavků by se Komise měla zabývat bezpečnostními riziky a zohlednit potenciální přínos daných výrobků k dosažení cílů Unie v oblasti klimatu, životního prostředí a energetické účinnosti v průběhu jejich životního cyklu. Uvedené požadavky se netýkají vlastností stavebních výrobků. Na rozdíl od předchozí směrnice Rady 89/106/EHS⁽¹¹⁾, nařízení (EU) č. 305/2011 stanovení takových požadavků na výrobky neumožňuje. Takové požadavky jsou však obsaženy

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82).

⁽¹¹⁾ Směrnice Rady 89/106/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků (Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 12).

v některých harmonizovaných normách pro stavební výrobky. Dané normy prokazují, že existuje praktická potřeba takových požadavků na funkčnost, bezpečnost a ochranu životního prostředí. Článek 114 Smlouvy o fungování EU jako právní základ tohoto nařízení současně požaduje, aby bylo usilováno o vysokou úroveň ochrany zdraví, bezpečnosti a životního prostředí. Toto nařízení by tedy mělo znovu zavést nebo potvrdit požadavky na výrobky. Proto by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem stanovení takových požadavků pro příslušnou skupinu výrobků nebo kategorií výrobků.

- (23) Výroba a distribuce stavebních výrobků se stává stále složitější, což vede ke vzniku nových specializovaných subjektů, jako jsou poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek. V zájmu jasnosti by se určité obecné povinnosti, včetně spolupráce s orgány, měly vztahovat na všechny subjekty zapojené do dodavatelského řetězce.
- (24) S cílem podpořit harmonizované postupy mezi členskými státy i v případech, kdy se nepodařilo dosáhnout shody o těchto postupech, by Komisi měla být ve vztahu k omezenému okruhu otázek svěřena pravomoc přijmout prováděcí akty k provedení tohoto nařízení. Příslušná zmocnění by se měla týkat povinností a práv hospodářských subjektů a povinností oznámených subjektů.
- (25) V zájmu zvýšení právní jistoty a zmírnění roztržičnosti trhu Unie se stavebními výrobky je nutné jasně vymezit oblast regulovanou na úrovni Unie, tzv. „harmonizovanou zónu“, a to v protikladu k prvkům, které zůstávají v pravomoci členských států. Členské státy mají i nadále pravomoc zavést ustanovení týkající se staveb, včetně jejich návrhu a dimenzování. Vytvoření harmonizované zóny by nemělo být dotčeno právo členských států stanovit vnitrostátní požadavky na stavby a nemělo by snižovat úroveň ochrany, která již v členských státech existuje a je odůvodněná. Vnitrostátní politiky v oblasti životního prostředí vztahující se na stavby by neměly být považovány za zákazy nebo překážky bránící dodávání výrobků na trh, pokud respektují harmonizovanou zónu.
- (26) Členské státy stanoví úroveň bezpečnosti staveb na základě svých povinností vůči občanům, zatímco Unie určuje rámcové podmínky pro vnitřní trh. Pravomoc přijímat právní předpisy o stavbách zůstává členským státům. Základní požadavky na stavby uvedené v tomto nařízení by měly stanovit vazby na stavební výrobky, které jsou technicky nezbytné, a sloužit jako základ pro vydávání žádostí o normalizaci evropským normalizačním organizacím pro vypracování harmonizovaných norem pro stavební výrobky, odpovídajících aktů v přenesené pravomoci i pro vypracování evropských dokumentů pro posuzování.
- (27) Harmonizovaná zóna by se měla vztahovat i na veřejné zakázky, granty nebo jiné pozitivní pobídky, s výjimkou daňových pobídek.
- (28) V zájmu dosažení rovnováhy mezi zmírněním roztržičnosti trhu a oprávněnými zájmy členských států na regulaci staveb je nezbytné stanovit mechanismus, který by lépe odrážel potřeby členských států při vypracovávání harmonizovaných technických specifikací. Ze stejného důvodu by měl být zaveden doplňkový mechanismus předchozího povolení umožňující členským státům stanovit na základě naléhavých důvodů ochrany zdraví a bezpečnosti osob nebo ochrany životního prostředí jiné požadavky na výrobky, na něž se vztahuje harmonizovaná zóna, než ty, které jsou stanoveny v harmonizovaných technických specifikacích. Tento mechanismus by měl členským státům umožnit, aby v očekávání aktualizovaných harmonizovaných technických specifikací reagujících na jejich regulační potřeby oznámily vnitrostátní opatření, která mají vliv na vlastnosti základní charakteristiky, na kterou se harmonizovaná technická specifikace nevztahuje, a požádaly o jejich povolení. Tento mechanismus by měl doplňovat možnost členského státu oznámit Komisi v souladu s článkem 114 Smlouvy o fungování EU, že považuje za nezbytné zavést vnitrostátní předpisy, které jsou v rozporu s harmonizovanými technickými předpisy, založené na nových vědeckých poznatcích týkajících se ochrany životního prostředí nebo pracovního prostředí z důvodu problému, který je specifický pro daný členský stát. Aby se zajistilo, že povolená vnitrostátní opatření zůstanou pouze dočasnými odchylkami od harmonizované zóny, je důležité umožnit rychlé konzultace o potřebě aktualizovat harmonizované technické specifikace s ohledem na tyto regulační potřeby, a to ve vhodných případech i prostřednictvím žádostí o normalizaci se lhůtami specificky stanovenými tak, aby řešily danou naléhavou situaci.
- (29) Oběhové hospodářství, které je klíčovým prvkem akčního plánu pro oběhové hospodářství, lze podpořit povinnými systémy zálohování a povinností výrobců k znovunabytí vlastnictví k novým, přebytným nebo neprodaným výrobkům, které nebyly vyrobeny na míru. Členské státy by proto měly mít možnost taková opatření přijmout

a stanovit povinnosti týkající se sběru a nakládání s výrobky jako odpadem. Za přepravu zpět k distributorovi, dovozci nebo výrobci by měl být odpovědný vlastník výrobku.

- (30) V zájmu zvýšení právní jasnosti a snížení administrativní zátěže hospodářských subjektů je nutné zabránit tomu, aby stavební výrobky podléhaly více posouzením týkajícím se stejného aspektu zdraví a bezpečnosti osob nebo ochrany životního prostředí, včetně klimatu, podle různých právních aktů Unie. Potvrdila to i platforma REFT, vytvořená rozhodnutím Komise C(2015)3261 s doporučením, aby Komise přednostně řešila problémy překrývajících a opakujících se požadavků. Aniž by snižovala úroveň ochrany, která již v členských státech na úrovni staveb existuje a je odůvodněná, nebo do ní jinak zasahovala, Komise by tak měla mít možnost stanovit podmínky, za nichž plnění povinností podle jiných právních aktů Unie představuje plnění také určitých povinností podle tohoto nařízení, pokud by jinak byl stejný aspekt zdraví a bezpečnosti osob nebo ochrany životního prostředí, včetně klimatu, posuzován souběžně podle tohoto nařízení i jiného práva Unie.
- (31) Aby se předešlo rozdílným postupům členských států a hospodářských subjektů, měla by být Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU, aby mohla určit, zda některé předměty spadají do definice výrobku.
- (32) Vzhledem k tomu, že toto nařízení vzniká v souladu s rámcem nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781⁽¹²⁾, ale jeho ustanovení jsou přizpůsobena specifikům odvětví stavebních výrobků, bude toto nařízení, až na určité výjimky, právním aktem používaným k harmonizaci veškerých relevantních aspektů stavebních výrobků, včetně aspektů udržitelnosti, ačkoliv těmi se zabývá i nařízení (EU) 2024/1781. Pokud bude v rámci nařízení (EU) 2024/1781 horizontálně zjištěna potřeba nějaké politiky, měla by Komise k řešení této potřeby, pokud jde o stavební výrobky, použít především toto nařízení. Pouze ve výjimečných případech, kdy jsou požadavky podle tohoto nařízení nedostatečné a nelze je změnit nebo doplnit v přiměřené lhůtě, by mělo být možné doplňujícím způsobem použít na stavební výrobky nařízení (EU) 2024/1781, pokud se ukáže, že související administrativní náklady, i v případě, že se na hospodářské subjekty ve výsledku budou potenciálně vztahovat dva postupy posuzování shody, jsou přiměřené. Výjimečně v případě výrobků spojených se spotřebou energie zahrnutých do pracovních plánů ekodesignu, které jsou zároveň stavebními výrobky, a v případě meziproduktů ve smyslu nařízení (EU) 2024/1781, s výjimkou cementu, bude při stanovování požadavků na udržitelnost upřednostněno uvedené nařízení. Bude to platit například pro topná tělesa, kotle, tepelná čerpadla, spotřebiče pro ohřev vody a vytápění prostor, ventilátory, chladicí a větrací systémy a fotovoltaické výrobky, s výjimkou fotovoltaických panelů zabudovaných v budovách. Toto nařízení by se stále v případě potřeby mělo uplatňovat doplňkově, zejména pokud jde o bezpečnostní aspekty, a to i s ohledem na další právní předpisy Unie týkající se výrobků, jako jsou plynové spotřebiče, nízkonapěťové výrobky a strojní zařízení. V případě rozporu s nařízením (EU) 2024/1781 mají přednost příslušná ustanovení tohoto nařízení. U jiných výrobků může vyvstat potřeba stanovit podmínky, za nichž plnění povinností podle jiných právních předpisů Unie představuje plnění také určitých povinností podle tohoto nařízení, aby se zabránilo zbytečnému zatížení hospodářských subjektů. Za účelem stanovení těchto podmínek by tudíž měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU.
- (33) Aby se vytvořila motivace k dodržování předpisů, měl by výrobce stavebních výrobků nést odpovědnost za nesprávná prohlášení o vlastnostech a shodě.
- (34) Zvýšená míra opětovného použití stavebních výrobků je součástí přechodu k oběhovému hospodářství a snižování environmentální a uhlíkové stopy staveb. Trh s použitými stavebními výrobky není v současné době příliš rozvinutý a požadavky na stavební výrobky, které již byly jednou použity, se v jednotlivých členských státech značně liší. Proto by použité stavební výrobky, včetně dalších použitých předmětů, na které se toto nařízení vztahuje, měly podléhat dlouhodobé harmonizaci tím, že se stanoví možnost vypracovat zvláštní harmonizované technické specifikace podle tohoto nařízení. Tyto harmonizované technické specifikace by se měly vztahovat na použité výrobky za předpokladu, že daný použitý výrobek není nebo přestal být odpadem. Přijetím specializovaných harmonizovaných technických specifikací pro použité výrobky by neměla být dotčena oblast působnosti a definice odpadu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES⁽¹³⁾. Výrobky přímo opětovně použité při stavbě by však

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1781 ze dne 13. června 2024 o vytvoření rámce pro stanovení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků, o změně směrnice (EU) 2020/1828 a nařízení (EU) 2023/1542 a o zrušení směrnice 2009/125/ES (Úř. věst. L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

neměly být považovány za výrobky znovu uvedené na trh, a proto by se na ně neměla vztahovat žádná opatření podle tohoto nařízení.

- (35) V zájmu jasnosti rozsahu harmonizované zóny je důležité, aby všechny harmonizované technické specifikace výslovně uváděly, zda se vztahují na použité výrobky, nebo je ze své oblasti působnosti vylučují. Vyloučení použitých výrobků z oblasti působnosti harmonizované technické specifikace by však nemělo hospodářským subjektům bránit v tom, aby se rozhodly pro použití tohoto nařízení, jako kdyby byl použitý výrobek nový.
- (36) Podle definice použitých výrobků by se harmonizované technické specifikace, které výslovně zahrnují použité výrobky do své oblasti působnosti, měly vztahovat rovněž na použité výrobky, které prošly procesem přeměny přesahujícím rámec způsobů využití zahrnujících kontrolu, čištění nebo opravu definovaných v harmonizované technické specifikaci jako jiné než podstatné procesy přeměny vlastností výrobku. U repasovaných výrobků by bez ohledu na harmonizovanou technickou specifikaci mělo být možné nezahrnout do výpočtu jejich dopadu na životní prostředí během celého životního cyklu události předcházející poslednímu odinstalování výrobku. Dále by použití repasovaných výrobků mělo být podporováno požadavky nebo pobídkami, které podporují vysoký obsah recyklovaného materiálu.
- (37) Aby se zlepšil přístup ke snadno dostupným a komplexním informacím o stavebních výrobcích, a tím se přispělo k jejich bezpečnosti, funkčnosti a udržitelnosti, mělo by být zajištěno, aby prohlášení o vlastnostech a shodě poskytovalo veškeré informace, které uživatelé a orgány potřebují. S ohledem na užitečnost tohoto prohlášení pro uživatele by výrobci měli mít možnost zahrnout do něj další informace za předpokladu, že prohlášení o vlastnostech a shodě zůstanou jednotná a snadno čitelná a že nebudou zneužívána jako reklama.
- (38) Aby se snížila zátěž hospodářských subjektů, a zejména výrobců, měly by mít hospodářské subjekty vydávající prohlášení o vlastnostech a shodě možnost poskytovat kopie těchto prohlášení elektronickými prostředky a měli by být oprávněni poskytovat tato prohlášení na internetových stránkách pod podmínkou, že je nebude možné měnit, budou okem a strojově čitelná, dostupná, přístupná a jednoznačně navázaná na výrobek. V zájmu zjednodušení komunikace v dodavatelském řetězci by prohlášení o vlastnostech a shodě měla uživateli umožnit prostřednictvím IT aplikace kontrolu shody s prováděcími pravidly členského státu, v němž se výrobek používá. Důležitým předpokladem pro strojově čitelná prohlášení je standardizovaný elektronický formát, který je vyžadován pro každou harmonizovanou technickou specifikaci.
- (39) Aby výrobci mohli prokázat, že stavební výrobky, na které se vztahuje volný pohyb zboží, splňují příslušné požadavky Unie, je nutné vyžadovat prohlášení o shodě doplňující prohlášení o vlastnostech, čímž se regulační systém pro stavební výrobky rovněž přiblíží nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽¹⁴⁾. Aby se však minimalizovala případná administrativní zátěž, měla by být prohlášení o shodě a prohlášení o vlastnostech spojena. Administrativní zátěž pro malé a střední podniky by měla být dále minimalizována prostřednictvím cílených zjednodušujících ustanovení, včetně sdílení výsledků zkoušek, uznávání osvědčení, kaskádového využívání technické dokumentace a prohlášení bez posouzení, umožňujících mikropodnikům používat mírnější systém posuzování a ověřování a snižujících požadavky na nesériové výrobky zhotovené na zakázku. Jsou-li takové výrobky instalované v rámci jediné určené stavby, měly by být možné výjimky z povinnosti vypracovat prohlášení o vlastnostech a shodě. V případech, kdy výrobce splňuje kritéria pro použití zjednodušeného postupu i pro výjimku z povinnosti vypracovat prohlášení o vlastnostech a shodě, měl by mít možnost zvolit si jednu z nich nebo předložit prohlášení o vlastnostech a shodě bez použití zjednodušeného postupu, aby lépe přizpůsobil svou nabídku potřebám potenciálních zákazníků.
- (40) V zájmu dosažení souladu s ostatními právními předpisy o výrobcích a v souladu s obecnými zásadami nařízení (ES) č. 765/2008 by se označení CE mělo umísťovat pouze na stavební výrobky, pro které výrobce vypracoval prohlášení o vlastnostech a shodě. Výrobce tím přebírá odpovědnost za shodu výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení a platnými požadavky na výrobek.

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (41) Procesní práva všech hospodářských subjektů a fyzických nebo právnických osob jednajících jejich jménem v souvislosti s opatřeními, rozhodnutími nebo příkazy vydanými orgány dozoru nad trhem a jinými příslušnými vnitrostátními orgány je třeba zajistit v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020⁽¹⁵⁾. Je nezbytné, aby členské státy zajistily, aby proti těmto opatřením, rozhodnutím nebo příkazům existovala odpovídající odvolací řízení.
- (42) V zájmu zajištění funkčnosti, bezpečnosti a udržitelnosti stavebních výrobků, a tedy i staveb by všechny hospodářské subjekty, které působí v dodavatelském a distribučním řetězci, měly přijmout vhodná opatření, aby zajistily, že budou na trh uvádět, dodávat nebo podporovat dodávání pouze stavebních výrobků, které jsou v souladu se závaznými požadavky Unie. V zájmu zvýšení právní jasnosti je nezbytné výslovně stanovit povinnosti hospodářských subjektů.
- (43) Je nezbytné, aby výrobci stavebních výrobků přesně a jednoznačně určili typ výrobku, aby byl zajištěn přesný základ pro posouzení souladu takového výrobku s požadavky Unie. Aby se zabránilo obcházení příslušných požadavků, mělo by být současně výrobcům zakázáno vytvářet stále nové typy výrobků, pokud jsou dané výrobky z hlediska rozhodujících charakteristik totožné.
- (44) Na vnitřním trhu by označení CE mělo být jediným označením prokazujícím soulad s metodami posuzování ve vztahu k základním charakteristikám, na které se vztahují harmonizované technické specifikace. Aby se zabránilo roztržičnosti trhu a zavádějícím tvrzením vyplývajícím z použití různých metod posuzování, mělo by označení CE být jediným povoleným označením výrobků, na něž se vztahuje harmonizovaná technická specifikace, které potvrzuje, že dotčený výrobek byl posouzen ve vztahu k základním charakteristikám, na něž se vztahují harmonizované technické specifikace, a že je v souladu s příslušnými požadavky na výrobek. Na trhu se stavebními výrobky se objevuje velké množství označení, která často vyvolávají zmatek a nedůvěru mezi účastníky trhu, ale také uvádějí spotřebitele v omyl. Používání dalších označení negativně ovlivňuje důkazní hodnotu označení CE, pokud je založeno na metodách posuzování, které se liší od metod stanovených v příslušných harmonizovaných technických specifikacích. Kromě toho malé a střední podniky nemohou takové označení vždy využívat, což narušuje trh a potenciálně brání přístupu na něj. Tato další označení by proto neměla být používána na výrobcích společně s označením CE. Tento zákaz však nebrání tomu, aby výrobky, které nesou jiná označení, byly uváděny na jednotný trh, pokud taková označení neuvádějí spotřebitele v omyl ani nevedou k záměně s označením CE. Tato označení by navíc neměla snižovat viditelnost, čitelnost nebo význam označení CE. Proto by tato označení neměla obsahovat žádné informace, text ani tvrzení o vlastnostech výrobku.
- (45) Aby se předešlo zavádějícím tvrzením, měla by veškerá tvrzení výrobců stavebních výrobků vycházet z hodnoticí metody obsažené v harmonizovaných technických specifikacích, pokud je k dispozici.
- (46) Technická dokumentace stavebních výrobků vypracovaná výrobcem usnadňuje příslušným vnitrostátním orgánům a oznámeným subjektům ověřování těchto výrobků podle požadavků Unie. V zájmu lepšího přístupu ke komplexním informacím by tato technická dokumentace měla obsahovat informace nezbytné pro potvrzení výpočtu, na kterém je založeno posouzení environmentální udržitelnosti stavebního výrobku.
- (47) Aby byla zajištěna transparentnost pro uživatele stavebních výrobků a aby se zabránilo jejich nevhodnému použití, měl by výrobce stavební výrobky a jejich zamýšlené použití přesně označit. Ze stejného důvodu by měl výrobce jasně uvést, zda jsou stavební výrobky určeny pro profesionální použití. Aby bylo možné stavební výrobky zpětně dohledat, měli by výrobci uvést jedinečný identifikační kód typu výrobku specifický pro výrobce na výrobku, a pokud to není možné, např. z důvodu velikosti nebo povrchu výrobku, na připojeném štítku, na obalu nebo pokud ani to není možné, v průvodním dokumentu.
- (48) Aby bylo zajištěno splnění požadavků tohoto nařízení, měli by výrobci aktivně vyhledávat, uchovávat a vyhodnocovat informace a přijímat vhodná opatření v případech, kdy se potvrdí neexistence shody nebo nedostatečná funkčnost, nebo v případech, kdy hrozí riziko.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).

- (49) Aby bylo dosaženo cílů Zelené dohody pro Evropu a akčního plánu pro oběhové hospodářství, měla by mít Komise možnost stanovit minimální mezní úrovně pro environmentální výkonnost stavebních výrobků a environmentální požadavky na výrobek, které předchází dopadu stavebních výrobků na životní prostředí a tento dopad snižují. Ve všech případech by však měla být dodržena zásada „bezpečnost především“, která platí jak pro stavební výrobek, tak pro stavby a měla by zahrnovat ochranu zdraví.
- (50) Vzhledem k cílům zajištění udržitelnosti a trvanlivosti stavebních výrobků by výrobci měli zajistit, aby výrobky mohly být používány co nejdéle. Takto dlouhé používání vyžaduje odpovídající konstrukci, použití spolehlivých dílů, opravitelnost výrobků, dostupnost informací o opravách a přístup k náhradním dílům. V případě, že náhradní díly nejsou na trhu běžně dostupné, měla by být Komise zmocněna požadovat od výrobce, aby zajistil dostupnost těchto náhradních dílů za přiměřenou a nediskriminační cenu po dobu deseti let, která může být prodloužena, pokud se očekává, že dostupnost po delší dobu prodlouží životnost výrobku.
- (51) V zájmu posílení oběhovosti stavebních výrobků, v souladu s cíli akčního plánu pro oběhové hospodářství a hierarchií způsobů nakládání s odpady by požadavky na výrobek měly také zlepšovat účinné využívání zdrojů, předcházet vzniku odpadů, prioritizovat opravy, opětovné použití a repasování, upřednostňovat používání druhotných surovin a řešit recyklaci výrobku a výrobu vedlejších produktů. Příprava na opětovné použití, opětovné použití, repasování a recyklace vyžadují určitý návrh výrobku, který zejména přispěje k separaci výrobků, součástí a materiálů v okamžiku odinstalování, rozebrání a demolice a v pozdější fázi recyklace a pokud možno zamezí použití směsí, směsných nebo složitých materiálů a látek vzbuzujících obavy. Vzhledem k tomu, že běžné návody k použití a bezpečnostní informace se nemusí nutně dostat k hospodářským subjektům odpovědným za přípravu na opětovné použití, opětovné použití, repasování a recyklaci, měly by být potřebné informace v tomto ohledu k dispozici v digitálních pasech výrobků přístupných prostřednictvím nosiče údajů a na internetových stránkách výrobce.
- (52) Základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace jsou důležitým nástrojem pro poskytování informací, které jsou dostatečné k tomu, aby bylo možné učinit informovaná rozhodnutí o nákupu, instalaci, použití, údržbě, demontáži, opětovném použití a recyklaci výrobku, široké skupině, která může tyto informace potřebovat. V tomto nařízení by proto měly být upřesněny prvky, které mají být obsaženy v základních informacích o výrobku, v návodu k použití a v bezpečnostních informacích, a pokyny, jak tyto prvky obvykle obsáhnout ve vztahu k určitému výrobku, by mělo být možné zahrnout do harmonizovaných norem pro vlastnosti. Tyto pokyny by však neměly rozšiřovat ani omezovat odpovědnost výrobce za poskytování informací stanovenou v tomto nařízení. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem zajistit přiměřené a jednotné provádění povinnosti poskytovat základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace pro konkrétní skupiny výrobků nebo kategorie výrobků, pokud to nemohou zajistit harmonizované normy pro vlastnosti.
- (53) Některé stavební výrobky se stávají odpadem, i když nebyly nikdy použity. Aby se zabránilo tomuto plýtvání zdroji, nemělo by toto nařízení ovlivňovat možnost členských států uložit výrobcům povinnost přímo nebo prostřednictvím svých dovozců a distributorů souhlasit se znovunabytím vlastnictví k výrobkům, které po dodání na staveniště nebo k uživateli nebyly použity a jsou ve stavu odpovídajícím stavu, v němž byly uvedeny na trh.
- (54) Aby se uživatelé stavebních výrobků mohli informovaně rozhodnout, měli by být dostatečně informováni o environmentální výkonnosti výrobků, o jejich shodě s environmentálními požadavky a o míře plnění environmentálních závazků výrobce v tomto ohledu. Komisi je proto svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem stanovení zvláštních požadavků na označování.
- (55) V případě dovážených výrobků jsou často jedinými dosažitelnými osobami zplnomocnění zástupci, přičemž výrobci jim často svěřují jen velmi omezené úkoly a neposkytují jim všechny potřebné informace k účinnému zastupování výrobců. Úloha a povinnosti zplnomocněných zástupců by proto měly být posíleny a jasně stanoveny v tomto nařízení, například úkoly, které mají být zahrnuty do pověření výrobce. Pověření zplnomocněného zástupce by nemělo zahrnovat vypracovávání technické dokumentace. Výrobci by však měli mít možnost uzavřít za tímto účelem samostatnou smlouvu se svým zplnomocněným zástupcem, mimo oblast působnosti pověření.
- (56) Pokud toto nařízení stanovuje povinnosti týkající se uvedení výrobku na trh, měl by vždy existovat nějaký subjekt v postavení výrobce. Pokud žádný subjekt v postavení výrobce ve smyslu tohoto nařízení neexistuje, měl by distributor nebo dovozce jednat jako výrobce a převzít jeho povinnosti.

- (57) Na hospodářský subjekt, který upraví výrobek nebo jej skladuje způsobem, který by mohl ovlivnit jeho vlastnosti nebo bezpečnost, by se měly vztahovat povinnosti výrobců, aby bylo zajištěno ověření, zda jsou vlastnosti nebo bezpečnost výrobku stále stejné. Tato povinnost by však neměla být uložena hospodářskému subjektu, který výrobky přebaluje, neboť jinak by byl ztížen sekundární obchod, a tedy i volný oběh výrobků, a přebalení by v zásadě nemělo mít vliv na vlastnosti nebo bezpečnost stavebního výrobku. S cílem zachovat vlastnosti a bezpečnost výrobků by měl hospodářský subjekt, který přebalení provádí, i nadále odpovídat za správné provedení těchto operací, aby bylo zajištěno, že výrobek nebude poškozen a že uživatelé budou stále správně informováni v jazyce stanoveném členským státem, v němž jsou výrobky dodávány na trh.
- (58) Vzhledem k vlivům na životní prostředí by výpočet environmentální udržitelnosti stavebního výrobku měl zahrnovat také obal, který je nebo bude s největší pravděpodobností použit. Obal výrobku může být také zásadně důležitý pro zachování jeho vlastností v celém distribučním řetězci až k uživateli. I když obal sám o sobě není zahrnut do jiných posouzení vlastností výrobku, měly by být všechny hospodářské subjekty v rámci své povinnosti přijmout nezbytná opatření k zajištění trvalého souladu výrobků s tímto nařízením odpovědně za používání obalů vhodných k zachování vlastností a souladu s požadavky na výrobky. Obal může sám o sobě představovat riziko pro uživatele a povinnost poskytovat informace o rizicích spojených s používáním výrobku by to měla zohledňovat.
- (59) Aby výrobci lépe plnili povinnosti podle tohoto nařízení a přispěli k řešení zjištěných nedostatků a zlepšení dozoru nad trhem, měli by poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek, on-line tržiště a jiné subjekty na trhu aktivně přispívat k tomu, aby se k uživatelům dostávaly pouze výrobky, které jsou v souladu s předpisy.
- (60) Aby se zabránilo obcházení povinností podle tohoto nařízení v případech, kdy technologie výroby zahrnuje několik různých subjektů, které přispívají k návrhu a výrobě stavebního výrobku, je nezbytné jasně vymezit úlohu výrobce, kdy fyzická nebo právnická osoba, která fakticky vyrábí stavební výrobek, přebírá povinnosti podle tohoto nařízení ve vztahu k celému výrobku, pokud neexistuje jiná osoba, která výrobek buď uvádí na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou, nebo přebírá odpovědnost za výrobek vypracováním prohlášení o vlastnostech a shodě. To je obzvláště důležité v souvislosti s 3D tiskem, kdy fyzická nebo právnická osoba provádí 3D tisk stavebních výrobků a uvádí je na trh. Tato osoba by měla splnit povinnosti výrobců, a to i pokud jde o používání vhodných 3D datových sad a materiálů, které prošly postupy vztahujícími se k výrobkům, i pokud jde o soulad informací, které má poskytnout výrobce 3D datové sady, a informací, které má poskytnout výrobce materiálu pro tisk.
- (61) V případech, kdy výrobek není určen k použití ve stavebnictví, ale jeho vzhled pravděpodobně povede spotřebitele k používání výrobku ve stavebnictví, je k výrobku přiložen návod k použití a bezpečnostní informace podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/988⁽¹⁶⁾ nebo jiného použitelného nařízení, z nichž vyplývá, že navzdory svému vzhledu nebyl navržen jako stavební výrobek. Orgány dozoru nad trhem mají přijmout vhodná opatření, včetně možnosti stáhnout výrobek z trhu, pokud by jeho vzhled mohl vést ke zmatení spotřebitele nebo k nesprávnému použití.
- (62) Aby se vyjasnila použitelnost tohoto nařízení na prodej on-line a jinými prostředky prodeje na dálku, mělo by být definováno, za jakých podmínek se určitý výrobek považuje za výrobek nabízený zákazníkům v Unii. Vzhledem k tomu, že u on-line obchodování je vyšší pravděpodobnost nedodržování předpisů, měly by členské státy vyvinout zvláštní úsilí s cílem určit jeden orgán dozoru nad trhem pro odhalování nabídek prodeje na dálku zaměřených na zákazníky na jejich území, aby odpovědné orgány dozoru nad trhem mohly přijmout vhodná opatření. Nabídky používající měnu členských států, dostupné prostřednictvím internetového doménového jména, jež je registrováno v jednom z členských států nebo odkazuje na Unii nebo jeden z členských států, a které jsou zasílány do kteréhokoli

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/988 ze dne 10. května 2023 o obecné bezpečnosti výrobků, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES a směrnice Rady 87/357/EHS (Úř. věst. L 135, 23.5.2023, s. 1).

členského státu, by měly být považovány za cílené na zákazníky v Unii. Orgány dozoru nad trhem mohou považovat rovněž další prvky, např. používání úředního jazyka členského státu, za indikaci toho, že se nabídka zaměřuje na zákazníky v Unii.

- (63) Rychle se vyvíjejí digitální technologie, které představují významný potenciál pro snížení administrativní zátěže a nákladů pro hospodářské subjekty a orgány a zároveň podporují inovativní a nové obchodní příležitosti a modely. Zavádění digitálních technologií rovněž významně přispěje k dosažení cílů renovační vlny, včetně energetické účinnosti, posuzování životního cyklu a monitorování fondu budov.
- (64) Aby se zajistilo včasné přijetí harmonizovaných norem a evropských dokumentů pro posuzování, měla by mít Komise možnost stanovit, že jsou závazné s omezením jejich právních účinků podle tohoto nařízení. Mělo by být možné, aby se tato omezení vztahovala například i na zastaralé odkazy na jiné normy nebo dokumenty, ustanovení, která jsou v rozporu s tímto nařízením nebo jinými právními předpisy Unie, na ustanovení, která jsou v rozporu s jinými harmonizovanými normami, nebo na ustanovení, která nejsou ve shodě s požadavky, které je třeba splnit ve vztahu k základním zásadám a referenčním bodům uvedeným v žádosti o normalizaci.
- (65) Pro zajištění soudržnosti systému by mělo toto nařízení vycházet z horizontálního právního rámce pro normalizaci. Proto by se nařízení (EU) č. 1025/2012 mělo v co největší míře vztahovat i na normy, které se podle tohoto nařízení stanou závaznými. Nařízení (EU) č. 1025/2012 má tedy mimo jiné stanovit postup pro námitky proti harmonizovaným normám, pokud tyto normy nejsou zcela v souladu s použitelnými právními požadavky nebo nesplňují požadavky stanovené v příslušné žádosti o normalizaci nebo jiné požadavky tohoto nařízení.
- (66) Komise by měla podpořit evropské normalizační organizace při vypracovávání pokynů stanovících soubor jasných a stabilních pravidel pro celý proces normalizace, včetně úloh, povinností, pravomocí a obecných procesních lhůt pro všechny zúčastněné strany, jakož i šablon, které mají být použity. Komise by také měla poskytnout podporu v zájmu zajištění soudržnosti a souladu norem s právními požadavky a měla by se účastnit neformálních a formálních diskuzí evropských normalizačních organizací, které vypracovávají požadované evropské normalizační výstupy, zejména pokud jde o otázky týkající se souladu normalizačních výstupů s tímto nařízením a s jinými právními předpisy Unie. Tyto činnosti by měly těžit z horizontální práce vykonané v souvislosti s prováděním nařízení (EU) č. 1025/2012.
- (67) Pokud Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci schválí návrhy evropských normalizačních organizací týkající se dobrovolných nebo závazných mezních úrovní a tříd vlastností ve vztahu k základním charakteristikám a těch základních charakteristik, které musí výrobci vždy uvést v prohlášení, mělo by k nim být připojeno posouzení dopadů, je-li to vyžadováno v souladu s interinstitucionální dohodou ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁷⁾.
- (68) Vzhledem k tomu, že se nejedná o akty s obecnou platností, ale o první krok dvoustupňového správního řízení vedoucího k označení CE, neměly by být evropské dokumenty pro posuzování považovány za harmonizované technické specifikace. Na evropské dokumenty pro posuzování se však mohou a měly by se vztahovat základní zásady vypracování harmonizovaných norem, jako je transparentnost pro soutěžitele. Kromě toho by se na evropské dokumenty pro posuzování mělo odkazovat při posuzování a ověřování stejně jako na harmonizované normy. V zájmu transparentnosti pro soutěžitele by měly být evropské dokumenty pro posuzování veřejně přístupné a odkazy na všechny evropské dokumenty pro posuzování by měly být zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (69) V současné době hrozí, že rostoucí počet těžko rozlišitelných evropských dokumentů pro posuzování, které mají často jen malou přidanou hodnotu ve srovnání s jinými nebo stávajícími harmonizovanými normami, zpomalí jejich zveřejňování. Aby bylo možné toto riziko řešit nákladově efektivním způsobem, měly by být stanoveny nebo konkretizovány určité zásady pro vypracování a přijímání evropských dokumentů pro posuzování. Kromě toho by měla být posílena kontrola ze strany Komise.
- (70) Pokud organizace subjektů pro technické posuzování (technical assessment body - TAB) považuje vypracování evropského dokumentu pro posuzování za užitečné, ačkoliv o to výrobce nežádá, měla by organizace subjektů pro technické posuzování na tuto záležitost upozornit Komisi, která by měla rozhodnout, zda požádat o vypracování evropského dokumentu pro posuzování s přihlédnutím k odůvodnění poskytnutému organizací subjektů pro technické posuzování a k potřebám trhu.

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (71) Požadavky vztahující se na orgány, které provádějí určení subjektů pro technické posuzování, by neměly zaostávat za požadavky vztahujícími se na oznamující orgány vzhledem k podobnosti jejich příslušných rolí. Ze stejného důvodu by měly mít subjekty pro technické posuzování stejnou míru nezávislosti a kontroly nad rozhodováním jako oznámené subjekty.
- (72) Aby bylo možné reagovat na mimořádný procentuální podíl oznámení, která vycházela z neúplných nebo chybných posouzení, zejména v případech, kdy byly oznámeny právní subjekty bez vlastní interní technické způsobilosti, je nutné zpřesnit požadavky na oznámené subjekty, zejména pokud jde o jejich nezávislost, pověřování jiných právních subjektů a jejich vlastní způsobilost k výkonu; vyžadovat dostatečné odpovídající kvalifikované personální obsazení oznámených subjektů a ověřovat přiměřenost personálního obsazení, k čemuž může být účinným nástrojem kvalifikační matice; zajistit, aby měl oznámený subjekt skutečně kontrolu nad personálním obsazením, přidělováním externích odborníků, postupy, kritérii a rozhodováním, a nebyl subdodavatelem, dceřinou společností nebo jinou společností patřící do stejné skupiny společností, a ověřovat to; a rozšířit dokumentaci, kterou mají subjekty předkládat při žádosti o určení oznámeným subjektem, aby oznamující orgány měly hlubší a srovnatelně spravedlivější základ pro rozhodování.
- (73) Aby se zajistilo řádné provádění tohoto nařízení, je třeba zajistit, aby akreditační orgány vycházely při akreditaci z tohoto nařízení, a nikoli z norem, které se od něj odchylují. Rovněž je důležité zajistit, aby akreditační orgány posuzovaly schopnost žádajícího subjektu, a nikoli skupiny společností, neboť je to právě žádající subjekt, který musí mít kontrolu nad budoucí certifikací.
- (74) Pro dosažení rovných podmínek a v zájmu zabránění právní nejistotě by měly být povinnosti oznámených subjektů definovány jasněji a stanoveny jednoznačněji, a to jak u jejich činností posuzování a ověřování, tak u souvisejících aspektů.
- (75) Aby se předešlo propojení mezi zaměstnanci oznámených subjektů a výrobci, měly by mít oznámené subjekty možnost povolit rotaci pracovníků provádějících různé úkoly posuzování shody.
- (76) Orgány členských států mohou mít otázky, na které může odpovědět pouze určitý oznámený subjekt. Oznámené subjekty by proto měly odpovídat i na otázky, které mohou mít orgány ostatních členských států.
- (77) S cílem umožnit orgánům snadnější identifikaci případů nedodržování předpisů oznámenými subjekty, výrobci a výrobky a zajistit rovné podmínky by oznámené subjekty měly být oprávněny, a pokud lze nedodržování jasně prokázat dokonce povinny, aktivně předávat informace o případech nedodržování příslušným vnitrostátním orgánům nebo oznamujícím orgánům. Oznámené subjekty by však neměly překračovat informační povinnost tím, že budou zkoumat jiné hospodářské subjekty než své vlastní zákazníky nebo jiné oznámené subjekty.
- (78) Ve snaze vytvořit rovné podmínky pro oznámené subjekty a výrobce by měla být posílena koordinace mezi oznámenými subjekty. Vzhledem k tomu, že pouze polovina současných oznámených subjektů se z vlastní iniciativy účastní činnosti již existující koordinační skupiny oznámených subjektů, měla by se přímá účast v této skupině nebo účast prostřednictvím určených zástupců stát povinnou.
- (79) Pokusy zavést zjednodušené postupy pro malé a střední podniky v nařízení (EU) č. 305/2011 a snížit tak zátěž a náklady malých a středních podniků a mikropodniků nebyly zcela účinné a často zůstaly nepochopeny nebo nebyly využívány z důvodu nedostatečné informovanosti nebo nejasností ohledně jejich uplatňování. Jejich uplatňování je třeba vyjasnit a usnadnit řešením zjištěných nedostatků a zároveň navázáním na dříve zavedená pravidla a dosáhnout tak cíle podpory malých a středních podniků při současném zajištění vlastností, bezpečnosti a environmentální udržitelnosti stavebních výrobků.
- (80) Uznávání výsledků zkoušek získaných jiným výrobcem stanovené v čl. 36 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 305/2011 by mělo být zobecněno, aby se celkově snížila zátěž hospodářských subjektů a konkrétně výrobců. Takový mechanismus uznávání je zvláště potřebný, aby nedocházelo k vícenásobnému posuzování environmentální udržitelnosti surovin, meziproduktů a konečných výrobků.
- (81) Aby byla zajištěna právní jistota v případě problémů v oblasti bezpečnosti nebo vlastností, mělo by být takové uznávání povoleno pouze tehdy, pokud posuzované a ověřené hospodářské subjekty souhlasí se vzájemnou spoluprací a se spoluprací s dotčenými oznámenými subjekty, a to včetně nezbytného sdílení údajů.

- (82) Hodnocení nařízení (EU) č. 305/2011 ukázalo, že činnosti dozoru nad trhem prováděné na vnitrostátní úrovni se značně liší co do kvality a účinnosti. Kromě opatření stanovených v tomto nařízení a v souladu s příslušnými právními předpisy Unie ve prospěch lepšího dozoru nad trhem by mělo být dodržování tohoto nařízení hospodářskými subjekty, orgány a výrobky usnadněno také zapojením třetích stran, například tím, že možnost podávat informace o případech nedodržování prostřednictvím portálu pro stížnosti, který zřídí a spravuje Komise, bude mít každá fyzická nebo právnická osoba. Vyřizování stížností se řídí právem na řádnou správu, jak je uvedeno v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. Při vyřizování stížností by Komise měla vzít v úvahu relevantnost odůvodnění stížnosti tím, že upřednostní stížnosti, které se týkají záležitostí, jež mají zvláště dalekosáhlé negativní dopady na občany nebo vnitřní trh. Aby mohla být stížnost považována za odůvodněnou, měla by Komise zejména ověřit, zda byl stěžovatel schopen uvést důvod nebo zda se stížnost týká záležitosti, ke které Komise zaujala jasné, veřejné a konzistentní stanovisko, jež bylo stěžovateli sděleno. Komise by měla stěžovateli odpovědět bez zbytečného odkladu a účinně předat stížnosti příslušným členským státům, které by měly tyto stížnosti vyřídit rychle a účinně v souladu se svými právními rámci a povinnostmi.
- (83) Aby byly řešeny zjištěné nedostatky, pokud jde o dozor nad trhem podle nařízení (EU) č. 305/2011, mělo by toto nařízení obsahovat více opodstatněných pravomocí pro orgány členských států a Komisi, které by orgánům dozoru nad trhem umožnily za všech potenciálně problematických okolností jednat.
- (84) Praxe v oblasti dozoru nad trhem prokázala, že při hodnocení výrobků v určitém okamžiku existuje riziko nedodržení požadavků, ale zatím nedochází k jeho výskytu, zatímco v pozdějším okamžiku je třeba konstatovat opak. Kromě toho existují situace, kdy existuje jiné než formální nedodržení požadavků které riziko nevyvolává. Z těchto důvodů by členské státy měly být oprávněny jednat ve všech případech podezření na nedodržení požadavků nebo riziko, přičemž definice „výrobku představujícího riziko“ musí být rozšířena tak, aby zahrnovala riziko pro životní prostředí. Je nezbytné poskytnout členským státům dostatečnou procesní flexibilitu, aby mohly rozlišovat mezi případy nedodržení požadavků s vysokou a nízkou prioritou, přičemž všechny členské státy by měly být informovány i o méně důležitých případech.
- (85) K zajištění účinného prosazování požadavků a posílení dozoru nad trhem v členských státech by měla Komise vydat pokyny pro uplatňování tohoto nařízení, jakož i společné postupy a metodiky pro účinný dozor nad trhem, které by se týkaly například doporučeného počtu a druhu kontrol, které mají orgány dozoru nad trhem provádět u konkrétní kategorie nebo skupiny výrobků nebo v souvislosti s konkrétními požadavky. Je vhodné, aby tato doporučení vycházela z osvědčených postupů vypracovaných v rámci dozoru nad trhem.
- (86) Kromě toho je pro posílení kapacit orgánů dozoru nad trhem, které jsou v průměru slabé, pokud jde o dozor nad trhem, a pro další sladění s nařízením (EU) 2024/1781 nezbytné poskytnout podrobnější administrativní koordinační podporu a poskytnout těmto orgánům právo vymáhat od hospodářských subjektů náklady na kontroly a zkoušky v souvislosti s nevyhovujícími výrobky.
- (87) Za účelem motivace ke zvýšení kapacit orgánů dozoru nad trhem, pokud jde o dozor nad trhem, a dosažení souladu s nařízením (EU) 2024/1781 by členské státy měly podávat zprávy o svých činnostech v oblasti dozoru nad trhem týkajících se výrobků, na něž se toto nařízení vztahuje, včetně uložených sankcí.
- (88) Aby bylo možné lépe sloužit hospodářským subjektům, měla by být kontaktní místa pro stavební výrobky efektivnější, a proto by měla dostat více zdrojů. Pro usnadnění práce hospodářských subjektů by měly být úkoly kontaktních míst pro stavební výrobky upřesněny a rozšířeny tak, aby zahrnovaly informace o ustanoveních tohoto nařízení týkajících se výrobků a aktů přijatých v souladu s tímto nařízením. Členské státy by rovněž měly zvýšit povědomí hospodářských subjektů o kontaktních místech pro stavební výrobky na svém území.
- (89) Je nezbytné vytvořit vhodný, účinný a nákladově efektivní koordinační mechanismus, který zajistí důsledné uplatňování stanovených povinností a požadavků a posílí celkový systém, a to i s ohledem na skutečnost, že se mohou objevit nové výkladové otázky týkající se bezpečnosti a udržitelnosti výrobků a staveb. Vzhledem k tomu, že rozdílná rozhodnutí vytvářejí nerovné podmínky, přispívají k tomu, že se právní rámec stává složitějším, vytvářejí překážky volného pohybu na vnitřním trhu a dodatečnou administrativní zátěž a náklady pro hospodářské subjekty, měl by tento koordinační mechanismus takovým rozdílným rozhodnutím zabránit.

- (90) Zejména by proto měl být vytvořen informační a komunikační systém, který by shromažďoval otázky k výkladu, nacházel vhodná společná řešení a v tomto ohledu zlepšoval sdílení informací. Pro usnadnění sdílení informací by se takový systém měl opírat o vnitrostátní systémy. Tyto vnitrostátní systémy by měly rovněž identifikovat případy nejednotného uplatňování tohoto nařízení, aby se zajistilo, že se rozdílné postupy nestanou běžnou a trvalou praxí. Informační a komunikační systém by se měl rovněž zabývat otázkami, které vyvstaly v souvislosti se zaváděním nových výrobků nebo obchodních modelů, s nepředvídanými situacemi a situacemi, na které se vztahují i jiná ustanovení práva Unie.
- (91) Digitalizace a dostupnost informací o výrobcích zvyšuje transparentnost ve prospěch bezpečnosti výrobků a ochrany životního prostředí a zdraví osob a zároveň snižuje administrativní zátěž a náklady hospodářských subjektů. Proto by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem zřízení systému digitálních pasů stavebních výrobků, který bude co možná nejvíce sladěn se systémem digitálních pasů výrobků podle nařízení (EU) 2024/1781.
- (92) Pro zlepšení strojové čitelnosti je nezbytné vytvořit společný datový slovník založený na evropských normách, nástroj pro správu a zveřejňování struktury údajů a jejich smysluplných definic a popisů pro všechny příslušné stavební výrobky. Pro každou skupinu výrobků nebo kategorii výrobků by datový slovník měl obsahovat všechny základní charakteristiky a další vlastnosti stanovené v harmonizovaných technických specifikacích, jakož i další informace požadované tímto nařízením. Datový slovník harmonizovaný na úrovni Unie umožňuje klasifikaci a používání strukturovaných definic jak příslušnými vnitrostátními orgány, tak při další digitalizaci odvětví stavebnictví, zejména pokud jde o informační modelování staveb, provozní deník budovy, digitální pasy a registry.
- (93) V zájmu zvýšení úrovně kompetencí příslušných orgánů a subjektů, harmonizace jejich rozhodování a vytvoření rovných podmínek pro hospodářské subjekty by měla být pořádána školení pro orgány dozoru nad trhem, kontaktní místa pro stavební výrobky, určující orgány, oznamující orgány a zástupce oznámených subjektů a subjektů pro technické posuzování. K dosažení stejných cílů by měly vést i výměny pracovníků mezi orgány dozoru nad trhem, oznamujícími orgány a oznámenými subjekty dvou nebo více členských států.
- (94) Členské státy nemají vždy technickou způsobilost plnit všechny povinnosti, které jim ukládají právní předpisy Unie, kumulativně pro všechna výrobní odvětví. Proto získávají neformální podporu od jiných členských států. Vzhledem k tomu, že taková podpora je v některých případech nevyhnutelná, mělo by toto nařízení stanovit pro tuto podporu základní pravidla, konkrétně pak vyjasnit povinnosti.
- (95) Obchod se stavebními výrobky se pomalu, ale jistě stává stále více mezinárodním. Proto vznikají situace, kdy je třeba čelit i nedodržování předpisů ze strany hospodářských subjektů se sídlem mimo Unii. Toto nařízení by proto mělo obsahovat ustanovení o mezinárodní spolupráci.
- (96) Určitý počet třetích zemí uplatňuje právní předpisy Unie o výrobcích nebo alespoň uznává osvědčení vydaná v souladu s nimi, ať už na základě mezinárodních dohod, nebo jednostranně, přičemž obojí je v zájmu Unie. Aby byly tyto třetí země motivovány k pokračování v této praxi a ostatní třetí země k témuž, měly by být třetím zemím, které uplatňují právní předpisy Unie o výrobcích nebo uznávají osvědčení vydaná v souladu s nimi, poskytnuty v závislosti na konkrétních případech určité dodatečné možnosti. Z tohoto důvodu by mělo být možné tyto obzvláště spolupracující třetí země po konzultaci s členskými státy podpořit tím, že se jim umožní účastnit se určitých školení a zapojit se do systému digitálních pasů stavebních výrobků, do informačního systému pro harmonizované rozhodování a do výměny informací mezi orgány. Ze stejného důvodu by navíc mělo být možné informovat tyto zvláště spolupracující třetí země o nevyhovujících nebo rizikových výrobcích.
- (97) Za účelem motivace k používání udržitelných stavebních výrobků, a aby se zároveň zabránilo narušení trhu a zachoval soulad s nařízením (EU) 2024/1781, měly by se pobídky k používání udržitelných stavebních výrobků poskytované členskými státy zaměřit na nejudržitelnější výrobky. Komise by dále měla mít možnost koordinovat pobídky členských států s cílem zvýšit poptávku po určitých environmentálně udržitelných výrobcích. Členské státy mohou rovněž poskytovat pobídky na podporu stavebních výrobků šetrných k životnímu prostředí a environmentálně udržitelných stavebních výrobků, na které se nevztahují harmonizované technické specifikace v souladu s pravidly státní podpory.
- (98) Veřejné zakázky představují 14 % HDP Unie. Aby se zvýšila poptávka po udržitelných stavebních výrobcích, čímž by se přispělo k dosažení cílů klimatické neutrality, zlepšila se energetická účinnost a účinnost využívání zdrojů a podpořil se přechod na oběhové hospodářství, které chrání veřejné zdraví a biologickou rozmanitost, a aby se

dosáhlo souladu s nařízením (EU) 2024/1781, měly by být postupy členských států při zadávání veřejných zakázek v souladu se závaznými minimálními požadavky na vlastnosti stavebních výrobků, pokud jde o environmentální udržitelnost, stanovenými v aktech v přenesené pravomoci. Komise by měla rozhodnout o základních charakteristikách, kterými je třeba se zabývat, a o jejich provádění jedním z následujících způsobů: prostřednictvím technických specifikací, kritérií výběru, podmínek plnění veřejné zakázky nebo kritérií pro zadání zakázky. Závazné minimální požadavky na vlastnosti z hlediska environmentální udržitelnosti se týkají pouze základních charakteristik a nebrání tomu, aby členské státy ve svých smlouvách stanovovaly požadavky vyšší a vyžadovaly u příslušných základních charakteristik lepší vlastnosti při současném respektování harmonizované zóny.

- (99) Veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé by ve vhodných případech měli mít povinnost zajistit, aby jejich zakázky odpovídaly zvláštním kritériím pro zelené veřejné zakázky, která budou stanovena v aktech v přenesené pravomoci uvedených v tomto nařízení. Kritéria pro konkrétní skupiny výrobků nebo kategorie výrobků by měla být splněna, pokud smlouvy vyžadují závaznou minimální úroveň environmentální udržitelnosti stavebních výrobků, pokud jde o jejich základní charakteristiky, na něž se vztahují harmonizované technické specifikace. Tyto minimální požadavky by měly být stanoveny v souladu s transparentními, objektivními a nediskriminačními kritérii. Při vypracovávání aktů v přenesené pravomoci týkajících se zelených veřejných zakázek by Komise měla náležitě zohlednit rozdílné zeměpisné, sociální a hospodářské podmínky členských států. Při zvažování dopadu na situaci na trhu by Komise měla vzít v úvahu mimo jiné účinky požadavků na hospodářskou soutěž, malé a střední podniky a také to, jaké nejlepší výrobky a řešení jsou z hlediska environmentální udržitelnosti na trhu dostupné. Při posuzování ekonomické proveditelnosti pro veřejné zadavatele a jiné zadavatele by Komise měla vzít v úvahu, že různí veřejní zadavatelé v různých členských státech mohou mít různé rozpočtové kapacity. V řádně odůvodněných případech by veřejní zadavatelé měli mít možnost odchýlit se od požadavků, například pokud existuje pouze jeden dodavatel, pokud nebyly předloženy žádné vhodné nabídky nebo pokud by jejich realizace vedla k nepřiměřeným nákladům.
- (100) Má-li být zajištěno řádné fungování vnitřního trhu v případě mimořádné situace na vnitřním trhu, jak je uvedeno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2748⁽¹⁸⁾, je z důvodů stanovených v uvedeném nařízení nezbytné určit pravidla pro stavební výrobky označené za krizově relevantní zboží a stanovit priority z hlediska posuzování a ověřování těchto výrobků, posuzování vlastností a vypracovávání prohlášení o vlastnostech na základě norem a společných specifikací a priority činností v oblasti dozoru nad trhem a vzájemné pomoci mezi orgány v případě aktivního režimu mimořádné situace na vnitřním trhu podle uvedeného nařízení.
- (101) Za účelem zohlednění technického pokroku a nových vědeckých poznatků, zajištění řádného fungování vnitřního trhu, usnadnění přístupu k informacím a zajištění jednotného provádění pravidel by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny příloh II, III, IV, V, VI, VII, IX a X a o změnu tohoto nařízení za účelem dalšího upřesnění, doplnění a odstranění určitých funkcí a revize některých ustanovení s cílem zajistit slučitelnost a interoperabilitu s nařízením (EU) 2024/1781. Ze stejných důvodů by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění tohoto nařízení v následujících ohledech: stanovení dobrovolných nebo závazných mezních úrovní ve vztahu k základním charakteristikám, tříd vlastností ve vztahu k základním charakteristikám a základních charakteristik, které musí výrobci vždy uvádět v prohlášení; stanovení prvků žádostí o normalizaci a podmínek, za kterých se výrobek považuje za vyhovující určité úrovni nebo mezní úrovni nebo za způsobilý pro určitou třídu vlastností bez zkoušení nebo bez dalšího zkoušení; stanovení požadavků na výrobek v souladu s přílohou III; stanovení pravidel pro poskytování základních informací o výrobku, návodu k použití a bezpečnostních informací pro příslušnou skupinu výrobků nebo kategorii výrobků; stanovení použitelného systému posuzování a ověřování pro každou skupinu výrobků nebo kategorii výrobků z těch, které jsou uvedeny v příloze IX; stanovení podmínek, za nichž mohou být povinnosti týkající se posouzení vlastností výrobku nebo splnění určitých požadavků na výrobek splněny splněním povinností podle jiných právních aktů Unie; uložení povinnosti výrobcům dodávat na trh pro určité skupiny výrobků a kategorie výrobků určité náhradní díly, které nejsou pro výrobky, které uvádějí na trh, běžně dostupné; stanovení zvláštních požadavků na označování environmentální udržitelnosti u konkrétních skupin výrobků a kategorií výrobků; zavedení systému digitálních pasů stavebních výrobků; a stanovení závazných minimálních požadavků na environmentální udržitelnost stavebních výrobků. Je obzvláště důležité, aby Komise

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2748 ze dne 9. října 2024, kterým se mění nařízení (EU) č. 305/2011, (EU) 2016/424, (EU) 2016/425, (EU) 2016/426, (EU) 2023/988 a (EU) 2023/1230, pokud jde o mimořádné postupy pro posuzování shody, předpoklad shody, přijetí společných specifikací a dozor nad trhem v důsledku mimořádné situace na vnitřním trhu (Úř. věst. L, 2024/2748, 8.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2748/oj>).

v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci. Při přípravě těchto aktů by se Komise měla zaměřit na snížení administrativní zátěže pro podniky a zohlednit potřeby malých a středních podniků.

- (102) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁹⁾.
- (103) Je-li to nezbytné v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se zdraví a bezpečnosti osob či ochrany životního prostředí, měla by Komise přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.
- (104) Nařízení (EU) 2019/1020 stanoví pravidla horizontálního rámce pro dozor nad trhem a kontrolu výrobků vstupujících na trh Unie. Aby bylo zajištěno, že výrobky podle tohoto nařízení, na které se vztahuje volný pohyb zboží v Unii, splňují požadavky zajišťující vysokou úroveň ochrany veřejných zájmů, jako je ochrana zdraví a bezpečnosti osob a ochrana životního prostředí, mělo by se uvedené nařízení vztahovat i na výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení, pokud v tomto nařízení nejsou stanovena zvláštní ustanovení se stejným cílem, povahou nebo účinkem.
- (105) Pro účinnější provádění tohoto nařízení a snížení zátěže hospodářských subjektů by mělo být možné podávat žádosti a vydávat rozhodnutí v papírové podobě nebo v běžně používaném elektronickém formátu. V zájmu dosažení právní jistoty by žádosti a rozhodnutí měly být platné pouze tehdy, pokud elektronický podpis splňuje požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014⁽²⁰⁾ a pokud je podepisující osoba pověřena zastupováním subjektu nebo hospodářského subjektu podle práva členských států, případně práva Unie.
- (106) Za účelem dalšího snížení zátěže hospodářských subjektů by mělo být možné předkládat dokumentaci v běžně používaném elektronickém formátu a standardně plnit požadavky na informace elektronicky.
- (107) Aby byla zajištěna vysoká úroveň dodržování tohoto nařízení, měly by členské státy stanovit pravidla pro sankce za případy nedodržování předpisů a zajistit, aby tato pravidla byla vymáhána. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (108) V zájmu zajištění právní jistoty by mělo být upřesněno, zda a jak dlouho si stanovení kontaktních míst pro stavební výrobky, subjektů pro technické posuzování nebo oznámených subjektů a harmonizované normy, evropské dokumenty pro posuzování, evropská technická posouzení a osvědčení oznámených subjektů nebo protokoly o zkouškách přijaté nebo vydané podle nařízení (EU) č. 305/2011 zachovávají právní účinky podle tohoto nařízení. Příslušná přechodná období by měla být dostatečně dlouhá, aby nedocházelo k překážkám, pokud jde o určení oznámených subjektů a subjektů pro technické posuzování a o přijímání nebo vydávání evropských dokumentů pro posuzování, evropských technických posouzení a osvědčení nebo protokolů o zkouškách oznámených subjektů.
- (109) V zájmu zajištění právní jistoty by mělo být vyjasněno, jak dlouho mohou být výrobky uvedené na trh na základě evropských technických posouzení vydaných v souladu s evropskými dokumenty pro posuzování přijatými podle nařízení (EU) č. 305/2011 uváděny na trh.
- (110) Základní charakteristiky stavebních výrobků i metody jejich posuzování mohou být stanoveny pouze harmonizovanými technickými specifikacemi, které budou vypracovány pro různé skupiny výrobků a kategorie výrobků, nebo evropskými dokumenty pro posuzování. Požadavky a povinnosti hospodářských subjektů týkající se určité skupiny výrobků nebo kategorie výrobků by se proto měly povinně uplatňovat až od dvanácti měsíců po

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

vstupu harmonizované technické specifikace vztahující se na příslušnou skupinu výrobků nebo kategorii výrobků v platnost, s výjimkou případů, kdy bylo při zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* uvedeno pozdější datum použitelnosti.

- (111) Pro usnadnění hladkého zavádění budoucích harmonizovaných technických specifikací a s ohledem na dobu potřebnou k vypracování prohlášení o vlastnostech a shodě by mělo být hospodářským subjektům umožněno zvolit si dobrovolné uplatňování tohoto nařízení od vstupu těchto harmonizovaných technických specifikací v platnost.
- (112) Je nutné zabránit tomu, aby hospodářské subjekty mohly trvale obcházet uplatňování tohoto nařízení tím, že budou používat harmonizované technické specifikace přijaté podle nařízení (EU) č. 305/2011. Z tohoto důvodu by Komise měla v *Úředním věstníku Evropské unie* zrušit odkazy na harmonizované normy a evropské dokumenty pro posuzování zveřejněné na podporu nařízení (EU) č. 305/2011 před datem použitelnosti harmonizované technické specifikace přijaté podle tohoto nařízení, která se vztahuje na danou skupinu výrobků nebo kategorii výrobků.
- (113) Zatímco platí, že základní požadavky na stavby zůstávají založeny na technicky nezbytném propojení mezi stavbou a stavebními výrobky, mělo by být výslovně uvedeno, že hospodářské subjekty nebo členské státy jimi nejsou vázány a regulace stavebnictví je vnímána jako pravomoc členských států. Aby bylo možné zahrnout posuzování vlivů stavebních výrobků na životní prostředí a požadavky na výrobky, které existují i v současných harmonizovaných technických specifikacích, měla by být vypracována komplexnější příloha I, která by zahrnovala také podrobný seznam předem stanovených základních environmentálních charakteristik souvisejících s posuzováním životního cyklu a rámec pro požadavky na výrobky. Při té příležitosti by mělo být odstraněno překrývání mezi základními požadavky na stavby a měla by být poskytnuta objasnění.
- (114) V zájmu dosažení minimální intenzity kontroly posuzování a ověřování výrobců oznámenými subjekty a v zájmu vytvoření rovných podmínek pro výrobce i oznámené subjekty by měla příloha IX o systémech posuzování a ověřování přesněji a komplexněji stanovit úkoly výrobců a oznámených subjektů v rámci různých možných systémů posuzování a ověřování. Kromě toho by tato příloha měla stanovit posuzování a ověřování, která se mají provádět za účelem ověření environmentální udržitelnosti výrobků, pokud jde o vlastnosti výrobku a požadavky na výrobek. Pokud Komise definuje použitelný systém posuzování a ověřování pro skupinu výrobků nebo kategorii výrobků, měla by být hlavní zásadou kontinuita s nařízením (EU) č. 305/2011 a soudržnost napříč skupinami výrobků.
- (115) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zajistit volný pohyb bezpečných a udržitelných stavebních výrobků na vnitřním trhu, přispět k zelené transformaci a digitalizaci a chránit zdraví a bezpečnost osob a životního prostředí, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, neboť členské státy často stanovují velmi rozdílné požadavky na stavební výrobky s nerovnoměrnou úrovní ochrany zdraví a bezpečnosti osob a životního prostředí, ale těchto cílů může být lépe dosaženo na úrovni Unie stanovením harmonizovaného rámce pro posuzování vlastností stavebních výrobků a určitých požadavků na výrobky z hlediska ochrany zdraví a bezpečnosti osob a životního prostředí, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Předmět a cíle

1. Toto nařízení stanoví harmonizovaná pravidla pro uvádění a dodávání stavebních výrobků na trh bez ohledu na to, zda se provádí v rámci služby či nikoli, a to stanovením:

- a) harmonizovaných pravidel pro vyjádření environmentálních a bezpečnostních vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám, včetně harmonizovaných pravidel pro posouzení životního cyklu;
- b) environmentálních, funkčních a bezpečnostních požadavků na stavební výrobky.

2. Toto nařízení rovněž stanoví:

- a) práva a povinnosti hospodářských subjektů, které nakládají se stavebními výrobky nebo jejich součástmi, a
- b) povinnosti ostatních subjektů poskytujících služby spojené s výrobou a komercializací výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení.

3. Cílem tohoto nařízení je přispět k účinnému fungování vnitřního trhu zajištěním volného pohybu bezpečných a udržitelných stavebních výrobků v Unii. Jeho cílem je rovněž přispět k cílům zelené a digitální transformace tím, že bude předcházet dopadu stavebních výrobků na životní prostředí a na zdraví a bezpečnost osob a že bude tento dopad omezovat.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na stavební výrobky, včetně použitých výrobků, a na tyto předměty:

- a) klíčové části výrobků a
- b) díly nebo materiály určené k použití pro výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, pokud o to výrobce těchto dílů nebo materiálů požádá.

2. Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) výtahy podléhající směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/33/EU ⁽²¹⁾, pohyblivé schody nebo jejich součásti;
- b) požadavky nebo posuzování vlastností, které stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ⁽²²⁾ a na něž se vztahují akty Komise v přenesené pravomoci uvedené v čl. 11 odst. 8 uvedené směrnice.

3. Členské státy mohou z působnosti tohoto nařízení vyjmout výrobky, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, které jsou uváděny na trh v nejvzdálenějších regionech Unie ve smyslu článku 349 Smlouvy o fungování EU. Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům vnitrostátní právní a správní předpisy, v nichž jsou tyto výjimky stanoveny. Zajistí, aby výrobky, na něž se vztahuje výjimka, nebyly opatřeny označením CE v souladu s článkem 17. Výrobky uvedené na trh na základě takové výjimky se nepovažují za uvedené na trh v Unii ve smyslu tohoto nařízení.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „stavebním výrobkem“ tvarovaný nebo beztvář fyzický předmět, včetně výrobků zhotovených 3D tiskem, nebo sestava, které jsou uvedeny na trh, včetně uvedení na trh prostřednictvím dodání na staveniště, za účelem trvalého zabudování do stavby nebo její části, s výjimkou předmětů, které musí být před trvalým zabudováním do stavby nejprve začleněny do sestavy nebo jiného stavebního výrobku;

⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/33/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se výtahů a bezpečnostních komponent pro výtahy (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 251).

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 435, 23.12.2020, s. 1).

- 2) „výrobkem“ stavební výrobek nebo jiný předmět spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, jak je stanoveno v článku 2;
- 3) „trvalým“ zamýšleným k tomu, aby zůstal ve stavbě nebo jejích částech po dokončení stavby nebo její obnovy;
- 4) „dodáním na trh“ jakékoli dodání výrobku k distribuci nebo použití na trhu Unie v rámci obchodní činnosti, ať již za úplatu, nebo bezplatně, bez ohledu na to, zda se jedná o poskytování služby či nikoli;
- 5) „uvedením na trh“ první dodání výrobku na trh Unie nebo první dodání použitého výrobku na trh Unie poté, co je tento výrobek odinstalován;
- 6) „vlastností“ míra, do jaké má výrobek určité měřitelné základní charakteristiky;
- 7) „základními charakteristikami“ ty charakteristiky výrobku, které se vztahují k základním požadavkům na stavby uvedeným v příloze I a které jsou uvedeny v seznamu předem stanovených základních environmentálních charakteristik v příloze II;
- 8) „požadavkem na výrobek“ charakteristika uvedená v příloze III, kterou musí výrobek splňovat, než může být uveden na trh;
- 9) „hospodářským subjektem“ výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce, distributor, poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek nebo jakákoli jiná fyzická nebo právnická osoba, na které se vztahuje toto nařízení v souvislosti s výrobou nebo repasováním výrobků, včetně výrobků, které mají být znovu použity, nebo dodáváním těchto výrobků na trh v souladu s tímto nařízením;
- 10) „výrobce“ výrobce ve smyslu čl. 3 bodu 8 nařízení (EU) 2019/1020;
- 11) „3D datovou sadou“ soubor numerických údajů popisujících tvar předmětu pomocí jeho vnějších rozměrů a dutin;
- 12) „stavbou“ pozemní a inženýrské stavby, které mohou být jak nadzemní, tak podzemní, nebo jak nad vodou, tak ve vodě, mimo jiné silnice, mosty, tunely, stožáry a jiná zařízení pro distribuci elektřiny, komunikační kabely, potrubí, akvadukty, přehrady, letiště, přístavy, vodní cesty a instalací, které jsou podkladem železničních kolejnic;
- 13) „úroveň“ výsledek posouzení vlastností výrobku z hlediska jeho základních charakteristik, vyjádřený číselnou hodnotou;
- 14) „třídou“ rozmezí úrovní vlastností výrobku, ohraničené minimální a maximální hodnotou;
- 15) „mezí úrovní“ minimální nebo maximální úroveň vlastností výrobku s ohledem na určitou základní charakteristiku;
- 16) „klíčovou částí“ část, která je používána jako součást nebo náhradní díl výrobku a která byla v harmonizované technické specifikaci stanovena jako nezbytná pro charakteristiku, bezpečnost nebo vlastnost výrobku;
- 17) „sestavou“ výrobek uvedený na trh jedním hospodářským subjektem sestávající alespoň ze dvou samostatných předmětů, z nichž žádný nemusí být sám o sobě výrobkem, určený ke společnému začlenění do stavby;
- 18) „evropským dokumentem pro posuzování“ nebo „EAD“ dokument přijatý organizací subjektů pro technické posuzování pro účely vydávání evropských technických posouzení;
- 19) „evropským technickým posouzením“ nebo „ETA“ zdokumentované posouzení vlastností výrobku ve vztahu k jeho základním charakteristikám, v souladu s příslušným evropským dokumentem pro posuzování;
- 20) „použitým výrobkem“ výrobek, který není odpadem nebo který přestal být odpadem v souladu se směrnicí 2008/98/ES, který byl alespoň jednou instalován ve stavbě a který;

- a) neprošel procesem přesahujícím rámec způsobů využití zahrnujících kontrolu, čištění nebo opravu, při nichž se výrobky nebo jejich součásti připravují k tomu, aby mohly být znovu použity pro stavební účely bez dalšího předběžného zpracování, nebo
- b) prošel procesem přeměny přesahujícím rámec způsobů využití zahrnujících kontrolu, čištění nebo opravu, který je podle příslušné harmonizované technické specifikace považován za nepodstatný pro vlastnosti výrobku;
- 21) „zamýšleným použitím“ účel výrobku stanovený v příslušných harmonizovaných technických specifikacích nebo v evropských dokumentech pro posuzování;
- 22) „určeným použitím“ použití zamýšlené výrobcem, včetně podmínek použití, jak je stanoveno v technické dokumentaci, na štítcích, v základních informacích o výrobku, v návodu k použití, v bezpečnostních informacích nebo v propagačních materiálech;
- 23) „opravou“ proces opravy vadného výrobku nebo výměny jeho vadných součástí s cílem navrátit výrobek do stavu, kdy může sloužit k určenému použití;
- 24) „údržbou“ činnost prováděná za účelem zachování výrobku ve stavu, kdy je schopen fungovat podle specifikace;
- 25) „reparovaným výrobkem“ výrobek, který není odpadem nebo přestal být odpadem v souladu se směrnicí 2008/98/ES, který byl alespoň jednou instalován ve stavbě a který prošel procesem přeměny přesahujícím rámec způsobů využití zahrnujících kontrolu, čištění a opravu, které jsou podle příslušné harmonizované technické specifikace považovány za podstatné pro vlastnosti výrobku;
- 26) „rizikem“ riziko ve smyslu čl. 3 bodu 18 nařízení (EU) 2019/1020;
- 27) „typem výrobku“ abstraktní model jednotlivých výrobků, určený zamýšleným použitím a souborem charakteristik, které vylučují jakoukoli odchylku, pokud jde o vlastnosti nebo splnění požadavků na výrobek stanovených v tomto nařízení nebo v souladu s ním, přičemž totožné výrobky různých výrobců představují různé typy výrobků;
- 28) „současným stavem techniky“ způsob dosažení určitého cíle, který je buď způsobem nejúčinnějším a nejpokročilejším, nebo se tomu blíží, nebo způsob, který je v současné době možný při použití běžných technologií, bez ohledu na to, zda se jedná o technologicky nejpokročilejší řešení;
- 29) „recyklací“ recyklace ve smyslu čl. 3 bodu 17 směrnice 2008/98/ES;
- 30) „poskytovatelem služeb kompletního vyřízení objednávek“ poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek ve smyslu čl. 3 bodu 11 nařízení (EU) 2019/1020;
- 31) „skupinou výrobků“ všechny typy výrobků patřící do jedné ze skupin uvedených v příloze VII;
- 32) „kategorií výrobků“ podskupina typů výrobků určité skupiny výrobků zahrnující takové typy výrobků, které mají společné určité zamýšlené použití uvedené v harmonizovaných technických specifikacích nebo evropských dokumentech pro posuzování;
- 33) „řízením výroby“ zdokumentované, soustavné a vnitřní řízení výroby ve výrobním závodě s ohledem na určité parametry nebo aspekty jakosti, které odráží specifika příslušné skupiny výrobků nebo kategorie výrobků a výrobních procesů a jehož cílem je stálost vlastností nebo soustavné plnění požadavků na výrobek, prováděné v souladu s přílohou IX;
- 34) „dovozcem“ dovozce ve smyslu čl. 3 bodu 9 nařízení (EU) 2019/1020;
- 35) „distributorem“ každá fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, která není výrobcem nebo dovozcem a která dodává výrobek na trh, a to mimo jiné tím, že výrobky nabízí k prodeji, k pronájmu nebo ke koupi na splátky nebo výrobky předvádí zákazníkům nebo osobám, které instalují výrobky, v rámci obchodní činnosti, a to i prostřednictvím prodeje na dálku, ať už za úplaty, či bezplatně;
- 36) „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně pověřena výrobcem, aby jednala jeho jménem při plnění konkrétních úkolů souvisejících s povinnostmi výrobce podle tohoto nařízení;

- 37) „individuálně vyrobeným“ skutečnost, že vzhledem ke specifikacím zákazníka je třeba pro výrobu upravit výrobní proces ve srovnání se všemi ostatními výrobky, které daný hospodářský subjekt vyrábí pro jiné zákazníky;
- 38) „mikropodnikem“ mikropodnik ve smyslu článku 2 odst. 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ⁽²³⁾;
- 39) „zhotoveným na zakázku“ výrobek, který je vzhledem ke specifikacím zákazníka vyroben v jiné velikosti nebo z jiného materiálu než všechny ostatní výrobky, které daný hospodářský subjekt vyrábí pro jiné zákazníky;
- 40) „trvalým odkazem“ internetový odkaz na internetové stránky, který je stabilní jak svým obsahem, tak adresou („URL“);
- 41) „nosičem údajů“ symbol lineárního čárového kódu, dvourozměrný symbol nebo jiné médium pro automatický sběr identifikačních údajů, které lze číst příslušným zařízením;
- 42) „harmonizovanými technickými specifikacemi“ harmonizované normy pro vlastnosti, které se staly závaznými pro účely uplatňování tohoto nařízení v souladu s čl. 5 odst. 8, prováděcími akty uvedenými v čl. 6 odst. 1 a akty v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 3 a čl. 10 odst. 2;
- 43) „evropskou normalizační organizací“ evropská normalizační organizace ve smyslu čl. 2 bodu 8 nařízení (EU) č. 1025/2012;
- 44) „nesériovým procesem“ proces, který není převážně automatizován nebo převážně prováděn pomocí montážních linek, ani jej daný hospodářský subjekt nebo hospodářské subjekty patřící do stejné skupiny podniků se společnou ovládající fyzickou nebo právní osobou nebo stejnou organizační strukturou ve vztahu k objemu výroby velmi často neopakují;
- 45) „stažením z trhu“ stažení ve smyslu čl. 3 bodu 23 nařízení (EU) 2019/1020;
- 46) „stažením z oběhu“ stažení ve smyslu čl. 3 bodu 22 nařízení (EU) 2019/1020;
- 47) „on-line tržištěm“ poskytovatel zprostředkovatelských služeb využívající on-line rozhraní, který umožňuje zákazníkům uzavírat na dálku smlouvy o prodeji výrobků s hospodářskými subjekty;
- 48) „on-line rozhraním“ on-line rozhraní ve smyslu čl. 3 bodu 15 nařízení (EU) 2019/1020;
- 49) „dodavatelem“ fyzická nebo právní osoba, která poskytuje suroviny, meziprodukty nebo použité výrobky výrobcům nebo jiným osobám, které poskytují suroviny, meziprodukty nebo použité výrobky výrobcům;
- 50) „poskytovatelem služeb“ fyzická nebo právní osoba, která poskytuje službu výrobcí nebo dodavateli klíčové části, pokud je tato služba důležitá pro výrobu výrobků, včetně jejich návrhu, nebo, v případě použitých výrobků, pro jejich odinstalování;
- 51) „akreditací“ akreditace ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (ES) č. 765/2008;
- 52) „orgánem dozoru nad trhem“ orgán dozoru nad trhem ve smyslu čl. 3 bodu 4 nařízení (EU) 2019/1020;
- 53) „životním cyklem“ po sobě následující a propojené životní fáze výrobku, od získání suroviny nebo vytvoření z přírodních zdrojů, nebo v případě výrobků, které již byly dříve začleněny do stavby, od posledního odinstalování ze stavby až po jeho konečné odstranění;
- 54) „jednotným kontaktním místem“ orgán určený jako kontaktní místo pro kontakty s Komisí a ostatními členskými státy v otázkách týkajících se stavebních výrobků;

⁽²³⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- 55) „oznámeným subjektem“ subjekt posuzování shody oprávněný k provádění úkolů třetí strany při posuzování a ověřování podle tohoto nařízení, který byl řádně oznámen;
- 56) „oznamujícím orgánem“ jediný orgán veřejné správy určený v souladu s tímto nařízením, který je pověřen oznamováním oznámených subjektů a jejich kontrolou;
- 57) „subjektem pro technické posuzování“ subjekt určený v souladu s tímto nařízením, který vydává evropská technická posouzení na podkladu evropských dokumentů pro posuzování;
- 58) „určujícím orgánem“ jediný orgán veřejné správy určený v souladu s tímto nařízením, který je pověřen jmenováním subjektů pro technické posuzování (technical assessment bodies, TAB) v členském státě a jejich kontrolou;
- 59) „výrobkem představujícím riziko“ výrobek, který může kdykoli během celého svého životního cyklu nepříznivě ovlivnit zdraví a bezpečnost osob, životní prostředí nebo splnění základních požadavků na stavby, je-li do těchto staveb začleněn, a to v rozsahu, který s ohledem na současný stav techniky překračuje míru považovanou za důvodnou a přijatelnou vzhledem k jeho zamýšlenému použití a za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek použití;
- 60) „výrobkem představujícím vážné riziko“ výrobek představující vážné riziko ve smyslu čl. 3 bodu 20 nařízení (EU) 2019/1020;
- 61) „vedlejším produktem“ vedlejší produkt ve smyslu článku 5 směrnice 2008/98/ES;
- 62) „recyklovatelností“ schopnost materiálu nebo výrobku být účinně a efektivně oddělován, sbírán, tříděn a seskupován ve vymezených tocích odpadu pro účely recyklace na druhotné suroviny při minimalizaci ztrát kvality nebo funkčnosti ve srovnání s původním materiálem;
- 63) „krizově relevantním zbožím“ krizově relevantní zboží ve smyslu čl. 3 bodu 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2747 ⁽²⁴⁾;
- 64) „režimem mimořádné situace na vnitřním trhu“ režim mimořádné situace na vnitřním trhu ve smyslu čl. 3 bodu 3 nařízení (EU) 2024/2747.

Článek 4

Pracovní plán a přípravná fáze vypracování harmonizovaných technických specifikací

1. Komisi je nápomocna skupina odborníků (dále jen „expertní skupina pro *acquis* podle nařízení o stavebních výrobcích nebo „expertní skupina pro CPR *acquis*“). Expertní skupina pro CPR *acquis* je složena alespoň z odborníků jmenovaných členskými státy a zástupců evropských normalizačních organizací a příslušných evropských organizací zúčastněných stran, které využívají financování Unie podle nařízení (EU) č. 1025/2012. Expertní skupina pro CPR *acquis* podporuje Komisi při vyřizování žádostí členských států o harmonizaci na úrovni Unie prostřednictvím harmonizovaných technických specifikací. Expertní skupina pro CPR *acquis* je Komisi nápomocna zejména při vytváření a aktualizaci pracovního plánu vypracování harmonizovaných technických specifikací, při přípravě technického obsahu týkajícího se harmonizovaných technických specifikací, při rozhodování o tom, zda je třeba zahájit příslušné postupy, pokud harmonizované technické specifikace vykazují nedostatky, nejsou k dispozici nebo nejsou schopny pokrýt bezprostřední regulační potřeby, a při rozhodování o zahrnutí použitých výrobků do harmonizovaných technických specifikací.
2. Po konzultaci s expertní skupinou pro CPR *acquis* sestaví Komise pracovní plán pro vypracování harmonizovaných technických specifikací pro skupiny výrobků uvedené v příloze VII, a to i pokud jde o požadavky na výrobek, jakož i o základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace, a to na období nejméně tří let. Komise stanoví seznam priorit pracovního plánu na základě transparentní a vyvážené metodiky, kterou spolu s pracovním plánem zveřejní. Tato metodika zohlední alespoň regulační potřeby členských států, otázky bezpečnosti stavebních prací a výrobků a cíle Unie v oblasti klimatu a oběhového hospodářství.

⁽²⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/2747 ze dne 9. října 2024, kterým se zavádí rámec opatření týkající se mimořádných situací na vnitřním trhu a odolnosti vnitřního trhu a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2679/98 (akt pro odolnost a mimořádné situace na vnitřním trhu) (Úř. věst. L, 2024/2747, 8.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2747/oj>).

Komise zveřejní první pracovní plán nejpozději 8. ledna 2026.

Komise pracovní plán obnovuje a aktualizuje nejméně každé tři roky. Pracovní plán na následující tříleté období zveřejňuje jeden rok před uplynutím platnosti plánu stávajícího.

Komise informuje každý rok Evropský parlament a členské státy o pokroku, jehož bylo při provádění pracovního plánu dosaženo.

Pokud Komise zjistí, že nemůže cílů stanovených v pracovním plánu dosáhnout, bez zbytečného odkladu jej odpovídajícím způsobem změní a informuje Evropský parlament a členské státy o důvodech těchto změn.

3. V návaznosti na pracovní plán vypracovaný podle odstavce 2 sdělí členské státy Komisi a expertní skupině pro CPR *acquis* základní charakteristiky, které požadují pro danou skupinu výrobků nebo kategorii výrobků, metody posuzování, mezní úrovně nebo třídy vlastností, jakož i požadavky na výrobky, které považují za nezbytné.

Pokud členské státy oznámí Komisi podle prvního pododstavce své regulační potřeby, Komise je začlení, nebo vysvětlí důvody, proč není možné tak učinit.

4. Na základě základních požadavků na stavby stanovených v příloze I a s přihlédnutím k regulačním potřebám sděleným členskými státy v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, jakož i k cílům Unie v oblasti bezpečnosti, životního prostředí, oběhivosti a klimatu, určí Komise s podporou expertní skupiny pro CPR *acquis* technické aspekty potřebné k přípravě žádostí o normalizaci, včetně příslušných základních charakteristik. Tyto základní charakteristiky a seznam předem stanovených základních environmentálních charakteristik uvedený v příloze II tvoří základ pro přípravu žádostí o normalizaci uvedených v čl. 5 odst. 2 a prováděcích aktů uvedených v čl. 6 odst. 1.

5. Komise zajistí, aby se na základní charakteristiky vztahovaly harmonizované technické specifikace v rozsahu, v jakém je jejich vypracování technicky a ekonomicky přiměřené.

6. Komise s podporou expertní skupiny pro CPR *acquis* určí požadavky na výrobky uvedené v článku 7, jakož i další harmonizované technické specifikace, a určí, zda se má žádost o normalizaci nebo harmonizovaná technická specifikace vztahovat na použité výrobky, nebo zda z nich mají být použité výrobky vyloučeny. Expertní skupina pro CPR *acquis* je neprodleně konzultována ve věci oznámení členských států učiněných v souladu s čl. 11 odst. 5.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci, jimiž se mění:

- a) seznam předem stanovených základních environmentálních charakteristik uvedený v příloze II za účelem jeho přizpůsobení technickému pokroku a novým environmentálním rizikům a splnění priorit stanovených podle odstavce 2 tohoto článku na základě regulačních potřeb členských států;
- b) skupiny výrobků uvedené v příloze VII za účelem jejich přizpůsobení technickému pokroku a regulačním potřebám členských států.

Článek 5

Harmonizované normy, které stanoví základní charakteristiky pro vlastnosti

1. Metody a kritéria pro posuzování vlastností výrobku ve vztahu k jeho základním charakteristikám se stanoví v harmonizovaných normách, které se stanou závaznými přijetím prováděcích aktů uvedených v odstavci 8 (dále jen „harmonizované normy pro vlastnosti“). Harmonizované normy pro vlastnosti stanoví ve vhodných případech, a aniž by byla ohrožena přesnost, spolehlivost nebo stálost výsledků, metody pro posuzování vlastností výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám, které jsou méně náročné než provádění zkoušek.

2. Komise v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1025/2012 vyzve jednu nebo více evropských normalizačních organizací, aby vypracovaly harmonizované normy, kterými se stanoví základní charakteristiky a jejich metody posuzování pro jednu či více skupin výrobků nebo pro jednu či více kategorií výrobků v rámci jedné skupiny. Žádost o normalizaci

stanoví základní zásady a referenční body pro stanovení těchto základních charakteristik a metod jejich posuzování. V žádosti o normalizaci se výslovně uvede, zda rozsah žádosti zahrnuje použité výrobky, či nikoli.

3. Komise může v rámci žádostí o normalizaci uvedených v odstavci 2 tohoto článku rovněž evropské normalizační organizace vyzvat, aby poskytly technické údaje, které jsou nezbytné k provádění systému posuzování a ověřování, který má být použit v souladu s akty v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 10 odst. 2.

4. Žádosti o normalizaci uvedené v odstavci 2 mohou obsahovat žádost o navržení jednoho či několika následujících prvků:

a) dobrovolné nebo závazné mezní úrovně ve vztahu k základním charakteristikám;

b) třídy vlastností ve vztahu k základním charakteristikám;

c) základní charakteristiky, které musí výrobci vždy uvádět v prohlášení.

Žádosti o normalizaci stanoví hlavní zásady a referenční body pro stanovení požadovaných prvků.

5. Pokud Komise do žádosti o normalizaci zahrne žádost o navržení prvků v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení o prvky uvedené v odst. 4 prvním pododstavci tohoto článku pro skupiny či kategorie výrobků nebo pro prvky zahrnuté v dotčené žádosti.

Komise se může po konzultaci s expertní skupinou pro CPR *acquis* odchýlit od návrhů evropské normalizační organizace.

Komisi je bez ohledu na předchozí žádosti o normalizaci, avšak na doporučení expertní skupiny pro CPR *acquis*, svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení o prvky uvedené v odst. 4. prvním pododstavci tohoto článku pro skupiny základních charakteristik horizontální povahy uvedené v příloze X.

6. V případech, kdy je na základě povahy nebo technických charakteristik výrobku zřejmé, že zkoušení nebude nutné nebo bude zbytečné, je Komisi svěřena v souladu s článkem 89 pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení o podmínky, za kterých se výrobek považuje bez zkoušení nebo dalšího zkoušení za vyhovující určité úrovni či mezní úrovni nebo za způsobilý pro určitou třídu vlastností.

7. Komise posoudí, zda jsou harmonizované normy v souladu s příslušnými žádostmi o normalizaci, s tímto nařízením a jinými právními předpisy Unie, včetně obecných právních zásad. Komise může posoudit, zda jsou harmonizované normy v souladu s jinými harmonizovanými normami podle tohoto nařízení nebo s jinými harmonizovanými normami, na něž byly zveřejněny odkazy v Úředním věstníku Evropské unie.

Komise do šesti měsíců ode dne, kdy jí byly předány příslušné harmonizované normy, vypracuje posouzení uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce a své důvody předloží písemně příslušné evropské normalizační organizaci a expertní skupině pro CPR *acquis*. Pokud se Komise domnívá, že některá norma nebo její část jsou nevyhovující, uvede jejich nedostatky. Aby Komise mohla tuto povinnost splnit v uvedené lhůtě, evropské normalizační organizace ji pravidelně informují o průběhu a obsahu produktu evropské normalizace v souladu s čl. 10 odst. 5 nařízení (EU) č. 1025/2012.

8. Pokud je harmonizovaná norma v souladu s použitelnými právními požadavky a splňuje požadavky vztahující se k základním zásadám a referenčním bodům stanoveným v žádosti o normalizaci a k základním charakteristikám, které mají být zahrnuty s ohledem na základní požadavky na stavby, Komise neprodleně přijme prováděcí akt, kterým se dotčená norma stane závaznou. Pokud prováděcí akt nestanoví pozdější datum použitelnosti, harmonizovaná norma pro vlastnosti se stane závaznou pro účely tohoto nařízení jeden rok po přijetí daného prováděcího aktu. Pozdější datum použitelnosti se stanoví pouze ve výjimečných případech a musí být řádně odůvodněno. Harmonizovanou normu pro vlastnosti lze dobrovolně používat ode dne přijetí prováděcího aktu.

Pokud se Komise domnívá, že některá harmonizovaná norma nebo její část jsou nevyhovující, může přijmout prováděcí akt, v němž stanoví, že tato harmonizovaná norma je závazná s omezeními.

Prováděcí akty uvedené v prvním a druhém pododstavci se přijímají poradním postupem podle čl. 90 odst. 2.

Pokud není možné stanovit, že harmonizovaná norma je závazná s omezeními, může Komise přijmout prováděcí akt v souladu s článkem 6.

9. Pokud se některý členský stát, Evropský parlament nebo Komise, poslední jmenovaná s podporou expertní skupiny pro CPR *acquis* zřízené podle článku 4 tohoto nařízení, domnívá, že harmonizovaná norma pro vlastnosti v plném rozsahu nesplňuje použitelné právní požadavky nebo podmínky ve vztahu k základním charakteristikám, na které se má vztahovat s ohledem na základní požadavky na stavby, použije se postup pro formální námitky proti harmonizovaným normám stanovený v článku 11 nařízení (EU) č. 1025/2012.

10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění přílohy X o dodatečné skupiny základních charakteristik horizontální povahy.

Článek 6

Jiné harmonizované technické specifikace, kterými se stanoví základní charakteristiky

1. Ačkoli je třeba upřednostnit vypracování norem, může Komise odchylně od čl. 5 odst. 1 až 4 tohoto nařízení přijmout podle článku 5 tohoto nařízení prováděcí akty, které stanoví základní charakteristiky, metody jejich posuzování a technické údaje pro jednu či více skupin výrobků nebo pro jednu či více kategorií výrobků v rámci jedné skupiny, za účelem zohlednění regulačních potřeb členských států a sledování cílů článku 114 Smlouvy o fungování EU.

Tyto prováděcí akty se přijmou, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) Komise v souladu s čl. 5 odst. 2 požádala jednu nebo více evropských normalizačních organizací o vypracování harmonizované normy a:
 - i) tato žádost nebyla přijata, nebo
 - ii) harmonizovaná norma, která je předmětem této žádosti, není dodána ve lhůtě stanovené v souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1025/2012 a ne později než tři roky po přijetí žádosti o normalizaci, nebo
 - iii) harmonizovaná norma není v souladu se žádostí a
- b) za posledních pět let nebyl přijat prováděcí akt podle čl. 5 odst. 8 prvního pododstavce, který by stanovil závazný harmonizovaný standard zahrnující základní charakteristiky, metody jejich posuzování a technické údaje podle článku 5, nebo byl za posledních pět let takový prováděcí akt přijat s omezeními podle čl. 5 odst. 8 druhého pododstavce.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

2. Komise před vypracováním návrhu prováděcího aktu podle odstavce 1 tohoto článku informuje výbor uvedený v článku 22 nařízení (EU) č. 1025/2012 o tom, že se domnívá, že podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly splněny.

3. Komise při přípravě návrhu prováděcího aktu zohlední stanoviska příslušných subjektů a expertní skupiny pro CPR *acquis* a vede náležité konzultace se všemi příslušnými organizacemi zúčastněných stran, které jsou financovány Unií podle nařízení (EU) č. 1025/2012.

4. Pokud prováděcí akt uvedený v odstavci 1 tohoto článku zahrnuje stejné základní charakteristiky nebo metody posuzování pro určitou skupinu nebo kategorii výrobků jako harmonizovaná norma, na niž byl zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo pro niž byl přijat prováděcí akt podle čl. 5 odst. 8, Komise zruší odkaz na tuto harmonizovanou normu v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo tento prováděcí akt zruší. Pokud prováděcí akt uvedený v odstavci 1 tohoto článku zahrnuje harmonizovanou normu pouze částečně, Komise prováděcí akt, který stanoví harmonizovanou normu s omezením, ponechá v platnosti.

5. Pokud se některý členský stát nebo Evropský parlament domnívá, že prováděcí akt přijatý v souladu s odstavcem 1 v plném rozsahu nesplňuje požadavky ve vztahu k základním charakteristikám, které mají být zahrnuty s ohledem na základní požadavky na stavby, informuje o tom Komisi a předloží podrobné vysvětlení. Komise toto podrobné vysvětlení posoudí, a je-li to vhodné, může dotčený prováděcí akt změnit.

6. Komise postupem uvedeným v článku 5 žádá o přezkum nebo aktualizaci základních charakteristik nebo metod posuzování pro stejné skupiny či kategorie výrobků jako jsou skupiny výrobků a kategorie výrobků, na něž se vztahuje prováděcí akt uvedený v odstavci 1 tohoto článku. Pokud je harmonizovaná norma vypracovaná evropskou normalizační organizací vhodná pro přijetí podle čl. 5 odst. 8, Komise zruší prováděcí akt přijatý v souladu s odstavcem 1 tohoto článku nebo jeho části, které zahrnují stejné základní charakteristiky nebo metody posuzování pro stejné skupiny výrobků či kategorie výrobků jako jsou ty, na něž se vztahuje harmonizovaná norma.

Článek 7

Požadavky na výrobek a harmonizované normy zakládající předpoklad shody

1. Pokud se na skupinu výrobků nebo na jednu či více kategorií výrobků v rámci jedné skupiny vztahuje buď harmonizovaná norma pro vlastnosti, nebo prováděcí akt uvedený v čl. 6 odst. 1, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení o požadavky na výrobek v souladu s přílohou III pro tuto skupinu výrobků či kategorii výrobků nebo jejich části.

2. Výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, musí před uvedením na trh splňovat příslušné požadavky na výrobek.

3. Komise může v souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1025/2012 požádat jednu nebo několik evropských normalizačních organizací o vypracování harmonizovaných norem zakládajících předpoklad shody (dále jen „dobrovolné harmonizované normy“) pro požadavky na výrobek stanovené akty v přenesené pravomoci podle odstavce 1 tohoto článku.

4. Pokud evropská normalizační organizace přijme dobrovolnou harmonizovanou normu vyžádanou v souladu s odstavcem 3 a navrhne Komisi, aby na ni zveřejnila odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie*, Komise tuto dobrovolnou harmonizovanou normu posoudí podle nařízení (EU) č. 1025/2012.

5. Pokud je dobrovolná harmonizovaná norma v souladu s použitelnými právními požadavky a splňuje podmínky pro požadavky na výrobek stanovené v žádosti o normalizaci, Komise na ni neprodleně zveřejní odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie*.

6. Pokud odkaz na dobrovolnou harmonizovanou normu nelze zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*, může Komise takový odkaz zveřejnit s omezeními. Pokud odkaz na dobrovolnou harmonizovanou normu nelze zveřejnit ani v *Úředním věstníku Evropské unie*, ani jako odkaz s omezeními, předloží Komise tuto záležitost výboru uvedenému v článku 22 nařízení (EU) č. 1025/2012 a expertní skupině pro CPR acquis.

7. Výrobek, na něž se vztahují požadavky na výrobek a který je v souladu s dobrovolnými harmonizovanými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, se považuje za výrobek, který je v souladu s požadavky na výrobek, na které se tyto normy nebo jejich části vztahují.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy III, aby ji přizpůsobila technickému pokroku, zahrнула nová rizika a environmentální aspekty a dodržela priority stanovené v článku 4, přičemž zohlední regulační potřeby členských států.

Článek 8

Společné specifikace zakládající předpoklad shody

1. Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž stanoví společné specifikace, které poskytnou alternativní způsoby pro dodržení požadavků na výrobek stanovených podle čl. 7 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijmou, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) Komise v souladu s čl. 7 odst. 3 požádala jednu nebo několik evropských normalizačních organizací o vypracování dobrovolné harmonizované normy pro požadavky na výrobek a:
- i) tato žádost nebyla přijata;
 - ii) dobrovolná harmonizovaná norma, která je předmětem této žádosti, nebyla dodána ve lhůtě stanovené v souladu s čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 1025/2012 nebo
 - iii) dobrovolná harmonizovaná norma není v souladu se žádostí a
- b) v *Úředním věstníku Evropské unie* nebyl podle nařízení (EU) č. 1025/2012 zveřejněn odkaz na dobrovolné harmonizované normy, které se vztahují na požadavky na výrobek, ani se neočekává, že takový odkaz bude v přiměřené lhůtě zveřejněn.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

2. Komise před vypracováním návrhu prováděcího aktu podle odstavce 1 tohoto článku informuje výbor uvedený v článku 22 nařízení (EU) č. 1025/2012 o tom, že se domnívá, že podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku jsou splněny.
3. Komise při přípravě návrhu prováděcího aktu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku zohlední stanoviska příslušných subjektů nebo expertní skupiny pro CPR *acquis* a vede náležité konzultace se všemi příslušnými organizacemi zúčastněných stran, které jsou financovány Unií podle nařízení (EU) č. 1025/2012.
4. Výrobek, který je v souladu se společnými specifikacemi stanovenými v prováděcích aktech podle odstavce 1 tohoto článku nebo s jejich částmi, se považuje za výrobek, který je ve shodě s požadavky na výrobek stanovenými akty v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 7 odst. 1, na které se tyto společné specifikace nebo jejich části vztahují.
5. Komise zruší prováděcí akty uvedené v odstavci 1 tohoto článku nebo jejich části, které se vztahují na stejné požadavky na výrobek, jako jsou požadavky zahrnuté v dobrovolné harmonizované normě, na niž byl zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie* v souladu s čl. 7 odst. 5 nebo 6.
6. Pokud se některý členský stát nebo Evropský parlament domnívá, že společná specifikace v plném rozsahu nesplňuje požadavky na výrobek, které byly stanoveny akty v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 7 odst. 1, informuje o tom Komisi a předloží podrobné vysvětlení. Komise toto podrobné vysvětlení posoudí a případně může prováděcí akt, který dotčenou společnou specifikaci stanoví, změnit.

Článek 9

Základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace

1. U stavebních výrobků, na něž se vztahuje harmonizovaná technická specifikace nebo evropské technické posouzení, se poskytnou základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace. Obsah základních informací o výrobku, návodu k použití a bezpečnostních informacích je stanoven v příloze IV.
2. Komise rovněž může v rámci žádosti o normalizaci podle čl. 5 odst. 2 požádat evropskou normalizační organizaci o vydání pokynů, včetně technických údajů, které jsou nezbytné k vypracování základních informací o výrobku, návodu k použití a bezpečnostních informacích v souladu s přílohou IV.
3. Pokud se Komise domnívá, že pokyny vydané evropskou normalizační organizací podle odstavce 2 tohoto článku pro určitou skupinu výrobků či kategorii výrobků nezaručují řádné a jednotné uplatňování odstavce 1 tohoto článku, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel pro poskytování základních informací o výrobku, návodu k použití a bezpečnostních informacích pro příslušnou skupinu výrobků či kategorii výrobků.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy IV tak, aby byla přizpůsobena technickému pokroku a novým informačním potřebám.

Článek 10

Systémy posuzování a ověřování

1. Posuzování a ověřování vlastností výrobku ve vztahu k jeho základním charakteristikám, jak jsou stanoveny v harmonizovaných technických specifikacích přijatých v souladu s články 5 a 6 nebo v evropských dokumentech pro posuzování uvedených v článku 31, nebo jeho shody výrobku s požadavky na výrobek přijatými v souladu s článkem 7 se provádí v souladu s jedním nebo několika systémy stanovenými v příloze IX.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijmout v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení, v nichž pro každou skupinu výrobků nebo kategorií výrobků určí použitelný systém posuzování a ověřování z těch, které jsou uvedeny v příloze IX. Tyto akty v přenesené pravomoci mohou určit různé systémy posuzování a ověřování v rámci stejné skupiny výrobků nebo kategorie výrobků, pokud se rozlišuje podle základních charakteristik nebo požadavků na výrobek. Systémy posuzování a ověřování se určí před tím, než se začnou používat harmonizované technické specifikace nebo evropské dokumenty pro posuzování.
3. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle odstavce 2 zohlední zamýšlená použití, potenciální škodu způsobenou nedostatky výrobku, náchylnost výrobku ke změně vlastností vlivem výrobních podmínek, pravděpodobnost chyb během výrobního procesu a možnost snadného odhalení výrobních chyb. Tyto akty v přenesené pravomoci jsou přizpůsobeny příslušným skupinám výrobků nebo kategoriím výrobků, minimalizují zátěž výrobců a současně zajišťují vysokou úroveň ochrany zdraví a bezpečnosti osob a životního prostředí.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy IX, jimiž:
 - a) zavede dodatečné systémy posuzování a ověřování, je-li to nezbytné k přizpůsobení se technickému pokroku, nebo
 - b) upraví existující systémy posuzování a ověřování s cílem čelit systematickému nedodržování předpisů oznámenými subjekty nebo výrobci a harmonizovat uplatňování požadavků nebo povinností, které v nich jsou obsaženy, aniž by v rámci těchto změn přidala nebo odstranila jakýkoli úkol definovaný v příslušném systému.

Komise nesmí v aktech v přenesené pravomoci přijímaných podle písmene a) zavádět dodatečné systémy, které hospodářským subjektům ukládají přísnější povinnosti, než jsou povinnosti stanovené v systému 1+. Kromě toho smí Komise dodatečné systémy zavádět pouze tehdy, když je zřejmé, že pokyny k používání existujících systémů jsou nedostatečné.

Článek 11

Harmonizovaná zóna a vnitrostátní opatření

1. Toto nařízení společně s harmonizovanými technickými specifikacemi, které byly přijaty podle tohoto nařízení, vytvářejí „harmonizovanou zónu“.

Harmonizovaná zóna zahrnuje všechny výrobky, na něž se vztahují harmonizované technické specifikace.

Harmonizované technické specifikace se považují za vyčerpávající v těchto ohledech:

- a) stanovení všech základních charakteristik a metod jejich posuzování,
- b) určení všech požadavků na výrobek, pokud se na ně nevztahují jiné právní předpisy Unie, a
- c) vymezení použitelných systémů posuzování a ověřování.

Harmonizované technické specifikace pro nové produkty se použijí na použité výrobky ze třetích zemí, pokud harmonizované technické specifikace výslovně nestanoví pravidla pro použité výrobky.

2. Členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech a správních opatřeních respektují harmonizovanou zónu a nezakazují ani nebrání dodávání výrobků na trh, na něž se harmonizovaná zóna vztahuje, pokud jsou tyto výrobky v souladu s tímto nařízením. Členské státy nestanoví jiné základní charakteristiky a metody jejich posuzování nebo požadavky na výrobek než jsou charakteristiky, metody a požadavky stanovené v harmonizovaných technických specifikacích.

Harmonizovanou zónou není dotčeno právo členských států stanovovat vnitrostátní požadavky na použití výrobků, na něž se vztahují harmonizované technické specifikace. Metody posuzování a systémy posuzování a ověřování stanovené v těchto vnitrostátních požadavcích musí být v souladu s příslušnými harmonizovanými technickými specifikacemi.

Členské státy zajistí, aby předpisy nebo podmínky stanovené veřejnými subjekty nebo soukromými subjekty, které působí jako podnik veřejného práva nebo soukromými podniky působícími jako veřejný orgán na základě monopolního postavení nebo s veřejným zmocněním, nebránily v harmonizované zóně dodávání výrobků, které jsou v souladu s tímto nařízením, na trh.

3. Členské státy se při plnění povinností stanovených v odstavci 2 řídí zejména těmito pravidly:

- a) nestanoví žádné jiné požadavky na informace nebo na registraci, které se týkají uvedení výrobku na trh, než ty, které jsou stanoveny v harmonizované zóně;
- b) povinná nejsou žádná jiná posouzení výrobku než ta, která jsou stanovena v harmonizované zóně;
- c) nepožadují žádná jiná označení potvrzující shodu s požadavky nebo s vlastnostmi, které jsou uvedené v prohlášení, ve vztahu k základním charakteristikám, na něž se vztahuje harmonizovaná zóna, než označení CE a ve vnitrostátních opatřeních zruší všechna stávající ustanovení, která vyžadují taková označení.
- d) vnitrostátní právní předpisy a správní opatření respektují mezní úroveň stanovené v souladu s čl. 5 odst. 5;
- e) vnitrostátní právní předpisy a správní opatření se nesmí zakládat na jiných třídách, podtřídách nebo dalších třídách, než jsou třídy stanovené v souladu s článkem 5;
- f) vnitrostátní právní předpisy a správní opatření nesmí vyžadovat více posouzení a ověření, než je stanoveno v souladu s čl. 10 odst. 1.

4. Členské státy zaregistrují do jednotné digitální brány vytvořené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ⁽²⁵⁾ všechny vnitrostátní právní předpisy a správní opatření týkající se stavebních výrobků na jejich území, na něž se vztahuje harmonizovaná zóna.

5. Pokud členský stát považuje z naléhavých důvodů týkajících se zdraví a bezpečnosti osob nebo ochrany životního prostředí a k naplnění naléhavých regulačních potřeb za nezbytné přijmout opatření použitelná na výrobky v harmonizované zóně ve vztahu k charakteristikám, které nebyly stanoveny v harmonizovaných technických specifikacích, oznámí to Komisi, přičemž odůvodní potřebu přijatých opatření a vysvětlí regulační potřebu, kterou chce řešit.

Členské státy za tímto účelem použijí postup zavedený směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ⁽²⁶⁾. Členské státy při tom odkážou na tento odstavec a uvedou, které prvky jsou součástí opatření.

Komise na oznámení odpoví ve lhůtách, které jsou stanoveny v postupu podle směrnice (EU) 2015/1535. Komise do šesti měsíců od oznámení buď předloží návrh schválení podle odstavce 6 tohoto článku, nebo sdělí důvody zamítnutí vnitrostátního opatření.

Po obdržení oznámení uvedeného v prvním pododstavci Komise tuto záležitost neprodleně předloží expertní skupině pro CPR *acquis*, aby zkonštatovala, zda je nutné prioritně požadovat aktualizace stávajících harmonizovaných norem pro vlastnosti, a to bez ohledu na to, zda toto opatření hodlá schválit.

6. Komise přijme prováděcí akt, jímž schválí vnitrostátní opatření oznámené podle odstavce 5, pokud:

- ⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).
- ⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

- a) oznámené opatření se jeví jako řádně odůvodněné naléhavými důvody týkajícími se zdraví a bezpečnosti osob nebo ochrany životního prostředí, včetně klimatu;
- b) regulační potřeba není naplněna harmonizovanými technickými specifikacemi nebo jinými právními předpisy Unie;
- c) oznámené opatření nediskriminuje hospodářské subjekty z ostatních členských států;
- d) oznámené opatření dokáže naplnit příslušnou regulační potřebu;
- e) oznámené opatření nepředstavuje vážnou překážku fungování vnitřního trhu a
- f) neočekává se, že se na oznámené opatření bude vztahovat některá z harmonizovaných norem, které mají být vydány do jednoho roku ode dne oznámení podle odstavce 5 tohoto článku v návaznosti na žádost o normalizaci podle čl. 5 odst. 2, nebo v okamžiku oznámení tohoto opatření nebyl výboru uvedenému v čl. 90 odst. 1 předložen prováděcí akt podle čl. 6 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3. Tyto akty budou staženy, jakmile bude regulační potřeba upravena harmonizovanými technickými specifikacemi nebo jiným právním předpisem Unie.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se zdraví a bezpečnosti osob nebo ochrany životního prostředí přijme Komise postupem podle čl. 90 odst. 4 okamžitě použitelné prováděcí akty.

7. Tímto nařízením není dotčena možnost členských států zavést povinné systémy zálohování nebo zavázat výrobce k tomu, že budou přímo nebo prostřednictvím svých dovozců a distributorů nabývat zpět vlastnictví k novým, přebytečným nebo neprodaným výrobkům, které nebyly zhotoveny na zakázku a jsou ve stavu odpovídajícím stavu, v němž byly uvedeny na trh, pokud toto opatření nediskriminuje hospodářské subjekty v ostatních členských státech.

8. Tímto nařízením není dotčena možnost členských států zakázat ničení přebytečných nebo neprodaných výrobků nebo podmínit ničení těchto výrobků jejich předchozím zpřístupněním na vnitrostátní zprostředkovatelské platformě pro nekomerční využití výrobků.

Článek 12

Vztah k jiným právním předpisům Unie

1. Aby se u výrobků zabránilo dvojímu posuzování stejných aspektů týkajících se zdraví a bezpečnosti osob a environmentálních aspektů, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek, za nichž lze povinnosti spojené s posuzováním vlastností výrobku nebo splnění určitých požadavků na výrobek, včetně rovnocennosti systémů posuzování a ověřování požadovaných tímto nařízením a povinností týkajících se základních informací o výrobku, návodů k použití výrobku a požadavků na bezpečnostní informace, splnit prostřednictvím splnění povinností podle jiných právních předpisů Unie.

Podmínky uvedené v prvním pododstavci neumožňují méně přísné úrovně bezpečnosti výrobků, než jsou úrovně stanovené v souladu s tímto nařízením.

2. Pokud se vyskytne nesoulad mezi tímto nařízením a nařízením (EU) 2024/1781 a nařízením (EU) č. 1025/2012, uplatní se příslušná ustanovení tohoto nařízení.

KAPITOLA II

POSTUP, PROHLÁŠENÍ A OZNAČENÍ

Článek 13

Prohlášení o vlastnostech a shodě

1. Pokud se na výrobek vztahuje harmonizovaná technická specifikace přijatá v souladu s články 5 nebo 6, výrobce před uvedením výrobku projde příslušným systémem posuzování a ověřování stanoveným v příloze IX a vypracuje prohlášení o vlastnostech a shodě. Pokud se na výrobek vztahuje harmonizovaná technická specifikace přijatá v souladu s článkem 7,

výrobce rovněž ověří, zda je výrobek v souladu s příslušnými požadavky na výrobek stanovenými v aktech v přenesené pravomoci. Výrobce výrobku, na který se nevztahuje žádná harmonizovaná technická specifikace, může vydat prohlášení o vlastnostech a shodě v souladu s příslušným evropským dokumentem pro posuzování a evropským technickým posouzením.

2. Vypracováním prohlášení o vlastnostech a shodě výrobce přebírá odpovědnost za shodu výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení a se všemi použitelnými požadavky na výrobek a stává se odpovědným v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti. Členské státy považují prohlášení o vlastnostech a shodě vypracované výrobcem za správné a spolehlivé, ledaže z objektivních skutečností plyne opak.

V případě nesouladu nebo chybějícího prohlášení o vlastnostech a shodě, je-li toto prohlášení vyžadováno, nesmí být výrobek uveden na trh.

Článek 14

Výjimky z povinnosti vypracovat prohlášení o vlastnostech a shodě

Odchylně od čl. 13 odst. 1 může výrobce upustit od příslušného posuzování a ověřování toho, zda výrobek splňuje použitelné požadavky na výrobek, a nevypracovat prohlášení o vlastnostech a shodě, pokud platí některá z těchto podmínek:

- a) výrobek je vyroben individuálně nebo zhotoven na zakázku a splňuje všechny tyto podmínky:
 - i) je vyroben nesériově;
 - ii) je vyroben na konkrétní objednávku;
 - iii) je nainstalován do jedné konkrétní stavby výrobcem, který je také odpovědný za bezpečné zabudování výrobku do stavby a
 - iv) je v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy a podléhá dohledu subjektů odpovídajících podle příslušných vnitrostátních předpisů za bezpečné provedení staveb;
- b) výrobek je v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy vyroben způsobem, který je výhradně vhodný z hlediska zachování kulturního dědictví, a nesériovým postupem pro odpovídající renovaci staveb, které jsou oficiálně chráněné jako součást vymezeného prostředí nebo z důvodu zvláštní architektonické nebo historické hodnoty.

Článek 15

Obsah prohlášení o vlastnostech a shodě

1. Prohlášení o vlastnostech a shodě se vypracuje podle vzoru uvedeného v příloze V. Prohlášení o vlastnostech a shodě uvádí vlastnosti výrobků ve vztahu k základním charakteristikám dotčených výrobků v souladu s příslušnými harmonizovanými technickými specifikacemi nebo evropskými dokumenty pro posuzování.

Pokud se uplatní požadavky na výrobek stanovené v článku 7, v prohlášení o vlastnostech a shodě se musí uvést, že splnění těchto požadavků bylo prokázáno.

2. Prohlášení o vlastnostech a shodě musí zahrnovat vlastnosti environmentální udržitelnosti výrobku během životního cyklu ve vztahu k předem stanoveným základním environmentálním charakteristikám uvedeným v příloze II, pokud se jedná o charakteristiky, které mají být uvedeny v prohlášení. Vlastnosti zahrnují použitý obal nebo obal, který bude velmi pravděpodobně použit, a vypočtou se pomocí nejnovější verze softwaru, která je bezplatně dostupná na internetových stránkách Komise.

Pro účely tohoto nařízení jsou aktualizace softwaru uvedeného v prvním pododstavci povinné jeden rok po jejich zveřejnění. Tyto aktualizace softwaru mohou být prováděny dobrovolně počínaje dnem jejich zveřejnění.

3. Prohlášení o vlastnostech a shodě zahrnuje alespoň vlastnosti výrobku během jeho životního cyklu, které se vztahují k těmto základním charakteristikám:

- a) základní charakteristiky uvedené v písmenech a) až d) přílohy II od 8. ledna 2026;
- b) základní charakteristiky uvedené v písmenech e) až m) přílohy II od 9. ledna 2030

c) základní charakteristiky uvedené v písmenech n) až s) přílohy II od 9. ledna 2032.

Prohlášení o vlastnostech a shodě zahrnuje rovněž základní charakteristiky, které musí být vždy uváděny v prohlášení, jak je stanoveno v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 5 odst. 5.

4. Na prohlášení o vlastnostech a shodě nesmí být umístěno jiné označení než označení CE.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem změny vzoru uvedeného v příloze V tak, aby byl přizpůsoben technickému pokroku a souvisejícím novým informačním potřebám, aby se usnadnilo plnění požadavků na digitální pas výrobku stanovených v článcích 76 a 77 a aby se zajistila interoperabilita a správná integrace se systémem digitálních pasů stavebních výrobků v souladu s článkem 75.

6. Informace uvedené v článku 31, případně v článku 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽²⁷⁾ se poskytují spolu s prohlášením o vlastnostech a shodě.

Článek 16

Poskytování prohlášení o vlastnostech a shodě

1. Výrobce poskytne elektronickými prostředky kopii prohlášení o vlastnostech a shodě každého výrobku, který je dodáván na trh, vyjma případů, kdy je prohlášení součástí digitálního pasu výrobku, který splňuje podmínky uvedené v článku 76, a je k dispozici v systému digitálních pasů stavebních výrobků vytvořeném v souladu s článkem 75.

Pokud je ovšem témuž uživateli dodána šarže více kusů jednoho výrobku, může k ní být připojena pouze jedna kopie prohlášení o vlastnostech a shodě.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku může výrobce prohlášení o vlastnostech a shodě uvedené v čl. 13 odst. 1 zpřístupnit na internetových stránkách, pokud splní všechny tyto podmínky:

- a) zajistí, aby byl obsah prohlášení o vlastnostech a shodě na internetových stránkách zpřístupněn v nezměnitelném elektronickém formátu;
- b) poskytne prohlášení o vlastnostech a shodě ve formátu čitelném okem a ve strojově čitelném formátu a umožní stahovat jeho kopii v běžně čitelném formátu;
- c) zajistí, aby internetové stránky, na nichž je zveřejněno prohlášení o vlastnostech a shodě, byly monitorovány a udržovány tak, aby tyto internetové stránky a prohlášení o vlastnostech a shodě byly nepřetržitě přístupné příjemcům stavebních výrobků;
- d) zajistí, aby prohlášení o vlastnostech a shodě bylo příjemcům stavebních výrobků přístupné bezplatně;
- e) poskytne příjemcům stavebních výrobků návod pro přístup k internetovým stránkám a k příslušným prohlášením o vlastnostech a shodě, která jsou na těchto stránkách zveřejněna;
- f) poskytne odkaz k prohlášení o vlastnostech a shodě dotčeného výrobku prostřednictvím jedinečného identifikačního kódu typu výrobku; k poskytnutí odkazu může výrobce použít nosič údajů, včetně trvalého odkazu, za předpokladu, že je splněno písmeno a).

3. Komise rovněž může v rámci žádosti o normalizaci podle čl. 5 odst. 2 požádat evropskou normalizační organizaci, aby vydala pokyny k zajištění interoperability formátu čitelného okem a strojově čitelného formátu uvedených v odst. 2 písm. b) tohoto článku.

4. Výrobce dodá prohlášení o vlastnostech a shodě v jazyce nebo jazycích požadovaných všemi členskými státy, v nichž hodlá výrobek dodávat na trh, nebo toto prohlášení poskytne v digitálním pasu výrobku v souladu s odstavcem 1 nebo na

⁽²⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

internetové stránce v souladu s odstavcem 2. Jiný hospodářský subjekt, který dodává výrobek na trh v jiném členském státě, zpřístupní spolu s originálem překlad prohlášení o vlastnostech a shodě v jazycích požadovaných tímto členským státem.

Článek 17

Obecné zásady a použití označení CE

1. Označení CE podléhá obecným zásadám uvedeným v článku 30 nařízení (ES) č. 765/2008.
2. Označení CE se umístí pouze na ty výrobky, pro které výrobce vypracoval prohlášení o vlastnostech a shodě v souladu s články 13 a 15. Označení CE se umístí na klíčové části.
3. Umístěním označení CE, nebo tím, že toto označení nechá umístit, hospodářský subjekt vyjadřuje, že převzal odpovědnost za shodu výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení a příslušnými požadavky na výrobek stanovenými v souladu s tímto nařízením. Umístěním označení CE se hospodářský subjekt stává odpovědným za vlastnosti uvedené v prohlášení a za splnění těchto požadavků v souladu s vnitrostátními právními předpisy o smluvní a mimosmluvní odpovědnosti.
4. Označení CE je jediným označením, které potvrzuje vlastnosti výrobku s ohledem na posouzené základní charakteristiky v souladu s tímto nařízením a shodu výrobku s tímto nařízením.

Článek 18

Pravidla a podmínky pro umísťování označení CE

1. Označení CE musí být viditelně, čitelně a nesmazatelně umístěno na výrobek. Pokud to vzhledem k povaze výrobku není možné nebo opodstatněné, umístí se označení CE na štítek výrobku nebo na obal, nebo není-li ani toto možné, na průvodní dokumentaci.
2. Po označení CE následují:
 - a) poslední dvě číslice roku, ve kterém bylo označení CE poprvé umístěno; nebo v případě použitých výrobků poslední dvě číslice roku, ve kterém byl výrobek odinstalován, následované posledním dvojčíslím roku, v němž bylo na použitý výrobek umístěno označení CE;
 - b) jméno a sídlo výrobce, nebo identifikační značka umožňující snadnou a jednoznačnou identifikaci jména a sídla výrobce;
 - c) jméno a sídlo zplnomocněného zástupce, nebo identifikační značka umožňující snadnou a jednoznačnou identifikaci jména a sídla zplnomocněného zástupce v případě, že výrobce nemá místo podnikání v Unii nebo že se výrobce rozhodne mít zplnomocněného zástupce;
 - d) jedinečný identifikační kód typu výrobku;
 - e) kód prohlášení o vlastnostech a shodě;
 - f) identifikační číslo oznámeného subjektu nebo subjektů ověřujících typ výrobku a posuzujících řízení výroby, je-li to relevantní, a
 - g) nosič údajů připojený k digitálnímu pasu výrobku uvedenému v článku 76, pokud je digitální pas výrobku k dispozici v systému digitálních pasů stavebních výrobků vytvořeném v souladu s článkem 75.

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. d) až e) tohoto odstavce lze nahradit nosičem údajů, včetně trvalého odkazu, připojeného k prohlášení o vlastnostech a shodě podle čl. 16 odst. 2 písm. e), pokud je prohlášení o vlastnostech a shodě k dispozici na internetových stránkách. Informace uvedené v prvním pododstavci písm. d) a e) tohoto odstavce nemusí být uvedeny, pokud je k dispozici nosič údajů uvedený v prvním pododstavci písm. g) tohoto odstavce.

3. Označení CE se umístí před uvedením výrobku na trh. Později mohou být připojeny piktogramy nebo jiné značky označující zvláštní riziko nebo použití.

Článek 19

Ostatní označení a prohlášení o vlastnostech

1. Jiná označení než označení CE, včetně soukromých, mohou být na výrobek umístěna pouze tehdy, pokud neuvádějí, že vlastnosti výrobku ve vztahu k základním charakteristikám, na něž se vztahují příslušné harmonizované technické specifikace, musely být posouzeny jiným způsobem, než je stanoveno v tomto nařízení.

Na výrobek mohou být umístěny oficiálně uznávané ekoznačky EN ISO 14024 typu I, pokud splňují požadavky uvedené v prvním pododstavci.

2. Na výrobku mohou být umístěna označení povolená v souladu s odstavcem 1 a jiná označení stanovená právními předpisy Unie, pokud nenarušují viditelnost, čitelnost a význam označení CE.

3. Pokud se na výrobek vztahují harmonizované technické specifikace, musí prohlášení hospodářského subjektu o vlastnostech výrobku, které se týká základních charakteristik zahrnutých do těchto harmonizovaných technických specifikací, respektovat metodu posuzování dotčené konkrétní základní charakteristiky, jak je stanovena v harmonizovaných technických specifikacích.

4. Pokud se na výrobek vztahují harmonizované technické specifikace, lze prohlášení o jeho vlastnostech ve vztahu k základním charakteristikám stanoveným v příslušných harmonizovaných technických specifikacích dále uvést jinde než v prohlášení o vlastnostech a shodě, pouze pokud jsou již uvedena také v prohlášení o vlastnostech a shodě.

První pododstavec se nevztahuje na situace, kdy nebylo vypracováno prohlášení o vlastnostech a shodě v souladu s článkem 14.

KAPITOLA III

POVINNOSTI A PRÁVA HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ

Článek 20

Povinnosti všech hospodářských subjektů

1. Povinnosti hospodářských subjektů podle této kapitoly platí pouze pro výrobky, na něž se vztahuje harmonizovaná technická specifikace, nebo pro výrobky, které byly opatřeny označením CE na základě evropského technického posouzení.

2. Hospodářský subjekt přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistil trvalý soulad s tímto nařízením. Pokud byl zjištěno nesplnění požadavků na straně hospodářského subjektu nebo výrobku a orgán dozoru nad trhem vyzval k nápravnému opatření podle čl. 65 odst. 1, předkládá hospodářský subjekt tomuto orgánu zprávy o pokroku, dokud tento orgán nerozhodne, že nápravné opatření může být ukončeno.

3. Hospodářský subjekt na žádost příslušného vnitrostátního orgánu identifikuje pro tento orgán každý hospodářský subjekt nebo jiný subjekt:

- a) který tomuto hospodářskému subjektu dodal výrobek, včetně součástí nebo náhradních dílů výrobků, a velikost této dodávky, nebo který mu poskytl službu, na které se vztahuje toto nařízení;
- b) kterému tento hospodářský subjekt dodal výrobek, včetně součástí nebo náhradních dílů výrobků, a velikost této dodávky, nebo kterému poskytl službu, na které se vztahuje toto nařízení.

Při identifikaci hospodářských subjektů nebo jiných subjektů uvedených v prvním pododstavci hospodářský subjekt sdělí příslušnému vnitrostátnímu orgánu alespoň tyto údaje:

- a) kontaktní údaje, včetně poštovních adres a e-mailových adres, těchto hospodářských subjektů nebo jiných subjektů;
- b) daňová a identifikační čísla těchto hospodářských subjektů nebo jiných subjektů.

4. Hospodářský subjekt uchovává všechny dokumenty a veškeré informace uvedené v této kapitole pro potřeby příslušných vnitrostátních orgánů po dobu deseti let poté, co hospodářský subjekt dodal daný výrobek či službu nebo mu byly dodány, pokud tyto dokumenty nebo informace nebyly zpřístupněny prostřednictvím digitálního pasu výrobku

uvedeného v článku 76. Hospodářský subjekt předloží dokumentaci a informace do deseti dnů od obdržení žádosti příslušného vnitrostátního orgánu.

5. Hospodářský subjekt se může zaregistrovat do svého příslušného vnitrostátního systému zřízeného podle čl. 71 odst. 5.

Hospodářský subjekt zpřístupní spotřebitelům a uživatelům komunikační kanály, včetně telefonních čísel, e-mailových adres nebo vyhrazených sekcí na svých internetových stránkách, které jim umožní informovat o každé nehodě, jiné události nebo bezpečnostním problému, k nimž došlo v souvislosti s výrobkem.

6. Pokud se hospodářský subjekt domnívá, že nevyhovující výrobek představuje riziko pro zdraví a bezpečnost osob nebo životní prostředí, neprodleně o tom informuje příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž výrobek dodal na trh, a uvede podrobnosti zejména o nesouladu a o veškerých přijatých nápravných opatřeních. Hospodářský subjekt může informovat příslušné vnitrostátní orgány o jakémkoliv dalším pravděpodobném porušení tohoto nařízení, o kterém se dozví, o nesouladu s předpisy a o veškerých přijatých nápravných opatřeních.

7. Hospodářský subjekt odpovídá za porušení tohoto článku nebo článků této kapitoly, které se týkají jeho činností, v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími smluvní a mimosmluvní odpovědnost.

Článek 21

Práva výrobců

1. Výrobce má právo požadovat od svých dodavatelů a poskytovatelů služeb informace, které jsou ve vztahu k jejich výrobkům potřebné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti podle tohoto nařízení.

2. Pokud se na výrobce vztahují úkoly třetí strany prováděné oznámeným subjektem, má výrobce právo požadovat od svých dodavatelů nebo poskytovatelů služeb, aby tomuto oznámenému subjektu umožnili přístup ke své dokumentaci a do svých prostor v rozsahu, v jakém oznámený subjekt tento přístup vyžaduje pro účely plnění svých úkolů.

3. Práva stanovená v odstavci 1 se vztahují rovněž na výrobce, který na trh uvádí použitý nebo repasovaný výrobek, ve vztahu k dodavateli použitého výrobku, případně i k osobě provádějící jeho odinstalování. Požadované informace mohou mimo jiné, nikoli však výlučně, zahrnovat informace o předchozím použití výrobku a o postupu jeho odinstalování.

4. Výrobce má právo požadovat od svých dodavatelů a poskytovatelů služeb údaje a výpočty požadované podle čl. 15 odst. 2 ve vztahu k poskytnutým dodávkám nebo službám, včetně nezbytných protokolů o ověření vydaných oznámeným subjektem.

Článek 22

Povinnosti výrobců

1. Při uvedení výrobku na trh určí výrobce typ výrobku při dodržení rámce stanoveného definicí uvedenou v čl. 3 bodu 27. Výrobce zajistí, aby byly vlastnosti výrobku posuzovány jak z hlediska závazných základních charakteristik, tak z hlediska těch základních charakteristik, které hodlá uvést v prohlášení. Pokud se na výrobek vztahují požadavky na výrobek stanovené akty v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 7 odst. 1, zajistí výrobce, aby byl výrobek navržen a vyroben rovněž v souladu s těmito požadavky.

Fyzická nebo právnická osoba, která vyrobí výrobek za použití 3D tisku, musí při jeho uvedení na trh splnit povinnosti uložené výrobcům. Tyto povinnosti zahrnují mimo jiné používání vhodných 3D datových sad, používání materiálů, které jsou v souladu s platnými postupy podle tohoto nařízení, a ověření kompatibility použitých 3D datových sad, materiálu pro tisk a technologie tisku.

2. Pokud byly soulad výrobku s příslušnými požadavky a jeho vlastnosti ve vztahu k základním charakteristikám uvedeným v odstavci 1 tohoto článku prokázány v souladu s příslušným systémem nebo systémy posuzování a ověřování výrobku stanovenými v příloze IX, vypracuje výrobce prohlášení o vlastnostech a shodě v souladu s články 13 až 15, umístí označení CE v souladu s články 17 a 18 a případně zajistí dostupnost náhradních dílů, které nejsou běžně dostupné na trhu, jak je uvedeno v odstavci 8 tohoto článku, a umístí označení podle odstavce 9 tohoto článku.

3. Jako podklad pro prohlášení o vlastnostech a shodě vypracuje výrobce technickou dokumentaci, ve které uvede:
- a) určené použití, které spadá do rozsahu příslušného zamýšleného použití;
 - b) všechny relevantní prvky nezbytné k prokázání vlastností a shody;
 - c) informace o zavedených postupech uvedených v odstavci 4 tohoto článku;
 - d) informace o použitelném systému nebo systémech uvedených v příloze IX;
 - e) v příslušných případech informace o použití zjednodušených postupů uplatňovaných v souladu s články 59 až 61 a
 - f) výpočet vlastností environmentální udržitelnosti ve vztahu k základním environmentálním charakteristikám uvedeným v čl. 15 odst. 2.

4. Výrobce zajistí, aby byly zavedeny postupy, které zaručí, že výrobky mají vlastnosti uvedené v prohlášení a jsou ve shodě s tímto nařízením. Návrh výrobku, včetně 3D datových sad, výrobní procesy a použitý materiál musí být vhodné. Pokud je výrobek vyráběn v sériové výrobě, výrobce zajistí, aby byly zavedeny postupy pro to, aby si výrobek zachoval vlastnosti uvedené v prohlášení a aby zůstal ve shodě s tímto nařízením. Změny v návrhu výrobku, včetně změn 3D datových sad, výrobních procesů a použitém materiálu, musí být vhodné. Změny v příslušných harmonizovaných technických specifikacích musí být náležitě zohledněny a v případě, že tyto změny ovlivní vlastnosti nebo shodu výrobku, musí být provedeno nové posouzení v souladu s příslušným postupem posuzování.

Výrobce tam, kde to je považováno za vhodné vzhledem k zajištění přesnosti, spolehlivosti a stálosti vlastností a shody výrobku uvedených v prohlášení, provádí zkoušky vzorků výrobků uváděných nebo dodávaných na trh, provádí šetření a v případě nutnosti vede registr stížností, nevyhovujících výrobků a výrobků stažených z oběhu a průběžně o tom informuje dovozce a distributory.

5. Výrobce zajistí, aby jeho výrobky byly opatřeny jedinečným identifikačním kódem typu výrobku specifickým pro výrobce, a je-li k dispozici, číslem šarže nebo sériovým číslem, které musí být pro uživatele snadno viditelné a čitelné. Není-li to vzhledem k povaze výrobku možné, musí být požadované informace uvedeny na připojeném štítku, na obalu, nebo není-li ani to možné, v průvodním dokumentu k výrobku.

Výrobce označí výrobek stejným způsobem, jak je uvedeno v prvním pododstavci, jako výrobek „Pouze pro profesionální použití“, jestliže jsou k jeho použití zapotřebí odborné znalosti, a toto označení viditelným způsobem zobrazí zákazníkům před uzavřením kupní smlouvy, včetně případů prodeje na dálku. Výrobky, které nejsou označeny „Pouze pro profesionální použití“, se považují za výrobky určené i pro neprofesionální uživatele a spotřebitele ve smyslu tohoto nařízení a nařízení (EU) 2023/988.

Výrobce před uzavřením kupní smlouvy, včetně prodeje na dálku, viditelným způsobem zobrazí zákazníkům informace, které musí být poskytnuty podle tohoto nařízení.

6. Při dodávání výrobku na trh výrobce zajistí, aby byly k výrobku přiloženy základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace, jak je uvedeno v příloze IV, v jazyce určeném dotčeným členským státem, nebo pokud takový jazyk není určen, v jazyce snadno srozumitelném pro uživatele.

7. Do 18 měsíců od vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 75 odst. 1 v platnost zpřístupní výrobce digitální pas výrobku uvedený v článku 76 prostřednictvím systému digitálních pasů stavebních výrobků uvedeného v článku 75, který je připojen k nosiči údajů uvedenému v čl. 18 odst. 2 písm. g).

8. S cílem zajistit dostupnost náhradních dílů, které nejsou běžně dostupné na trhu, je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení tím, že u určitých skupin výrobků a kategorií výrobků výrobcům uloží povinnost dodávat na trh určité náhradní díly, které nejsou běžně dostupné pro výrobky, které uvádějí na trh.

Povinnost stanovená akty v přenesené pravomoci uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce platí po dobu deseti let od uvedení posledního výrobku příslušného typu na trh, pokud akt v přenesené pravomoci nestanoví jinou dobu.

Výrobci, na něž se vztahuje povinnost stanovená v prvním odstavci, nabízejí náhradní díly v přiměřeně krátké dodací lhůtě za přiměřenou a nediskriminační cenu a informují o tom veřejnost.

9. Za účelem zajištění transparentnosti pro uživatele a podpory udržitelných výrobků je Komisi svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních požadavků na označování environmentální udržitelnosti pro konkrétní skupiny výrobků a kategorie výrobků, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) spotřebitelé si obvykle zvolí nebo kupují tento výrobek a
- b) celková environmentální výkonnost výrobku se během jeho životního cyklu výrazně nemění v závislosti na jeho instalování.

Označení je založeno na vlastnostech výrobku, posouzených v souladu s čl. 5 odst. 1 nebo čl. 6 odst. 1, a poskytuje uživatelsky vstřícné informace srozumitelné laikům.

10. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 9 stanoví způsob, jakým má výrobce připojit štítek, a to upřesněním:

- a) obsahu štítku;
- b) podoby štítku s ohledem na jeho viditelnost a čitelnost;
- c) způsobu, jakým má být štítek zobrazen zákazníkům, a to i v případě prodeje na dálku;
- d) ve vhodných případech elektronických prostředků, které mají být použity pro generování štítků.

11. Výrobce, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že výrobek, který uvedl na trh, není ve shodě s vlastnostmi uvedenými v prohlášení nebo není v souladu s tímto nařízením, přijme okamžitě nezbytná nápravná opatření k uvedení výrobku ve shodu či v soulad, nebo, je-li to vhodné, jej stáhne z trhu nebo z oběhu. Je-li problém spojen s dodávanou součástí nebo externě poskytovanou službou, výrobce o tom informuje dodavatele nebo poskytovatele služeb a příslušný vnitrostátní orgán výrobce.

12. Pokud výrobek představuje riziko, výrobce bez zbytečného prodlení, nejpozději však do tří pracovních dnů informuje všechny zplnomocněné zástupce, dovozce, distributory, poskytovatele služeb kompletního vyřízení objednávek a on-line tržiště zapojené do distribuce, jakož i příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž výrobce nebo jiné hospodářské subjekty, jsou-li mu známy, výrobek dodaly na trh. Výrobce za tímto účelem poskytne veškeré užitečné podrobnosti, a zejména uvede druh nesouladu, četnost nehod nebo incidentů a přijatá nebo doporučená nápravná opatření. V případě rizik způsobených výrobky, které se již dostaly ke konečnému uživateli nebo spotřebiteli, kterého nelze přímo identifikovat nebo kontaktovat, výrobce prostřednictvím sdělovacích prostředků a dalších vhodných kanálů, které zajistí co nejširší dosah, šíří informace o vhodných opatřeních k odstranění, nebo pokud to není možné, ke snížení rizik. V případě vážného rizika výrobce na vlastní náklady stáhne výrobek z trhu a z oběhu.

Článek 23

Povinnosti zplnomocněných zástupců

1. Výrobce usazený v Unii může písemným pověřením jmenovat jediným zplnomocněným zástupcem jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu usazenou v Unii. Výrobce, který není usazen v Unii, jmenuje jediného zplnomocněného zástupce.

Zplnomocněný zástupce nemůže být pověřen vypracováním technické dokumentace.

2. Zplnomocněný zástupce vykonává úkoly stanovené v pověření, které obdržel od výrobce. Pověření zplnomocněnému zástupci umožňuje alespoň:

- a) uchovávat prohlášení o vlastnostech a shodě a technickou dokumentaci k dispozici pro příslušné vnitrostátní orgány;
- b) na základě odůvodněné žádosti příslušného vnitrostátního orgánu poskytnout tomuto orgánu veškeré informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení a souladu s dalšími příslušnými požadavky tohoto nařízení;

- c) vypovědět smlouvu, pokud výrobce jednal v rozporu se svými povinnostmi podle tohoto nařízení, a informovat o tom výrobce, příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž je výrobek uveden na trh, a příslušný vnitrostátní orgán v místě svého podnikání;
 - d) pokud existuje důvod se domnívat, že výrobek je nevyhovující nebo představuje riziko, informovat o tom výrobce a příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž je výrobek uveden na trh, a příslušný vnitrostátní orgán zplnomocněného zástupce a
 - e) spolupracovat s příslušnými vnitrostátními orgány na jejich žádost při opatřeních přijatých k odstranění rizik, která představují výrobky, na něž se vztahuje pověření zplnomocněného zástupce, a k nápravě neshod těchto výrobků.
3. Zplnomocněný zástupce ověří podle dokumentace, že:
- a) výrobek nese označení CE a jiná označení v souladu s čl. 22 odst. 9;
 - b) k výrobku je přiloženo prohlášení o vlastnostech a shodě nebo je toto prohlášení k dispozici v souladu s čl. 16 odst. 1 nebo 2 a
 - c) výrobce splnil požadavky stanovené v čl. 22 odst. 5, odst. 6 a odst. 7.
4. Pokud zplnomocněný zástupce zjistí případ nesouladu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku, požádá výrobce, aby jednal v souladu s čl. 22 odst. 11 a odst. 12.

Článek 24

Povinnosti dovozců

1. Dovožci uvádějí na trh pouze výrobky, které jsou v souladu s tímto nařízením.
2. Před uvedením výrobku na trh dovozce zajistí, aby výrobce v souladu s čl. 22 odst. 1 a 2 prokázal soulad výrobku s příslušnými požadavky a jeho vlastností ve vztahu k příslušným základním charakteristikám.

Dovožce zajistí, aby:

- a) výrobce vypracoval technickou dokumentaci podle čl. 22 odst. 3;
 - b) výrobek nesl označení CE a jiná označení v souladu s čl. 22 odst. 9;
 - c) k výrobku bylo přiloženo prohlášení o vlastnostech a shodě nebo aby bylo toto prohlášení k dispozici v souladu s čl. 16 odst. 1 nebo 2 a
 - d) výrobce splnil požadavky stanovené v čl. 22 odst. 5, odst. 6 a odst. 7.
3. Dovožce ověří, zda výrobce určil použití výrobku v prohlášení, a zajistí, aby byly k výrobku přiloženy základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace stanovené v příloze IV v jazyce určeném dotčeným členským státem, nebo pokud není určen, v jazyce, který je pro uživatele snadno srozumitelný. Dovožce před uzavřením kupní smlouvy, včetně prodeje na dálku, viditelným způsobem zobrazí zákazníkům informace, které musí být poskytnuty podle tohoto nařízení nebo harmonizovaných technických specifikací.
4. Dovožce zajistí, aby v době, kdy nese za výrobek odpovědnost, podmínky jeho skladování nebo přepravy neohrožovaly shodu výrobku s prohlášením o vlastnostech a shodě nebo jeho soulad s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení.
5. Dovožce, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že výrobek není ve shodě s prohlášením o vlastnostech a shodě nebo v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, nesmí takový výrobek uvést na trh, dokud nebude uveden ve shodu s připojeným prohlášením o vlastnostech a shodě a do souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení nebo dokud není prohlášení o vlastnostech a shodě opraveno. Dále, pokud výrobek představuje riziko, musí o tom být výrobce a příslušný vnitrostátní orgán dovozcem informováni.

6. Dovozce uvede na výrobku, nebo není-li to možné, na obalu nebo v průvodním dokumentu k výrobku své jméno, zapsané obchodní jméno nebo zapsanou ochrannou známku, místo podnikání, kontaktní adresu a, pokud je to možné, elektronické způsoby komunikace.
7. Dovozce prošetřuje stížnosti a v případě potřeby vede seznam stížností, nevyhovujících výrobků a výrobků stažených z trhu nebo z oběhu a informuje výrobce a distributory o každém takovém sledování.
8. Dovozci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že výrobek, který uvedli na trh, není ve shodě s vlastnostmi uvedenými v prohlášení nebo není v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, přijmou okamžitě nezbytná nápravná opatření k uvedení výrobku ve shodu, nebo je-li to vhodné, jej stáhnou z trhu nebo z oběhu. Dále, pokud výrobek představuje riziko, informují o tom dovozci okamžitě příslušné vnitrostátní orgány, v nichž výrobek dodali na trh, a uvedou podrobnosti, zejména o neexistenci shody a o přijatých nápravných opatřeních.
9. Dovozci prodávající konečným uživatelům musí rovněž plnit povinnosti, které mají distributoři.

Článek 25

Povinnosti distributorů

1. Při dodávání výrobků na trh jednají distributoři s náležitou péčí, pokud jde o povinnosti podle tohoto nařízení.
2. Před dodáním výrobku na trh distributor ověří, že:
 - a) výrobek nese označení CE a jiná označení v souladu s čl. 22 odst. 9, pokud jsou požadována;
 - b) k výrobku je přiloženo prohlášení o vlastnostech a shodě, pokud je požadováno, nebo že je prohlášení k dispozici v souladu s čl. 16 odst. 2;
 - c) k výrobku jsou přiloženy základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace v souladu s čl. 22 odst. 6 v jazyce, který je snadno srozumitelný pro konečné uživatele v členském státě, v němž má být výrobek dodán na trh;
 - d) výrobce a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 22 odst. 5 a 7 a čl. 24 odst. 6.
3. Distributor před uzavřením kupní smlouvy, včetně prodeje na dálku, viditelným způsobem zobrazí zákazníkům informace, které musí být poskytnuty podle tohoto nařízení.
4. Distributor, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že výrobek není ve shodě s vlastnostmi uvedenými v prohlášení nebo v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, nesmí takový výrobek dodat na trh, dokud nebude uveden ve shodu s připojeným prohlášením o vlastnostech a shodě a do souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení. Dále, pokud výrobek představuje riziko, informuje o tom distributor výrobce a příslušný vnitrostátní orgán.
5. Distributor zajistí, aby v době, kdy nese za výrobek odpovědnost, skladovací nebo přepravní podmínky neohrožovaly shodu výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení nebo jeho soulad s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení.
6. Distributor, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že výrobek, který dodal na trh, není ve shodě s vlastnostmi uvedenými v prohlášení nebo není v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, zajistí, aby byla přijata nezbytná nápravná opatření k uvedení výrobku ve shodu nebo, je-li to vhodné, ke stažení výrobku z trhu či z oběhu. Dále, pokud výrobek představuje riziko, informuje o tom distributor okamžitě příslušné vnitrostátní orgány členských států, v nichž výrobek dodal na trh, a uvede podrobnosti, zejména o dané neexistenci shody a o přijatých nápravných opatřeních.

Článek 26

Případy, kdy se povinnosti výrobců vztahují na dovozce a distributory

1. Dovozece nebo distributor se pro účely tohoto nařízení považuje za výrobce a vztahují se na něj povinnosti výrobce podle článku 22, pokud:
 - a) uvádí výrobek na trh pod svým jménem (názvem) nebo ochrannou známkou;
 - b) úmyslně upraví výrobek nebo je výrobek neúmyslně upraven takovým způsobem, že může být ovlivněn soulad s prohlášením o vlastnostech a shodě nebo s požadavky stanovenými v tomto nařízení nebo přijatými v souladu s ním;
 - c) dodává na trh výrobek s jiným určeným použitím, než s určeným použitím, které mu výrobce stanovil v rámci postupu posuzování a ověřování,
 - d) uvádí charakteristiky výrobku, které se liší od charakteristik uvedených výrobcem, nebo
 - e) se rozhodne převzít roli výrobce.
2. Odstavec 1 se vztahuje rovněž na hospodářský subjekt, který uvede na trh:
 - a) použitý výrobek, na který se vztahuje harmonizovaná technická specifikace obsahující ustanovení pro použité výrobky;
 - b) použitý výrobek, na který se nevztahuje harmonizovaná technická specifikace s ustanoveními pro použité výrobky a který nebyl dříve uveden na trh Unie;
 - c) repasovaný výrobek.
3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud hospodářský subjekt pouze:
 - a) doplňuje překlady informací dodaných výrobcem;
 - b) vymění vnější obal výrobku, který již byl uveden na trh, včetně změny velikosti balení, pokud je přebalení provedeno tak, aby nemohl být ovlivněn původní stav výrobku a aby veškeré informace požadované tímto nařízením byly stále správně uvedeny.
4. Hospodářský subjekt, který vykonává činnosti uvedené v odstavci 3, o tom informuje výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce bez ohledu na to, zda tento hospodářský subjekt výrobky vlastní nebo poskytuje služby. Přebalení provede tak, aby přebalením nemohl být ovlivněn původní stav výrobku ani jeho soulad s tímto nařízením a aby veškeré informace požadované tímto nařízením byly stále správně uvedeny. Hospodářský subjekt jedná s náležitou péčí, pokud jde o povinnosti stanovené tímto nařízením.

Článek 27

Povinnosti poskytovatelů služeb kompletního vyřízení objednávek

1. Poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek, kteří přispívají k dodání výrobku na trh, jednají s náležitou péčí ve vztahu k povinnostem stanoveným tímto nařízením.
2. Poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek zajistí, aby označení a dokumenty poskytnuté výrobcem nebo dovozcem byly k dispozici nebo byly k výrobku přiloženy, zejména:
 - a) označení CE a jiná označení v souladu s čl. 22 odst. 9,
 - b) prohlášení o vlastnostech a shodě;
 - c) základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace podle čl. 22 odst. 6.

3. Poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek zajistí, aby podmínky při skladování, balení, adresování nebo rozesílání neohrožovaly shodu výrobku s vlastnostmi uvedenými v prohlášení nebo jeho soulad s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení. Výrobci nebo dovozci stavebních výrobků poskytnou svým poskytovatelům služeb kompletního vyřízení objednávek podrobné informace nezbytné pro zajištění bezpečného skladování, balení, adresování nebo rozesílání a dalšího fungování výrobku.

4. Poskytovatelé služeb kompletního vyřízení objednávek podpoří stažení výrobků z trhu nebo z oběhu bez ohledu na to, zda je iniciují orgány dozoru nad trhem, výrobci, zplnomocnění zástupci nebo dovozci.

5. Poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek, který se domnívá nebo má důvod se domnívat, že výrobek není ve shodě s prohlášením o vlastnostech a shodě nebo v souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení, nesmí podpořit dodání takového výrobku na trh, dokud není výrobek uveden ve shodu s příslušným prohlášením o vlastnostech a shodě a do souladu s jinými příslušnými požadavky tohoto nařízení nebo dokud není prohlášení o vlastnostech a shodě opraveno. Dále, pokud výrobek představuje riziko, musí o tom poskytovatel služeb kompletního vyřízení objednávek informovat výrobce a příslušný vnitrostátní orgán.

Článek 28

Povinnosti on-line tržišť

1. On-line tržiště:

- a) pro účely dosažení souladu s čl. 31 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065⁽²⁸⁾ navrhne a uspořádá své on-line rozhraní tak, aby umožňovalo hospodářským subjektům plnit jejich povinnosti podle čl. 29 odst. 2 tohoto nařízení;
- b) v souvislosti s dodržováním tohoto nařízení zřídí jednotné kontaktní místo pro přímou komunikaci s příslušnými vnitrostátními orgány členských států, které může být stejné jako kontaktní místo uvedené v čl. 22 odst. 1 nařízení (EU) 2023/988 nebo v čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) 2022/2065;
- c) poskytne odpovídající odpověď na oznámení o nehodách a dalších událostí týkajících se výrobků obdržena v souladu s článkem 16 nařízení (EU) 2022/2065;
- d) spolupracuje na zajištění účinných opatření pro dozor nad trhem, včetně toho, že těmito opatřeními neklade překážky;
- e) informuje příslušné vnitrostátní orgány o veškerých opatřeních přijatých v souvislosti s nesouladem nebo podezřením na nesoulad s předpisy u výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení;
- f) zavede pravidelnou a strukturovanou výměnu informací o obsahu, který byl odstraněn on-line tržišti na žádost příslušných vnitrostátních orgánů;

2. Pokud jde o pravomoci svěřené členskými státy v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2019/1020, členské státy udělí pro všechny výrobky, na které se vztahuje toto nařízení, svým orgánům dozoru nad trhem pravomoc přikázat on-line tržišti, aby ze svého on-line rozhraní odstranilo konkrétní nezákonný obsah odkazující na nevyhovující výrobek, znemožnilo přístup k tomuto obsahu nebo zobrazilo výslovné varování konečným uživatelům v okamžiku přístupu k tomuto obsahu. Tento příkaz musí být v souladu s článkem 9 nařízení (EU) 2022/2065.

3. On-line tržiště přijme nezbytná opatření k přijímání a zpracování příkazů uvedených v odstavci 2 tohoto článku v souladu s článkem 9 nařízení (EU) 2022/2065.

4. Tento článek se vztahuje rovněž na výrobce, dovozce nebo distributory, kteří nabízejí výrobky on-line bez zapojení on-line tržiště.

⁽²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1).

Článek 29

Prodej on-line a jinými prostředky prodeje na dálku

1. Výrobky nabízené k prodeji on-line nebo jinými prostředky prodeje na dálku se považují za dodávané na trh, pokud je nabídka zaměřena na zákazníky v Unii. Nabídka k prodeji je považována za zaměřenou na zákazníky v Unii, pokud příslušný hospodářský subjekt jakýmkoli způsobem směřuje své činnosti do některého členského státu. Nabídka se mimo jiné považuje za zaměřenou na zákazníky v Unii, pokud:

- a) hospodářský subjekt používá měnu členského státu;
- b) hospodářský subjekt používá internetové doménové jméno registrované v některém z členských států nebo používá internetovou doménu, která odkazuje na Unii nebo některý z členských států, nebo
- c) zeměpisné oblasti, do kterých je dostupné zaslání, zahrnují členský stát.

Podmínky uvedené v prvním pododstavci se nepoužijí, pokud hospodářský subjekt výslovně a účinně vyloučí trh Unie.

2. Pokud hospodářský subjekt dodává výrobek na trh on-line nebo jinými prostředky prodeje na dálku, v nabídce daného výrobku se, je-li to vyžadováno, jasně a viditelně uvede označení CE, informace uvedené v čl. 18 odst. 2, štítek podle čl. 22 odst. 9 a nosič údajů připojený k digitálnímu pasu výrobku v souladu s čl. 22 odst. 7.

3. Každá fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje zprostředkovatelské služby při uvádění výrobků na trh, musí ve vztahu k poskytovaným službám plnit povinnosti hospodářského subjektu podle odstavce 2.

Článek 30

Prováděcí akty o povinnostech a právech hospodářských subjektů

Pokud je to nezbytné k zajištění harmonizovaného uplatňování tohoto nařízení a pouze v rozsahu nezbytném k tomu, aby se zabránilo rozdílným postupům, které způsobují roztržičnost vnitřního trhu pro hospodářské subjekty, může Komise přijmout prováděcí akty, jimiž podrobně upraví, jak mají hospodářské subjekty plnit povinnosti a vykonávat práva obsažená v této kapitole.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

KAPITOLA IV

EVROPSKÉ DOKUMENTY PRO POSUZOVÁNÍ

Článek 31

Evropské dokumenty pro posuzování

1. Metody a kritéria pro posuzování vlastností výrobků, včetně použitých výrobků, ve vztahu k jejich základním charakteristikám mohou být stanoveny v evropských dokumentech pro posuzování, pokud se na výrobky nevztahuje:

- a) harmonizovaná norma, která je stanovena jako závazná prováděcím aktem uvedeným v čl. 5 odst. 8;
- b) prováděcí akt podle čl. 6 odst. 1 nebo
- c) harmonizovaná norma, která má být vydána v období kratším než jeden rok v souladu s žádostí o normalizaci podle čl. 5 odst. 2.

2. Výrobek se nepovažuje za výrobek, na který se vztahují harmonizované normy nebo prováděcí akty uvedené v odstavci 1, pokud:

- a) určené použití výrobku nespadá do rozsahu zamýšleného použití stanoveného v harmonizované normě nebo prováděcím aktu;

b) použité materiály nejsou totožné s materiály, které mají být použity v souladu s harmonizovanou normou nebo prováděcím aktem, nebo

c) metoda posuzování stanovená v harmonizované normě nebo prováděcím aktu není pro daný výrobek vhodná.

3. Na žádost výrobce, skupiny výrobců nebo sdružení výrobců o evropské technické posouzení nebo z podnětu Komise může organizace subjektů pro technické posuzování po dohodě s Komisí vypracovat a přijmout evropský dokument pro posuzování.

Základní požadavky na stavby stanovené v příloze I a seznam předem stanovených základních environmentálních charakteristik uvedený v příloze II tvoří základ pro přípravu evropských dokumentů pro posuzování. Vytváření a přijímání evropského dokumentu pro posuzování probíhá podle zásad a postupu stanovených v článku 32.

4. Evropské dokumenty pro posuzování se nevypracovávají ve vztahu k základní charakteristice výrobku nebo metodě jeho posuzování, pokud existuje jiný evropský dokument pro posuzování, který se zabývá stejnou základní charakteristikou nebo metodou posuzování ve vztahu k tomuto specifickému výrobku, a odkaz na tento dokument již byl zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo byl tento dokument předložen Komisi k posouzení v souladu s čl. 34 odst. 1.

5. Organizace subjektů pro technické posuzování a Komise mohou žádosti o vypracování evropského dokumentu pro posuzování podle bodu 5 přílohy VI sloučit nebo zamítnout.

6. Ode dne závaznosti harmonizované technické specifikace, přijaté souladu s čl. 5 odst. 8 nebo čl. 6 odst. 1 a která se vztahuje na stejný výrobek a stejně zamýšlené použití jako některý evropský dokument pro posuzování, se tento evropský dokument pro posuzování již pro účely tohoto nařízení nepoužije. V takovém případě Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* odkaz na evropský dokument pro posuzování zruší.

7. Evropské dokumenty pro posuzování tvoří podklad pro evropská technická posouzení uvedená v článku 37.

Článek 32

Zásady a postup pro vypracování a přijetí evropských dokumentů pro posuzování

1. Při vypracovávání a přijímání evropských dokumentů pro posuzování se jednotlivé subjekty pro technické posuzování a organizace subjektů pro technické posuzování řídí postupem stanoveným v příloze VI.

2. Při vypracovávání a přijímání evropských dokumentů pro posuzování musí jednotlivé subjekty pro technické posuzování a organizace subjektů pro technické posuzování:

a) být transparentní vůči členským státům, dotčenému výrobcí a ostatním výrobcům nebo zúčastněným stranám, které požádají o informace;

b) zpřístupnit důvěrné informace Komisi pouze tehdy, je-li to nezbytné k posouzení souladu evropského dokumentu pro posuzování s právními předpisy, a chránit obchodní tajemství a důvěrnost informací;

c) stanovit odpovídající závazné lhůty s cílem zabránit nedůvodnému prodloužení;

d) umožnit přiměřenou účast členských států a Komise;

e) být pro výrobce nákladově efektivní a

f) zajistit dostatečnou kolegiální a koordinaci mezi subjekty pro technické posuzování určenými pro dotčený výrobek.

Vyváženost požadavků stanovených v písmenech a) a b) prvního pododstavce umožní alespoň zpřístupnění názvu výrobku ve fázi schvalování a sdělení pracovního programu, jak je stanoveno v bodě 3 přílohy VI, a zpřístupnění podrobného obsahu návrhu evropského dokumentu pro posuzování stanoveného v bodě 8 přílohy VI.

3. Subjekty pro technické posuzování společně s organizací subjektů pro technické posuzování nesou plné náklady na vypracování a přijetí evropských dokumentů pro posuzování, ledaže jejich vypracování iniciuje Komise.
4. Subjekty pro technické posuzování a organizace subjektů pro technické posuzování se vyhnou zvyšování počtu evropských dokumentů pro posuzování, pokud neexistuje technické odůvodnění pro rozlišování mezi výrobky. Upřednostňují zejména rozšiřování rozsahu stávajících evropských dokumentů pro posuzování před vytvářením nových evropských dokumentů pro posuzování.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat - po konzultaci s organizací subjektů pro technické posuzování - v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy VI doplněním dalších procesních pravidel pro vypracovávání a přijímání evropských dokumentů pro posuzování, pokud je to nezbytné pro zajištění řádného fungování systému evropských dokumentů pro posuzování.

Článek 33

Povinnosti subjektu pro technické posuzování při přijetí žádosti o evropské technické posouzení

1. Poté, co subjekt pro technické posuzování obdrží žádost o evropské technické posouzení od výrobce, skupiny výrobců nebo sdružení výrobců, splní tyto požadavky:
 - a) pokud se na výrobek vztahuje harmonizovaná technická specifikace nebo pokud nelze vypracovat evropský dokument pro posuzování v souladu s článkem 31, informuje subjekt pro technické posuzování žadatele, že evropské technické posouzení nemůže být vydáno;
 - b) pokud se na výrobek plně vztahuje evropský dokument pro posuzování, na který byl zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie*, informuje subjekt pro technické posuzování žadatele, že uvedený evropský dokument pro posuzování bude použit jako podklad pro evropské technické posouzení, které má být vydáno;
 - c) pokud je výrobek způsobilý pro evropský dokument pro posuzování uvedený v článku 31 a žádný takový dokument se nevypracovává, informuje subjekt pro technické posuzování žadatele, že budou zahájeny postupy stanovené v příloze VI.

V případech uvedených v prvním pododstavci písm. c) tohoto článku, avšak pokud se očekává, že harmonizovaná norma vztahující se na stejný výrobek bude vydána ve lhůtě přesahující jeden rok stanovené v žádosti o normalizaci uvedené v čl. 5 odst. 2, informuje subjekt pro technické posuzování žadatele o možnosti, že evropský dokument pro posuzování podle čl. 31 odst. 6 již nebude používán.

2. V případech uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a c) tohoto článku informuje subjekt pro technické posuzování organizaci subjektů pro technické posuzování a Komisi o obsahu žádosti a o odkazu na příslušný akt v přenesené pravomoci určující systém posuzování a ověřování uvedený v čl. 10 odst. 2, které má subjekt pro technické posuzování v úmyslu použít pro tento výrobek, anebo o neexistenci takového aktu v přenesené pravomoci.
3. Pokud se Komise domnívá, že pro daný výrobek neexistuje vhodný akt v přenesené pravomoci, který by určoval systém posuzování a ověřování, může přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s čl. 10 odst. 2.

Článek 34

Zveřejnění odkazů

1. Komise podle bodu 9 přílohy VI posuzuje, zda jsou evropské dokumenty pro posuzování v souladu s harmonizovanými technickými specifikacemi, s tímto nařízením a s dalším právem Unie. Pokud je evropský dokument pro posuzování v souladu s použitelnými právními požadavky, Komise neprodleně zveřejní odkaz na tento dokument v *Úředním věstníku Evropské unie*. Pokud odkaz na evropský dokument pro posuzování nelze zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*, může Komise takový odkaz zveřejnit s omezeními.
2. Po zveřejnění podle odstavce 1 tohoto článku může být evropský dokument pro posuzování podle článku 37 použit jako podklad pro evropské technické posouzení po dobu deseti let, pokud nebyl odkaz na evropský technický dokument v *Úředním věstníku Evropské unie* zrušen nebo pokud se daný evropský dokument pro posuzování již nepoužívá podle čl. 31

odst. 6. Organizace subjektů pro technické posuzování může v posledním roce tohoto období rozhodnout, že požádá o obnovení evropského dokumentu pro posuzování. Komise v takovém případě evropský dokument pro posuzování znovu posoudí podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 35

Obsah evropského dokumentu pro posuzování

1. Evropský dokument pro posuzování obsahuje alespoň:
 - a) popis výrobku nebo kategorie výrobků, na které se vztahuje, a zamýšlené použití, a
 - b) seznam základních charakteristik důležitých z hlediska zamýšleného použití daného výrobku nebo kategorie výrobků, na němž se dohodli výrobce a organizace subjektů pro technické posuzování, a předem stanovené základní environmentální charakteristiky uvedené v příloze II a metody a kritéria pro posuzování vlastností daného výrobku nebo kategorie výrobku ve vztahu k uvedeným základním charakteristikám.
2. Evropský dokument pro posuzování stanoví:
 - a) technické údaje nezbytné pro provádění systémů posuzování a ověřování, které se mají používat v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 10 odst. 2;
 - b) pokyny, včetně technických údajů nezbytných pro vypracování základních informací o výrobku, návodu k použití a bezpečnostních informací uvedených v příloze IV;
 - c) pokyny k zajištění interoperability formátů, které jsou čitelné okem i strojově, pro prohlášení o vlastnostech a shodě podle čl. 16 odst. 2 písm. b).
3. Jestliže je možné odpovídajícím způsobem posoudit vlastnosti výrobku odkazem na jeho základní charakteristiky, včetně metod a kritérií posuzování, pro ně již stanovených v harmonizovaných technických specifikacích nebo jiných evropských dokumentech pro posuzování, tyto stávající základní charakteristiky a jejich metody a kritéria se začlení do evropského dokumentu pro posuzování, pokud není technicky nezbytné se od tohoto pravidla odchýlit.

Tyto zásady se v příslušných případech vztahují i na mezní úrovně a třídy vlastností přijaté v souladu s čl. 5 odst. 5.

Článek 36

Formální námitky proti evropským dokumentům pro posuzování

1. Členský stát informuje Komisi o všech těchto skutečnostech:
 - a) pokud se domnívá, že evropský dokument pro posuzování není zcela v souladu s použitelnými právními požadavky nebo nesplňuje požadavky, které mají být splněny ve vztahu k základním charakteristikám, na které se má vztahovat s ohledem na základní požadavky na stavby stanovené v příloze I a předem stanovené základní environmentální charakteristiky stanovené v příloze II;
 - b) pokud se domnívá, že evropský dokument pro posuzování vyvolává vážné obavy ve vztahu k zdraví a bezpečnosti osob, ochraně životního prostředí nebo ochraně spotřebitele;
 - c) pokud se domnívá, že evropský dokument pro posuzování nesplňuje požadavky stanovené v čl. 31 odst. 1.

Dotčený členský stát své stanovisko odůvodní. Komise konzultuje otázky vznesené dotčeným členským státem s ostatními členskými státy.

2. S ohledem na stanoviska všech členských států se Komise rozhodne zveřejnit, nezveřejnit, zveřejnit s omezením, zachovat, zachovat s omezením či zrušit odkazy na příslušné evropské dokumenty pro posuzování v *Úředním věstníku Evropské unie*.
3. Komise informuje o svém rozhodnutí podle odstavce 2 členské státy a organizaci subjektů pro technické posuzování a v případě potřeby požádá o revizi dotčeného evropského dokumentu pro posuzování.

Článek 37

Evropské technické posouzení

1. Subjekt pro technické posuzování vydá evropské technické posouzení na žádost výrobce na podkladě evropského dokumentu pro posuzování, na nějž byl zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie* v souladu s článkem 34.

Existuje-li evropský dokument pro posuzování, na který byl zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie* podle článku 34, evropské technické posouzení může být vydáno i v případě, že byla vydána žádost o normalizaci. Toto vydání je možné do tehdy, kdy se evropský dokument pro posuzování nepřestane používat podle čl. 31 odst. 6.

2. Je-li podána žádost o evropské technické posouzení, použije se postup stanovený v příloze VI.

3. Evropské technické posouzení obsahuje vlastnosti, které mají být uvedeny v prohlášení, vyjádřené úrovní, třídou nebo popisem těch základních charakteristik, které byly dohodnuty mezi výrobcem a subjektem pro technické posuzování přijímajícím žádost o evropské technické posouzení pro určené použití, a technické údaje nezbytné pro provádění systému posuzování a ověřování.

Evropské technické posouzení zahrnuje rovněž posouzení vlastností předem stanovených základních environmentálních charakteristik uvedených v čl. 15 odst. 3.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví formát evropského technického posouzení.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

5. Evropská technická posouzení vydaná na podkladě evropského dokumentu pro posuzování zůstávají v platnosti buď po dobu pěti let po skončení období stanoveného v čl. 34 odst. 2 nebo po dobu pěti let po zrušení odkazu na evropský dokument pro posuzování v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Pokud se příslušný evropský dokument pro posuzování výrobku pro určitý výrobek přestane používat podle čl. 31 odst. 6, tento výrobek již nesmí být uváděn na trh na základě evropského technického posouzení.

6. Výrobky, na které se vztahuje evropský dokument pro posuzování, pro nějž bylo vydáno evropské technické posouzení, mohou nést označení CE, a získat tak stejný status jako výrobky nesoucí označení CE na základě harmonizovaných technických specifikací, pokud výrobce splňuje povinnosti stanovené v tomto nařízení. Tam, kde uvedené povinnosti odkazují na harmonizované technické specifikace, výrobce uvede odkaz na evropský dokument pro posuzování místo odkazu na harmonizované technické specifikace, nebo společně s odkazem na harmonizované technické specifikace v případě, že jsou také relevantní.

KAPITOLA V

SUBJEKTY PRO TECHNICKÉ POSUZOVÁNÍ

Článek 38

Určující orgány

1. Členské státy, které chtějí zřídit subjekty pro technické posuzování, zřídí jeden určující orgán, který ponese odpovědnost za stanovení a provádění nezbytných postupů pro posuzování a určování subjektů pro technické posuzování. Určující orgány musí splňovat požadavky na oznamující orgány stanovené v čl. 43 odst. 1 a článku 44. Členské státy mohou určit oznamující orgán uvedený v článku 43 jako určující orgán. Určující orgán není způsobilý k tomu, aby byl určen podle čl. 39 odst. 1.

2. Není-li v této kapitole stanoveno jinak, ustanovení vztahující se na oznamující orgány a postupy oznamování se vztahují rovněž na určující orgány a postupy určení.

Článek 39

Určení, kontrola a hodnocení subjektů pro technické posuzování

1. Členské státy mohou prostřednictvím svých určujících orgánů určit na svém území subjekty pro technické posuzování pro jednu nebo více skupin výrobků uvedených v tabulce 1 přílohy VII. Členské státy mohou rovněž určit subjekty pro technické posuzování na svém území jako subjekty příslušné pro nově vznikající nebo inovativní výrobky, které nespádají do již existujících skupin výrobků uvedených v příloze VII.

Členské státy sdělí Komisi jméno subjektu pro technické posuzování, jeho adresu a skupinu nebo skupiny výrobků, pro které je příslušný.

2. Komise každému subjektu pro technické posuzování přidělí identifikační číslo.

Komise zveřejní seznam subjektů pro technické posuzování určených podle tohoto nařízení elektronickými prostředky, a co nejpřesněji uvede jejich identifikační čísla, skupiny výrobků, pro které jsou určeny, a případná omezení.

Komise zajistí, aby byl tento seznam aktualizován.

3. Určující orgán kontroluje činnosti a způsobilost subjektů pro technické posuzování určených v příslušném členském státě, případně jejich poboček a subdodavatelů, a hodnotí je ve vztahu k příslušným požadavkům stanoveným v této kapitole. Určující orgán uloží subjektům pro technické posuzování nápravná opatření, pokud dojde k porušení tohoto nařízení.

Členské státy informují Komisi o svých vnitrostátních postupech pro určení subjektů pro technické posuzování, o kontrole jejich činnosti, způsobilosti a o veškerých změnách těchto informací.

4. Subjekty pro technické posuzování neprodleně, nejpozději však do 15 dnů, informují určující orgán o všech změnách, které mohou ovlivnit jejich soulad s požadavky stanovenými v této kapitole nebo jejich schopnost plnit povinnosti podle tohoto nařízení.

5. Na žádost příslušného určujícího orgánu poskytnou subjekty pro technické posuzování všechny příslušné informace a dokumenty nezbytné k tomu, aby daný orgán, Komise a členské státy mohly ověřit jejich plnění požadavků podle tohoto nařízení.

6. Nesplňuje-li již subjekt pro technické posuzování požadavky podle tohoto nařízení, určující orgán podle potřeby omezí, pozastaví nebo zruší určení tohoto subjektu pro technické posuzování pro příslušnou skupinu výrobků v závislosti na závažnosti neplnění těchto požadavků. Pokud subjekt pro technické posuzování opakovaně nesplní nápravná opatření uložená v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, může určující orgán určení tohoto subjektu pro technické posuzování omezit, pozastavit nebo zrušit. Určující orgán informuje Komisi a ostatní členské státy o jakémkoli omezení, pozastavení nebo zrušení určení. Použijí se čl. 53 odst. 2 a 54.

Článek 40

Požadavky na subjekty pro technické posuzování

1. Subjekt pro technické posuzování je způsobilý a vybavený k provádění posuzování týkajícího se skupin výrobků, pro které byl určen. Pracovníci s rozhodovací pravomocí a nejméně polovina technicky způsobilých pracovníků jsou zaměstnanci subjektu pro technické posuzování podle vnitrostátního práva členského státu, který jej určil.

2. Subjekt pro technické posuzování musí v rozsahu svého určení splňovat požadavky stanovené v příloze VIII. Použije se čl. 46 odst. 2 až 5, čl. 46 odst. 6 písm. a) a b), čl. 46 odst. 7, 8, 9 a 11 a článek 47.

3. Subjekt pro technické posuzování musí zveřejnit svou organizační strukturu a jména členů svých vnitřních rozhodovacích orgánů.

4. Subjekt pro technické posuzování se podílí na činnostech organizace subjektů pro technické posuzování nebo zajišťuje, aby jeho pracovníci provádějící posuzování byli o těchto činnostech informováni.

Článek 41

Koordinace subjektů pro technické posuzování

1. Subjekty pro technické posuzování zřídí organizaci pro technické posuzování („organizace subjektů pro technické posuzování“) podle tohoto nařízení.
2. Organizace subjektů pro technické posuzování provádí alespoň tyto úkoly:
 - a) poskytuje Komisi příslušný technický obsah týkající se evropských dokumentů pro posuzování, pokud se má vypracování harmonizovaných technických specifikací založených na stejných skupinách výrobků uskutečnit v souladu s pracovním plánem uvedeným v čl. 4 odst. 2. Tyto informace jsou založeny na úzké spolupráci s příslušnými evropskými normalizačními organizacemi;
 - b) organizuje koordinaci subjektů pro technické posuzování a podle potřeby zajišťuje spolupráci a konzultace s ostatními zúčastněnými subjekty;
 - c) zajišťuje, aby si subjekty pro technické posuzování mezi sebou vyměňovaly osvědčené postupy s cílem dosáhnout větší účinnosti a poskytovat průmyslu lepší služby;
 - d) vypracovává a přijímá evropské dokumenty pro posuzování;
 - e) koordinuje používání postupů stanovených v čl. 59 odst. 2, čl. 60 odst. 2 a čl. 61 odst. 2, jakož i poskytování podpory potřebné k těmto účelům;
 - f) informuje Komisi o všech otázkách souvisejících s přípravou evropských dokumentů pro posuzování a o všech aspektech souvisejících s výkladem postupů stanovených v čl. 60 odst. 2 a čl. 61 odst. 2 a na základě získaných zkušeností navrhuje Komisi zlepšení;
 - g) sděluje Komisi a členskému státu, který určil subjekt pro technické posuzování, veškeré poznatky ohledně subjektu pro technické posuzování, který neplní své úkoly v souladu s postupy podle čl. 60 odst. 2 a čl. 61 odst. 2;
 - h) každoročně podává Komisi zprávu o:
 - i) plnění výše uvedených úkolů;
 - ii) přidělování úkolů v oblasti vypracování evropských dokumentů pro posuzování subjektům pro technické posuzování;
 - iii) rovnoměrném zeměpisném rozdělení úkolů mezi subjekty pro technické posuzování;
 - iv) evropských technických posouzení vydaných pro každý evropský dokument pro posuzování, včetně zeměpisného rozložení zúčastněných subjektů pro technické posuzování a výrobců, kteří dokumenty obdrželi; a
 - v) výkonnosti a nezávislosti subjektů pro technické posuzování; a
 - i) zajistí, aby přijaté evropské dokumenty pro posuzování a odkazy na evropská technická posouzení byly i nadále veřejně přístupné.

Organizace subjektů pro technické posuzování zřídí svůj sekretariát, aby mohla plnit uvedené úkoly.

3. Členské státy zajistí, aby subjekty pro technické posuzování přiměřeně přispívaly organizaci subjektů pro technické posuzování svými finančními a lidskými zdroji. Organizace subjektů pro technické posuzování stanoví příspěvek každého subjektu pro technické posuzování, který je přiměřený s ohledem na roční rozpočet nebo obrát každého subjektu pro technické posuzování související s jeho činnostmi jako subjektu pro technické posuzování.

4. Váha v rozhodovacích procesech při rozhodování organizace subjektů pro technické posuzování se neodvozuje od finančního příspěvku jednotlivých subjektů pro technické posuzování, počtu jimi vypracovaných evropských dokumentů pro posuzování ani počtu jimi vydaných evropských technických posouzení.

5. K účasti na všech zasedáních organizace subjektů pro technické posuzování je přizvána Komise.

6. Financování Unii může být poskytnuto organizaci subjektů pro technické posuzování pro provádění úkolů stanovených v odstavci 2. Komise může podmínit financování organizace subjektů pro technické posuzování, ať už prostřednictvím grantů nebo veřejných soutěží, splněním určitých organizačních a výkonnostních požadavků stanovených v těchto úkolech.

KAPITOLA VI

OZNAMUJÍCÍ ORGÁNY A OZNÁMENÉ SUBJEKTY

Článek 42

Oznámení

1. Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům subjekty oprávněné provádět úkoly třetích stran při posuzování a ověřování vlastností, posuzování shody a ověřování výpočtů environmentální udržitelnosti pro účely tohoto nařízení.
2. Členské státy informují Komisi o svých postupech pro posuzování a oznamování subjektů, které mají být oprávněny tyto úkoly vykonávat, a o postupech pro kontrolu oznámených subjektů, a o veškerých změnách týkajících se těchto postupů. Komise tyto informace zveřejní.

Článek 43

Oznamující orgány

1. Členské státy určí oznamující orgán odpovědný za vytvoření a provádění nezbytných postupů posuzování a oznamování subjektů s oprávněním provádět úkoly třetích stran v postupu posuzování a ověřování pro účely tohoto nařízení a za kontrolu oznámených subjektů, včetně souladu s požadavky stanovenými v článcích 46 a 48.
2. Členské státy mohou rozhodnout o tom, že posuzování a kontrolu uvedené v odstavci 1 provádí jejich vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008 a v souladu s ním.
3. Pokud oznamující orgán přeneše posuzování, oznamování nebo kontrolu podle odstavce 1 tohoto článku na subjekt, který není orgánem státní správy, nebo takový subjekt těmito úkoly jinak pověří, musí být tento subjekt právníkou osobou, která obdobně splňuje požadavky stanovené v článku 44. Dále musí tento subjekt přijmout opatření, aby byla pokryta odpovědnost vyplývající z jeho činnosti.
4. Oznamující orgán nese za úkoly prováděné subjektem uvedeným v odstavcích 2 a 3 plnou odpovědnost.

Článek 44

Požadavky týkající se oznamujících orgánů

1. Oznamující orgán musí být zřízen takovým způsobem, aby nedocházelo ke střetu zájmů s oznámenými subjekty.
2. Oznamující orgán musí být organizován a provozován tak, aby byla zaručena objektivita a nestrannost jeho činností.
3. Oznamující orgán musí být organizován a provozován takovým způsobem, aby každé rozhodnutí o oznámení subjektu, který má oprávnění provádět úkoly třetích stran v postupu posuzování a ověřování, prováděly jiné způsobilé osoby, než osoby, které provedly posouzení.
4. Oznamující orgán nesmí nabízet nebo poskytovat žádné činnosti, které vykonávají oznámené subjekty, ani poradenské služby na komerčním nebo soutěžním základě.

5. Oznamující orgán zachovává důvěrnost získaných informací. Vyměňuje si však na požádání informace o oznámených subjektech s Komisí, s oznamujícími orgány ostatních členských států a s jinými příslušnými vnitrostátními orgány, které zajistí důvěrnost obdržených informací.
6. Oznamující orgán, včetně případů, kdy je oznamujícím orgánem vnitrostátní akreditační orgán, posuzuje pouze konkrétní subjekt posuzování shody, který žádá o oznámení, a nezohledňuje kapacity ani zaměstnance mateřských nebo sesterských společností. Oznamující orgán tento subjekt posuzuje z hlediska všech příslušných požadavků a úkolů třetích stran při posuzování a ověřování.
7. Oznamující orgán musí mít k dispozici dostatečný počet způsobilých pracovníků a dostatečné finanční prostředky, aby mohl řádně plnit své úkoly.

Článek 45

Koordinace oznamujících a určujících orgánů

1. Komise zajistí, aby byla zavedena a prováděna náležitá koordinace a spolupráce mezi vnitrostátními orgány členských států odpovědnými za politiku oznamování a oznamujícími a určujícími orgány ve formě koordinační skupiny oznamujících a určujících orgánů v oblasti stavebních výrobků. Tato skupina se schází pravidelně a alespoň jednou za rok. Činností této skupiny se účastní vnitrostátní orgány členských států odpovědné za politiku oznamování a oznamující a určující orgány podle tohoto nařízení.
2. Komise může stanovit zvláštní podmínky pro fungování koordinační skupiny oznamujících a určujících orgánů.
3. Komise zajišťuje organizaci pravidelné výměny zkušeností mezi vnitrostátními orgány členských států, odpovědnými za politiku oznamování, a oznamujícími a určujícími orgány.

Článek 46

Požadavky týkající se oznámených subjektů

1. Pro účely oznámení musí subjekt posuzování shody splňovat požadavky stanovené v odstavcích 2 až 12.
2. Subjekt posuzování shody musí být zřízen podle vnitrostátního práva členského státu a mít právní subjektivitu.
3. Subjekt posuzování shody je třetí stranou nezávislou na organizaci nebo výrobku, které posuzuje.

Nemá žádné obchodní vazby s organizacemi, které mají zájem na výrobcích, jež posuzuje, zejména s výrobcí, jejich obchodními partnery a investory, kteří jsou jejich akcionáři.

Za takovýto subjekt však může být považován subjekt patřící k hospodářskému sdružení nebo profesnímu svazu zastupujícímu podniky, jež se podílejí na navrhování, výrobě, dodávání, montáži, používání nebo údržbě výrobků, které tento subjekt posuzuje, pokud je prokázána jeho nezávislost a neexistence jakéhokoli střetu zájmů. To nebrání tomu, aby subjekt prováděl činnosti posuzování a ověřování pro konkurující výrobce.

4. Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování nesmí být projektantem, výrobcem, dodavatelem, dovozcem, distributorem, osobou, která instaluje výrobek, kupujícím, vlastníkem, uživatelem nebo údržbářem výrobku, který posuzují, a nesmí být ani zástupci jakékoli z těchto stran. To nevylučuje používání posuzovaných výrobků, které jsou nezbytné pro činnost subjektu posuzování shody, ani používání takových výrobků k osobním účelům.

Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování se nesmějí přímo podílet na navrhování, výrobě nebo konstrukci, uvádění na trh, instalaci, používání nebo údržbě těchto výrobků, ani zastupovat strany, které se těmito činnostmi zabývají. Nesmějí provádět žádnou činnost, která by mohla ohrozit jejich nezávislý úsudek nebo nedotknutelnost ve vztahu k činnostem posuzování, k jejichž

vykonávání jsou tyto osoby oznámeny. To platí zejména pro poradenské služby týkající se skupin výrobků, pro které byly oznámeny.

Subjekty posuzování shody zajistí, aby činnosti jejich mateřských nebo sesterských společností, jejich poboček nebo subdodavatelů neohrožovaly důvěrnost, objektivitu a nestrannost jejich činností posuzování nebo ověřování.

Subjekt posuzování shody nesmí pověřit subdodavatele ani dceřinou společností stanovením interních postupů, obecných politik, kodexů chování nebo jiných interních pravidel a dohledem nad jejich dodržováním, přidělováním svých pracovníků na konkrétní úkoly a rozhodováním o posouzení shody.

5. Subjekty posuzování shody a jejich pracovníci provádějí úkoly třetí strany v postupu posuzování a ověřování s nejvyšší mírou profesní bezúhonnosti a požadované technické způsobilosti v konkrétní oblasti. Nesmějí být vystaveni žádným tlakům a stimulům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich činnosti při posuzování nebo ověřování, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.

6. Subjekt posuzování shody musí být schopen provádět všechny úkoly třetí strany v postupu posuzování a ověřování, které tomuto subjektu ukládá příloha IX a pro něž byl oznámen, ať již tyto úkoly provádí sám subjekt posuzování shody, nebo jsou prováděny jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Subjekt posuzování shody musí mít vždy k dispozici pro každý systém posuzování a ověřování a pro každý druh nebo kategorii výrobků, základních charakteristik a úkolů, pro něž byl oznámen:

- a) odborně způsobilé pracovníky s technickými znalostmi a dostatečnými a přiměřenými zkušenostmi potřebné k provádění úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování;
- b) nezbytný popis postupů, podle nichž je proces posuzování prováděn a jež zajišťují transparentnost a reprodukovatelnost těchto postupů, včetně popisu odborné způsobilosti demonstrujícího, jak příslušní pracovníci, jejich postavení a úkoly odpovídají úkolům posuzování shody, v souvislosti s nimiž chce být subjekt oznámen;
- c) vhodné politiky a postupy pro rozlišování mezi úkoly, jež plní jako subjekt posuzování shody, a jeho dalšími činnostmi;
- d) postupy pro provádění činností, jež řádně zohledňují velikost podniku, odvětví, v němž je činný, jeho strukturu, míru složitosti technologie daného výrobku a hromadný či sériový způsob výroby.

Subjekt posuzování shody musí mít prostředky nezbytné k vhodnému provedení technických a administrativních úkolů spojených s činnostmi, pro něž chce být oznámen, a přístup k veškerému nezbytnému vybavení nebo zařízení.

7. Pracovníci odpovědní za provádění činností, pro něž chce být subjekt oznámen, musí:

- a) mít důkladné technické a odborné vzdělání týkající se všech úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování v relevantním rozsahu, pro které byl subjekt oznámen;
- b) mít uspokojivou znalost požadavků souvisejících s posuzováním a ověřováním, které provádějí, a příslušnou pravomoc tyto činnosti provádět, včetně dostatečných znalostí a pochopení příslušných harmonizovaných technických specifikací, evropských dokumentů pro posuzování a příslušných ustanovení tohoto nařízení;
- c) mít schopnosti potřebné k vypracování osvědčení, protokolů a zpráv prokazujících, že byla posouzení a ověření provedena.

8. Pracovníci odpovědní za přijímání rozhodnutí o posouzení:

- a) musí být zaměstnání u subjektu posuzování shody podle vnitrostátních právních předpisů oznamujícího členského státu;
- b) nesmí mít žádný možný střet zájmů;

- c) musí být kompetentní k ověřování posouzení provedených jinými pracovníky, externími odborníky nebo subdodavateli;
 - d) jejich počet musí být dostatečný k zajištění kontinuity činnosti a jednotného přístupu k posuzování shody.
9. Musí být zaručena nestrannost subjektu a jeho nejvyššího vedení a pracovníků, kteří posuzování provádějí.

Odměňování nejvyššího vedení a pracovníků subjektu nesmí nezáviset na počtu provedených posouzení ani na jejich výsledcích.

10. Subjekt posuzování shody uzavře pojištění odpovědnosti, pokud tuto odpovědnost nepřevzal členský stát v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo pokud není za prováděné posuzování nebo ověřování přímo odpovědný sám členský stát.

11. Pracovníci subjektu posuzování shody jsou povinni zachovávat služební tajemství, pokud jde o veškeré informace, které získali při plnění svých povinností podle přílohy IX, s tím, že tato povinnost se neuplatní ve vztahu k oznamujícím orgánům a jiným příslušným vnitrostátním orgánům členského státu, v němž vykonávají svou činnost. Musí být chráněna práva k duševnímu vlastnictví.

12. Subjekty posuzování shody se podílejí na příslušných normalizačních činnostech a na činnostech koordinační skupiny oznámených subjektů zřízené podle tohoto nařízení nebo zajistí, aby byli jejich pracovníci provádějící posuzování o těchto činnostech informováni, a používají jako všeobecné pokyny správní rozhodnutí a dokumenty, které jsou výsledkem práce této skupiny.

Článek 47

Předpoklad shody oznámených subjektů

Pokud subjekt posuzování shody oprávněný provádět úkoly třetí strany v postupu posuzování a ověřování prokáže, že splňuje kritéria stanovená příslušnými harmonizovanými normami, na které byly v *Úředním věstníku Evropské Unie* zveřejněny odkazy, technickými specifikacemi uvedenými v článku 5, evropskými dokumenty pro posuzování, dobrovolnými harmonizovanými normami pro požadavky na výrobek, na které byly v *Úředním věstníku Evropské Unie* zveřejněny odkazy v souladu se článkem 5 nebo 6 nebo společnými specifikacemi uvedenými v čl. 8 odst. 1 nebo jejich částmi, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v článku 46 do té míry, do jaké se příslušné dokumenty na tyto požadavky vztahují.

Článek 48

Pobočky a subdodavatelé oznámených subjektů

1. Pokud oznámený subjekt zadá konkrétní úkoly týkající se úkolů třetí strany v postupu posuzování a ověřování subdodavateli nebo jejich plnění využívá dceřinou společnost, zajistí, že subdodavatel nebo dceřiná společnost splňuje požadavky stanovené v článku 46, a odpovídajícím způsobem informuje oznamující orgán.
2. Oznámený subjekt nese plnou odpovědnost za úkoly provedené subdodavateli nebo dceřinými společnostmi bez ohledu na místo jejich usazení a kontroluje jejich způsobilost ve vztahu ke své vlastní způsobilosti, jak je popsána v čl. 46 odst. 6 písm. b).
3. Činnosti lze zadat subdodavateli nebo dceřiné společnosti pouze se souhlasem zákazníka.
4. Oznámený subjekt uchovává pro potřebu oznamujícího orgánu příslušné doklady týkající se posouzení a kontroly kvalifikací subdodavatele nebo dceřiné společnosti a práce jimi provedené podle přílohy IX.

Článek 49

Použití zařízení mimo zkušební laboratoř oznámeného subjektu

1. Na žádost výrobce a je-li to opodstatněné technickými, ekonomickými nebo logistickými důvody souvisejícími s povahou výrobku nebo zkušebního vybavení se mohou oznámené subjekty rozhodnout provést zkoušky uvedené v příloze IX pro systémy posuzování a ověřování 1+, 1 a 3 nebo nechat takové zkoušky vykonat pod svým dohledem buď

ve výrobních závodech za použití zkušebního vybavení vnitropodnikové laboratoře výrobce, nebo po předchozím souhlasu výrobce v externí laboratoři za použití vybavení této laboratoře.

Oznámené subjekty provádějící tyto zkoušky musí být výslovně určeny jako kompetentní pro práci mimo svá vlastní zkušební zařízení a musí rovněž v tomto ohledu splňovat požadavky stanovené v článku 46.

2. Před provedením zkoušek uvedených v odstavci 1 oznámené subjekty ověří, zda jsou splněny požadavky zkušební metody, a vyhodnotí, zda:

a) zkušební vybavení má odpovídající kalibrační systém, a zda je zajištěna sledovatelnost měření, a

b) je zajištěna kvalita výsledků zkoušek.

Oznámené subjekty přebírají plnou odpovědnost za zkoušky jako celek, včetně přesnosti a návaznosti kalibrace a měření, a za spolehlivost výsledků zkoušek.

Článek 50

Žádost o oznámení

1. Subjekt, který hodlá získat pověření k provádění úkolů třetí strany v systémech posuzování a ověřování, podává žádost o oznámení oznamujícímu orgánu členského státu, v němž je usazen.

2. Součástí žádosti je popis činností, které mají být prováděny, postupy posuzování a ověřování, pro něž se subjekt považuje za způsobilý, popis odborné způsobilosti podle čl. 46 odst. 6 písm. b), osvědčení o akreditaci, pokud nějaké existuje, vydané vnitrostátním akreditačním orgánem, které potvrzuje, že subjekt splňuje požadavky stanovené v článku 46. Osvědčení o akreditaci se musí vztahovat výlučně na konkrétní právní subjekt, který žádá o oznámení, a kromě příslušných harmonizovaných norem musí být založeno na konkrétních požadavcích a úkolech stanovených v tomto nařízení.

3. Nemůže-li dotčený subjekt předložit osvědčení o akreditaci, poskytne oznamujícímu orgánu veškeré doklady nezbytné k ověření, uznání a pravidelné kontrole jeho souladu s požadavky stanovenými v článku 46.

Článek 51

Postup pro oznamování

1. Oznamující orgány mohou oznámit pouze subjekty, které splňují požadavky stanovené v článku 46.

2. Oznamující orgány využijí k oznámení Komisi a ostatním členským státům i elektronický nástroj pro oznamování vyvinutý a spravovaný Komisí.

Výjimkou jsou případy týkající se skupin základních charakteristik uvedených v příloze X, pro které není k dispozici odpovídající elektronický nástroj a pro které se oznámení přijímají v jiné elektronické podobě.

3. Oznámení obsahuje veškeré podrobnosti o úkolech, které má subjekt plnit, odkaz na příslušnou harmonizovanou technickou specifikaci nebo na příslušný evropský dokument pro posuzování a pro účely systému uvedeného v příloze IX základní charakteristiky, pro které je subjekt způsobilý, a příslušné potvrzení této způsobilosti.

Odkaz na příslušnou harmonizovanou technickou specifikaci nebo na příslušný evropský dokument pro posuzování není požadován v případech týkajících se skupin základních charakteristik stanovených v příloze X.

4. Pokud se oznámení nezakládá na osvědčení o akreditaci uvedeném v čl. 50 odst. 2, poskytne oznamující orgán Komisi a ostatním členským státům veškeré podklady, které dokládají způsobilost oznámeného subjektu, a informuje je o opatřeních, jež zajišťují, aby byl tento subjekt pravidelně kontrolován a i nadále splňoval požadavky uvedené v článku 46.

5. Dotčený subjekt může vykonávat činnosti oznámeného subjektu, jestliže Komise nebo ostatní členské státy proti němu nevznesly námitky do dvou týdnů od oznámení, pokud se použije osvědčení o akreditaci, nebo do dvou měsíců od oznámení, pokud se akreditace nepoužije.

Pouze takový subjekt se pro účely tohoto nařízení považuje za oznámený subjekt.

6. Komise zařadí platná oznámení na seznam oznámených subjektů uvedený v čl. 52 odst. 2.
7. Komisi a ostatním členským státům je třeba oznámit jakékoli následné významné změny týkající se oznámení.

Článek 52

Identifikační čísla a seznamy oznámených subjektů

1. Komise oznámenému subjektu přidělí identifikační číslo.

Přidělí mu jediné číslo i v případě, že je subjekt oznámen podle několika aktů Unie.

2. Komise zveřejní seznam subjektů oznámených podle tohoto nařízení, včetně identifikačních čísel, která jim byla přidělena, a činností, pro něž byly oznámeny.

Komise zajistí, aby byl tento seznam aktualizován.

Článek 53

Změny v oznámení

1. Pokud oznamující orgán zjistí nebo je informován o tom, že oznámený subjekt již nesplňuje požadavky stanovené v článku 46 nebo neplní své povinnosti, omezí, pozastaví nebo případně zruší oznámení podle toho, jak je neplnění těchto požadavků nebo povinností závažné. Neprodleně o tom informuje Komisi a ostatní členské státy.

2. V případě omezení, pozastavení nebo zrušení oznámení nebo v případě, že oznámený subjekt ukončil svou činnost, podnikne oznamující členský stát příslušné kroky a zajistí, aby byla dokumentace tohoto subjektu buď zpracována jiným oznámeným subjektem, nebo byla k dispozici příslušným vnitrostátním orgánům na vyžádání.

Článek 54

Zpochybnění způsobilosti oznámených subjektů

1. Komise vyšetří všechny případy, ve vztahu k nimž má pochybnosti nebo je upozorněna na pochybnosti o způsobilosti oznámeného subjektu nebo o tom, zda oznámený subjekt nadále splňuje požadavky a plní povinnosti, které jsou mu uloženy.

2. Oznamující členský stát předloží Komisi na vyžádání všechny informace, za nichž je oznámení založeno, nebo které se týkají toho, zda je dotčený subjekt nadále způsobilý.

3. Komise zajistí, aby se se všemi citlivými informacemi získanými v průběhu tohoto šetření nakládalo jako s důvěrnými.

4. Pokud Komise zjistí, že oznámený subjekt nesplňuje nebo přestal splňovat požadavky pro své oznámení, informuje o tom oznamující členský stát a požádá ho, aby přijal nezbytná nápravná opatření, včetně zrušení oznámení, je-li to třeba.

Článek 55

Povinnosti týkající se činnosti oznámených subjektů

1. Oznámené subjekty provádějí v souladu s přílohou IX tato posuzování a ověřování:

- a) posuzují vlastnosti a shodu výrobků;
- b) ověřují shodu výrobků;
- c) ověřují stálost vlastností výrobků;
- d) ověřují výpočty environmentální udržitelnosti provedené výrobcem;
- e) ověřují, zda výrobce dodržuje povinnosti vyplývající z tohoto nařízení.

Tyto úkoly jsou dále označovány jako „posuzování a ověřování“.

2. Posuzování a ověřování se provádí transparentně s ohledem na výrobce a přiměřeným způsobem, aby se zabránilo přílišnému zatížení hospodářských subjektů. Oznámené subjekty při výkonu své činnosti řádně zohlední velikost podniku, odvětví, v němž působí, jeho strukturu, míru složitosti příslušné technologie výrobku a hromadnou nebo sériovou povahu výrobního procesu.

Oznámené subjekty však musí respektovat míru přísnosti požadovanou pro daný výrobek tímto nařízením a význam, jaký má výrobek pro splnění všech základních požadavků na stavby.

3. Shledá-li oznámený subjekt během počáteční inspekce výrobního závodu a řízení výroby, že výrobce nezajistil stálost vlastností a shodu výrobků, požádá výrobce, aby přijal odpovídající nápravná opatření, a osvědčení nebo protokol o ověření nevydá.

4. Pokud v průběhu kontroly činnosti zaměřené na ověřování shody a stálosti vlastností výrobků oznámený subjekt zjistí, že výrobek již nesplňuje vlastnosti, které jsou stanoveny pro typ výrobku, požádá výrobce, aby přijal odpovídající nápravná opatření, a v případě nutnosti může osvědčení nebo protokol o ověření pozastavit nebo odejmout.

5. Pokud nejsou nápravná opatření přijata nebo pokud nemají požadovaný účinek, oznámený subjekt podle potřeby příslušná osvědčení nebo protokoly o ověření omezí, pozastaví nebo odejme.

6. Při rozhodování o posouzení, včetně rozhodování o nutnosti pozastavit nebo odejmout osvědčení nebo protokol o ověření s ohledem na možné případy nesouladu, oznámené subjekty uplatňují jasná a předem stanovená kritéria.

7. Na žádost výrobce nebo poskytovatele oznámené subjekty spolupracují a sdílejí veškeré příslušné informace s oznámenými subjekty, které uznaly jejich posouzení a ověření v souladu s článkem 62. Oznámené subjekty za tímto účelem uzavřou dohodu.

Článek 56

Informační povinnost pro oznámené subjekty

1. Oznámené subjekty informují oznamující orgán:

- a) o veškerých zamítnutích, omezeních, pozastaveních platnosti nebo odnětích osvědčení, protokolů o ověření nebo protokolů o zkouškách;
- b) o všech okolnostech majících vliv na působnost a podmínky oznámení;
- c) o všech žádostech o informace o provedené činnosti posuzování nebo ověřování, které obdržely od příslušných vnitrostátních orgánů, a
- d) na vyžádání o úkolech třetí strany v souladu se systémy posuzování a ověřování provedených v rozsahu jejich oznámení a o jakýchkoli jiných prováděných činnostech, včetně přeshraničních činností a zadávání subdodávek.

2. Oznámené subjekty poskytnou ostatním subjektům, jež jsou oznámeny podle tohoto nařízení a které provádějí obdobné úkoly třetí strany v souladu se systémy posuzování a ověřování pro výrobky, na které se vztahuje stejná harmonizovaná technická specifikace nebo stejný evropský dokument pro posuzování, příslušné informace o otázkách týkajících se negativních výsledků takového posuzování a ověřování, zejména o každém zamítnutí, omezení, pozastavení nebo odnětí osvědčení, protokolů o ověření nebo protokolů o zkouškách, a na vyžádání informace o pozitivních výsledcích takového posuzování.

Oznámený subjekt na žádost jiného oznámeného subjektu, příslušného vnitrostátního orgánu nebo Komise informuje žádající stranu o tom, zda jsou osvědčení, protokoly o ověření nebo protokoly o zkouškách, které vydal, platné, omezené, pozastavené nebo odejmuté.

3. Pokud Komise nebo příslušný vnitrostátní orgán členského státu předloží oznámenému subjektu usazenému na území jiného členského státu žádost týkající se posouzení provedeného uvedeným oznámeným subjektem, zašle kopii této žádosti oznamujícímu orgánu uvedeného jiného členského státu. Dotčený oznámený subjekt na tuto žádost neprodleně a nejpozději do 15 dnů odpoví. Oznamující orgán zajistí, aby oznámený subjekt tyto žádosti vyřídil, pokud neexistuje oprávněný důvod, aby tak neučinil.

4. Pokud oznámené subjekty mají nebo získají důkazy, že:

a) jiný oznámený subjekt nesplňuje požadavky stanovené v článku 46 nebo neplní své povinnosti;

b) výrobek uvedený na trh není v souladu s tímto nařízením;

c) výrobek uvedený na trh může vzhledem ke svému fyzickému stavu způsobit vážné riziko,

upozorní příslušný orgán dozoru nad trhem nebo případně oznamující orgán a tento důkaz mu poskytne.

Článek 57

Prováděcí akty o povinnostech oznámených subjektů

Pokud je to nezbytné k zajištění harmonizovaného uplatňování tohoto nařízení a pokud koordinační skupina oznamujících a určujících orgánů nebyla schopna vyřešit spor týkající se jejich rozdílných postupů v souladu s článkem 45 a pouze v rozsahu nezbytném k tomu, aby se zabránilo rozdílným postupům vedoucím k roztržitému vnitřnímu trhu pro hospodářské subjekty, může Komise přijmout prováděcí akty, jimiž podrobně upraví, jak mají být plněny povinnosti oznámených subjektů obsažené v článcích 55 a 56.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

Článek 58

Koordinace oznámených subjektů

1. Komise zajistí zavedení a řádné provádění vhodné koordinace a spolupráce mezi subjekty oznámenými podle tohoto nařízení ve formě skupiny oznámených subjektů.

Oznámené subjekty se účastní práce této skupiny, a to přímo nebo prostřednictvím určených zástupců. Oznamující orgány zajistí, aby se oznámené subjekty účastnily práce této skupiny.

2. Oznámené subjekty použijí jako obecné pokyny veškeré příslušné dokumenty, které jsou výsledkem práce skupiny uvedené v odstavci 1.

3. Cílem koordinace a spolupráce ve skupině uvedené v odstavci 1 je zajistit harmonizované uplatňování tohoto nařízení.

KAPITOLA VII
ZJEDNODUŠENÉ POSTUPY

Článek 59

Nahrazení zkoušky typu a výpočtu pro typ

1. Výrobce může nahradit zkoušku typu nebo výpočet pro typ zvláštním oddílem v technické dokumentaci uvedené v čl. 22 odst. 3, kterou se prokazuje, že:
 - a) ohledně jedné nebo několika základních charakteristik stavebního výrobku, který výrobce uvádí na trh, lze považovat výrobek za dosahující určité úrovně nebo třídy vlastností výrobku bez zkoušek nebo výpočtů, nebo bez dalších zkoušek nebo výpočtů, v souladu s podmínkami stanovenými v aktech v přenesené pravomoci podle čl. 5 odst. 6, nebo
 - b) výrobek, na nějž se vztahuje harmonizovaná technická specifikace nebo evropský dokument pro posuzování a který výrobce uvádí na trh, je systémem sestávajícím ze součástí, které výrobce sestavuje za řádného dodržení přesných pokynů, včetně kritérií kompatibility v případě jednotlivých součástí, stanovených poskytovatelem takového systému nebo dodavatelem jeho součástí, který již u tohoto systému nebo součásti provedl zkoušku jedné nebo více základních charakteristik v souladu s příslušnou harmonizovanou technickou specifikací nebo evropským dokumentem pro posuzování. Pokud jsou tyto podmínky splněny a pokud výrobce zejména ověřil, že jsou splněna přesná kritéria kompatibility poskytovatele, je výrobce oprávněn uvést v prohlášení vlastnosti odpovídající všem výsledkům zkoušek systému nebo součástí, které mu byly poskytnuty, nebo jejich části;
 - c) výrobek, na který se vztahuje harmonizovaná technická specifikace nebo evropské technické posouzení, který výrobce uvádí na trh, odpovídá typu výrobku jiného výrobku vyrobeného jiným výrobcem, u něhož již byla provedena zkouška typu nebo výpočet pro typ.

Pokud jsou splněny podmínky v písm. c), je výrobce oprávněn uvést v prohlášení vlastnosti odpovídající všem výsledkům tohoto jiného VÝROBKU nebo jejich části. Výrobce použije tento zjednodušený postup pouze poté, co získal povolení od tohoto jiného výrobce, který zůstává odpovědný za přesnost, spolehlivost a stabilitu výsledků zkoušek.

2. Jestliže použitelný systém posuzování a ověřování zahrnuje posouzení vlastností ze strany oznámeného subjektu, jak je stanoveno v příloze IX, oznámený subjekt nebo subjekt pro technické posuzování namísto posouzení vlastností výrobku stanovených v příloze IX posoudí a osvědčí řádné plnění povinností uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 60

Použití zjednodušených postupů mikropodniky

1. Mikropodnik může nahradit zkoušku typu nebo výpočet pro typ pro základní charakteristiku v rámci systému posuzování a ověřování 3 uvedeného v bodě 5 přílohy IX zvláštním oddílem v technické dokumentaci podle čl. 22 odst. 3, která poskytuje údaje rovnocenné posouzení požadovanému pro tuto základní charakteristiku v souladu s příslušnými harmonizovanými technickými specifikacemi nebo evropským dokumentem pro posuzování.
2. Oznámený subjekt nebo subjekt pro technické posuzování místo posouzení vlastností výrobku uvedeného v příloze IX posoudí a osvědčí správné plnění povinností uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 61

Nesériové výrobky zhotovené na zakázku

1. Alternativně k výjimce uvedené v čl. 14 písm. a) může výrobce výrobku, který splňuje podmínky čl. 14 písm. a), nahradit posouzení vlastností výrobku zvláštním oddílem v technické dokumentaci uvedené v čl. 22 odst. 3 prokazující soulad výrobku s použitelnými požadavky a uvádějící údaje rovnocenné údajům požadovaným tímto nařízením a příslušnými harmonizovanými technickými specifikacemi nebo evropským dokumentem pro posuzování.

2. Pokud použitelný systém posuzování a ověřování zahrnuje posouzení vlastností ze strany oznámeného subjektu, jak je stanoveno v příloze IX, oznámený subjekt nebo subjekt pro technické posuzování namísto posouzení vlastností výrobku uvedeného v příloze IX posoudí a osvědčí správné plnění povinností uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 62

Uznání posouzení a ověření jiným oznámeným subjektem

1. Pokud má oznámený subjekt posoudit a ověřit určitý výrobek v souladu s přílohou IX, může upustit od posouzení a ověření a uznat posouzení a ověření provedené jiným oznámeným subjektem pro tentýž hospodářský subjekt, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) výrobek byl správně posouzen a ověřen jiným oznámeným subjektem;
- b) posuzovaný nebo ověřovaný hospodářský subjekt souhlasí se sdílením všech příslušných údajů a dokumentů s uznávajícím oznámeným subjektem; a
- c) platnost osvědčení je omezena platností osvědčení vydaného tímto jiným oznámeným subjektem.

Tento odstavec se vztahuje rovněž na protokoly o ověření a na posouzení výpočtu environmentální Udržitelnosti provedeného podle nařízení (EU) 2024/1781.

2. Má-li oznámený subjekt posuzovat a ověřovat určitý výrobek v souladu s přílohou IX, může upustit od posouzení a ověření jeho dílů nebo materiálů a uznat výsledky posouzení a ověření provedené jiným oznámeným subjektem, pokud na ně poskytovatel těchto dílů nebo materiálů použil požadovaný systém posuzování a ověřování a existuje dohoda mezi výrobcem výrobku a poskytovatelem, která zajišťuje volný tok všech informací mezi nimi a oznámenými subjekty v zájmu zajištění dodržování tohoto nařízení.

Tento odstavec se vztahuje rovněž na posouzení výpočtu environmentální udržitelnosti provedené podle nařízení (EU) 2024/1781.

KAPITOLA VIII

DOZOR NAD TRHEM A OCHRANNÉ POSTUPY

Článek 63

Portál pro stížnosti

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti hospodářských subjektů podle tohoto nařízení a činnosti orgánů dozoru nad trhem podle nařízení (EU) 2019/1020, zřídí Komise systém, který umožní jakékoli fyzické nebo právnické osobě sdílet stížnosti nebo zprávy týkající se možného nedodržování tohoto nařízení.

2. Pokud Komise považuje stížnost nebo zprávu za důležitou a odůvodněnou na základě jasně vymezených kritérií, předá tuto stížnost nebo zprávu bez zbytečného prodlení jednotnému kontaktnímu místu dotčeného členského státu, aby v souladu s čl. 11 odst. 7 písm. a) nařízení (EU) 2019/1020 přijalo následná opatření vůči příslušné fyzické nebo právnické osobě.

Článek 64

Orgány dozoru nad trhem a jednotné kontaktní místo

1. Členské státy určí ze svých orgánů dozoru nad trhem jeden nebo více orgánů, které disponují zvláštními znalostmi potřebnými k technickému a právnímu posouzení výrobků.

2. Členské státy určí jednotné kontaktní místo, který je styčným místem pro kontakty s Komisí a jednotnými kontaktními místy ostatních členských států, které jsou příslušné podle tohoto nařízení, a to i pro žádosti podle článků 22, 23 a 24 nařízení (EU) 2019/1020.

3. Orgány dozoru nad trhem určené v souladu s odstavcem 1 tohoto článku mají veškeré pravomoci uvedené v článku 14 nařízení (EU) 2019/1020. Pro účely tohoto nařízení se tyto pravomoci rovněž uplatní vůči všem hospodářským subjektům, na které se vztahuje toto nařízení.

4. Pro účely dozoru nad trhem, provádění šetření a vymáhání práva mají orgány dozoru nad trhem pravomoc požadovat od jiných orgánů nebo subjektů relevantní informace, které mají k dispozici.

Článek 65

Postup při řešení nesouladu

1. Pokud má orgán dozoru nad trhem jednoho členského státu dostatečný důvod se domnívat, že některé výrobky, na které se vztahuje harmonizovaná technická specifikace nebo pro které bylo vydáno evropské technické posouzení, nebo jejich výrobce, nesplňují požadavky, provede ve vztahu k těmto výrobkům a dotčenému výrobcí hodnocení zahrnující příslušné požadavky stanovené tímto nařízením. Příslušné hospodářské subjekty spolupracují v nezbytné míře s orgány dozoru nad trhem.

Pokud v průběhu tohoto hodnocení orgán dozoru nad trhem zjistí, že výrobky nebo jejich výrobce nesplňují požadavky stanovené tímto nařízením a povinnosti stanovené v tomto nařízení, neprodleně vyzvou příslušný hospodářský subjekt, aby přijal vhodná a přiměřená nápravná opatření podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2019/1020 k odstranění nesouladu nebo, není-li to možné, ke stažení výrobků z trhu nebo z oběhu, a to v přiměřené lhůtě úměrné povaze nesouladu.

Orgán dozoru nad trhem odpovídajícím způsobem informuje oznámený subjekt, pokud je tento subjekt nějak dotčen.

2. Domnívá-li se orgán dozoru nad trhem, že se nesoulad neomezuje pouze na území jeho členského státu, informuje prostřednictvím jednotného kontaktního místa Komisi a ostatní členské státy o výsledcích hodnocení a opatřeních, která měl hospodářský subjekt na jeho výzvu přijmout.

3. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata všechna vhodná nápravná opatření u všech dotčených výrobků, které dodal na trh v celé Unii.

4. Pokud příslušný hospodářský subjekt ve lhůtě uvedené v odst. 1 druhém pododstavci nepřijme nápravná opatření uvedená v odst. 1 druhém pododstavci nebo pokud nesoulad přetrvává, orgán dozoru nad trhem zajistí, aby byl dotčený výrobek stažen z trhu nebo z oběhu nebo aby jeho dodávání na trh bylo zakázáno či omezeno.

Orgán dozoru nad trhem o takových opatřeních neprodleně informuje veřejnost a prostřednictvím jednotného kontaktního místa Komisi a ostatní členské státy.

5. Součástí informací uvedených v druhém pododstavci odstavce 4 jsou všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovujících výrobků, údaje o původu těchto výrobků, povaze údajného nesouladu a souvisejícího rizika, povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni, jakož i argumenty příslušného hospodářského subjektu. Orgány dozoru nad trhem zejména uvedou, zda je důvodem nesouladu některý z těchto nedostatků:

a) výrobky nemají vlastnosti uvedené v prohlášení;

b) výrobky nesplňují požadavky na výrobky stanovené akty v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 7 odst. 1;

c) výrobce neplní povinnosti;

d) nedostatky v harmonizovaných technických specifikacích, v evropském dokumentu pro posuzování, v dobrovolných harmonizovaných normách pro požadavky na výrobky, na které byly v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejněny odkazy v souladu se článkem 5 nebo 6 nebo ve společných specifikacích stanovených prováděcími akty uvedenými v čl. 8 odst. 1.

6. Členské státy jiné než členský stát, který zahájil tento postup, neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o veškerých opatřeních, která přijaly, a o všech dalších informacích o nesouladu dotčených výrobků, které mají k dispozici, a v případě nesouhlasu s oznámenými vnitrostátními opatřeními o svých námitkách.

7. Pokud do dvou měsíců od přijetí informací uvedených v odstavci 4 nevznese žádný členský stát ani Komise námitku, pokud jde o prozatímní opatření, která členský stát přijal v souvislosti s dotčeným výrobkem, považují se tato opatření za oprávněná.

8. Členské státy zajistí, aby byla v souvislosti s dotčeným výrobkem nebo výrobcem neprodleně přijata vhodná omezující opatření, jako je stažení daných výrobků z jejich trhů.

Článek 66

Ochranný postup Unie

1. Pokud jsou po dokončení postupu stanoveného v čl. 65 odst. 4, 6 a 7 vzneseny námitky proti opatření přijatému členským státem nebo pokud se Komise domnívá, že jsou vnitrostátní opatření v rozporu s právními předpisy Unie, zahájí Komise neprodleně konzultace s členskými státy a příslušným hospodářským subjektem a vyhodnotí vnitrostátní opatření. Období konzultací nepřesáhne dva měsíce. Po jeho skončení usiluje Komise o to, aby na základě výsledků tohoto hodnocení přijala do dvou měsíců prováděcí akty, v nichž uvede své rozhodnutí, zda je přijaté opatření důvodné, či nikoli.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 90 odst. 2.

Rozhodnutí Komise je určeno všem členským státům a Komise o něm neprodleně informuje všechny členské státy a příslušný hospodářský subjekt.

2. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné, všechny členské státy neprodleně zajistí, aby byla v souvislosti s nevyhovujícím výrobkem přijata vhodná omezující opatření, například jeho stažení z trhu, a informují o tom Komisi. Je-li vnitrostátní opatření považováno za neoprávněné, dotčený členský stát toto opatření zruší.

3. Pokud je vnitrostátní opatření považováno za důvodné a je-li nesoulad výrobku nebo jeho výrobce přisuzován nedostatkům v harmonizovaných technických specifikacích, evropských dokumentech pro posuzování, dobrovolných harmonizovaných normách nebo společných specifikacích stanovených v prováděcích aktech, jak je uvedeno v čl. 65 odst. 5 písm. d) tohoto nařízení, použije Komise postup stanovený v čl. 5 odst. 9, čl. 6 odst. 5, čl. 7 odst. 6 nebo článku 36 tohoto nařízení nebo v článku 11 nařízení (EU) č. 1025/2012.

Článek 67

Výrobky, které jsou v souladu, ale přesto představují riziko

1. Pokud orgán dozoru nad trhem po provedení hodnocení podle čl. 65 odst. 1 zjistí, že ačkoli je některý výrobek v souladu s tímto nařízením, představuje riziko pro zdraví nebo bezpečnost osob nebo případně pro životní prostředí nebo pro ochranu jiného veřejného zájmu, vyzve příslušný hospodářský subjekt, aby přijal veškerá vhodná opatření a zajistil, aby dotčené výrobky, pokud byly uvedeny na trh, nadále nepředstavovaly toto riziko, aby je stáhl z trhu nebo z oběhu ve lhůtě, kterou může stanovit a která je přiměřená povaze rizika.

2. Hospodářský subjekt zajistí, aby byla přijata veškerá nápravná opatření u všech dotčených výrobků, které dodával na trh v celé Unii.

3. Orgán dozoru nad trhem prostřednictvím jednotného kontaktního místa neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy. Informace musí obsahovat všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci dotčeného výrobku, údaje o jeho původu a dodavatelském řetězci, údaje o povaze souvisejícího rizika a údaje o povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni.

4. Komise neprodleně konzultuje členské státy a příslušné hospodářské subjekty a vyhodnotí přijatá vnitrostátní opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise přijme prováděcí akt, v němž uvede své rozhodnutí, zda je vnitrostátní opatření důvodné, či nikoli, a v případě nutnosti nařídí vhodná opatření.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 90 odst. 2.

5. Rozhodnutí Komise je určeno všem členským státům a Komise o něm neprodleně informuje všechny členské státy a příslušný hospodářský subjekt.

Článek 68

Koordinace a podpora dozoru nad trhem

1. Pro účely tohoto nařízení se skupina pro správní spolupráci zřízená podle čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) 2019/1020 (dále jen „skupina ADCO“) schází v pravidelných intervalech a v případě potřeby na odůvodněnou žádost Komise nebo dvou či více zúčastněných orgánů dozoru nad trhem.

V souvislosti s plněním svých úkolů stanovených v článku 32 nařízení (EU) 2019/1020 podporuje skupina ADCO provádění tohoto nařízení, a to určováním společných priorit pro dozor nad trhem.

2. Na základě priorit stanovených po konzultaci se skupinou ADCO Komise:

- a) organizuje společné projekty dozoru nad trhem a zkoušení v oblastech společného zájmu;
- b) organizuje společné investice do kapacit dozoru nad trhem, včetně vybavení a nástrojů IT;
- c) organizuje společná školení pro zaměstnance orgánů dozoru nad trhem, oznamujících orgánů a oznámených subjektů, včetně školení o správném výkladu a uplatňování tohoto nařízení a o metodách a technikách důležitých pro uplatňování nebo ověřování jeho dodržování;
- d) vypracovává pokyny pro uplatňování a vymáhání tohoto nařízení, včetně požadavků a povinností stanovených v harmonizovaných technických specifikacích přijatých podle tohoto nařízení a společných postupů a metodik pro účinný dozor nad trhem.

Unie ve vhodných případech financuje činnosti uvedené v písmenech a), b) a c).

3. Komise poskytuje technickou a logistickou podporu, aby zajistila, že skupina ADCO plní své úkoly stanovené v tomto článku a článku 32 nařízení (EU) 2019/1020.

Článek 69

Náhrada nákladů

Pokud bylo zjištěno, že výrobek je nevyhovující, mají orgány dozoru nad trhem právo požadovat od hospodářských subjektů, které výrobek uvedly nebo dodaly na trh, náhradu nákladů na kontrolu dokumentace a fyzické zkoušky výrobku, pokud je k těmto nákladům přiloženo odůvodnění.

Článek 70

Podávání zpráv a referenční srovnávání

1. Orgány dozoru nad trhem vkládají do informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 informace o povaze a tvrdosti každé sankce uložené v souvislosti s nedodržením tohoto nařízení.

2. Komise vypracuje každé čtyři roky do 30. června zprávu na základě informací, které orgány dozoru nad trhem vložily do informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020. První z těchto zpráv se zveřejní do 9. ledna 2030.

Tato zpráva musí obsahovat:

- a) informace o povaze a počtu kontrol provedených orgány dozoru nad trhem během předchozích čtyř kalendářních let podle čl. 34 odst. 4 a 5 nařízení (EU) 2019/1020;
- b) informace o míře zjištěného nedodržování a o povaze a přísnosti sankcí uložených za předchozí čtyři kalendářní roky v souvislosti s výrobky, na které se vztahují harmonizované technické specifikace nebo označení CE, které se zakládá na evropském technickém posouzení;
- c) orientační referenční hodnoty pro orgány dozoru nad trhem, pokud jde o četnost kontrol a povahu a přísnost ukládaných sankcí.

3. Komise zveřejní zprávu podle odstavce 2 tohoto článku v informačním a komunikačním systému uvedeném v článku 34 nařízení (EU) 2019/1020 a zveřejní shrnutí zprávy.

KAPITOLA IX INFORMAČNÍ A SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 71

Informační systémy pro harmonizované rozhodování

1. Komise zřídí a udržuje informační a komunikační systém pro shromažďování, zpracování a uchovávání informací ve strukturované podobě o otázkách týkajících se výkladu nebo uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě s cílem zajistit harmonizované uplatňování těchto pravidel.

Kromě Komise a členských států mají do informačního a komunikačního systému přístup také orgány dozoru nad trhem, ústřední styčné úřady jmenované podle čl. 10 odst. 3 nařízení (EU) 2019/1020, orgány určené podle čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1020, oznamující orgány, zástupci skupiny oznámených subjektů a organizace subjektů pro technické posuzování a kontaktní místa pro stavební výrobky.

2. Subjekty uvedené v odstavci 1 mohou využívat informační a komunikační systém, aby vznesly jakoukoli otázku nebo problém související s výkladem nebo uplatňováním pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě, včetně jejich vztahu k jiným ustanovením práva Unie.

3. Pro účely odstavce 2 mohou subjekty uvedené v odstavci 1 vznést otázky nebo problémy týkající se těchto témat:

- a) uplatňování nebo výkladu pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě jiným subjektem způsobem, který se odchyľuje od jejich vlastní praxe;
- b) otázek nebo problémů vznesených prostřednictvím informačního a komunikačního systému, které se týkají situace, s níž se setkávají, nebo jejich vlastní praxe;
- c) situací, které pravidla stanovená v tomto nařízení nebo na jeho základě při prvním zveřejnění nebo odkazu v *Úředním věstníku Evropské unie* nepředpokládala, zejména situací vyvolaných vznikem nových výrobků nebo obchodních modelů;
- d) zda se pravidla stanovená v tomto nařízení nebo na jeho základě vztahují na situaci, na kterou se vztahují i jiná ustanovení práva Unie, a která pravidla mají v tom případě přednost.

4. Při vznesení otázky nebo problému vloží příslušný orgán do informačního a komunikačního systému informace týkající se:

- a) každého rozhodnutí přijatého v souvislosti se vznesenou otázkou nebo problémem;
- b) odůvodnění zvoleného přístupu;
- c) alternativního přístupu, který zjistil, a jeho odůvodnění.

5. Členské státy zřídí vnitrostátní informační systém nebo službu informačních e-mailů, aby informovaly své příslušné vnitrostátní orgány, hospodářské subjekty působící na jejich území, subjekty pro technické posuzování a oznámené subjekty s místem podnikání na jejich území a na požádání také ostatní subjekty pro technické posuzování a oznámené subjekty o všech záležitostech důležitých pro správný výklad nebo uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě. Přitom zohlední informace dostupné v informačním a komunikačním systému uvedeném v odstavci 1.

6. Příslušné vnitrostátní orgány, subjekty pro technické posuzování a oznámené subjekty s místem podnikání v příslušném členském státě se zaregistrují do tohoto systému nebo se přihlásí k odběru těchto informačních e-mailů a zohlední všechny informace předávané jejich prostřednictvím. Zaregistrovat se do tohoto systému nebo přihlásit se k odběru informačních e-mailů mohou i hospodářské subjekty. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby na tento systém nebo službu hospodářské subjekty upozornily.

7. Vnitrostátní informační systém nebo služba informačních e-mailů musí být schopny přijímat stížnosti od jakékoli fyzické nebo právnické osoby, včetně subjektů pro technické posuzování a oznámených subjektů, na nejednotné uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě. Pokud to jednotné kontaktní místo považuje za vhodné, předá tyto stížnosti svým kolegům v ostatních členských státech a Komisi.

Článek 72

Kontaktní místa pro stavební výrobky

1. Členské státy podporují hospodářské subjekty prostřednictvím kontaktních míst pro stavební výrobky. Členské státy určí a udržují na svém území alespoň jedno kontaktní místo pro stavební výrobky a zajistí, aby jejich kontaktní místa pro stavební výrobky měla dostatečné pravomoci a přiměřené zdroje pro řádné plnění svých úkolů. Zajistí, aby kontaktní místa pro stavební výrobky poskytovala své služby v souladu s nařízením (EU) 2018/1724 a aby koordinovala svou činnost s kontaktními místy pro výrobky pro vzájemné uznávání zřízenými podle čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/515 ⁽²⁹⁾.

2. Kontaktní místa pro stavební výrobky poskytnou na žádost hospodářského subjektu nebo příslušného vnitrostátního orgánu jiného členského státu veškeré užitečné informace týkající se výrobku, jako jsou:

- a) elektronické kopie vnitrostátních technických předpisů a vnitrostátních správních postupů platných pro výrobky na území, na němž je zřízeno kontaktní místo pro stavební výrobky, nebo přístup k nim online;
- b) informace o tom, zda tyto výrobky podléhají předchozímu povolení podle vnitrostátních právních předpisů;
- c) pravidla platná pro zabudování, montáž nebo instalaci výrobků.

Kontaktní místa pro stavební výrobky rovněž poskytují informace o ustanoveních tohoto nařízení a aktů přijatých v souladu s ním, která se týkají výrobků.

3. Kontaktní místa pro stavební výrobky poskytnou bezplatně informace do 15 pracovních dnů od obdržení žádosti podle odstavce 2.

4. Kontaktní místa pro stavební výrobky musí být schopna plnit své úkoly tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů, zejména pokud jde o postupy získávání označení CE.

5. Odstavce 1 až 4 se vztahují i na výrobky, na které se dosud nevztahovaly harmonizované technické specifikace.

6. Komise zveřejní a průběžně aktualizuje seznam vnitrostátních kontaktních míst pro stavební výrobky.

Článek 73

Školení a výměny pracovníků

1. Orgány dozoru nad trhem, kontaktní místa pro stavební výrobky, určující orgány, subjekty pro technické posuzování, oznamující orgány a oznámené subjekty zajistí, aby jejich zaměstnanci:

- a) se průběžně dovzdělávali v oblasti své působnosti a aby se jim za tímto účelem pravidelně dostávalo dalšího školení a
- b) pravidelně absolvovali školení o harmonizovaném výkladu a uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení nebo na jeho základě.

2. Komise pravidelně, nejméně jednou ročně pořádá společná školení pro zaměstnance orgánů dozoru nad trhem, kontaktních míst pro stavební výrobky, určujících orgánů, oznamujících orgánů a oznámených subjektů. Komise pořádá tato školení ve spolupráci s členskými státy.

⁽²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/515 ze dne 19. března 2019 o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a o zrušení nařízení (ES) č. 764/2008 (Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 1).

Školení se mohou účastnit zaměstnanci orgánů určených podle čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1020, ústředních styčných úřadů jmenovaných podle čl. 10 odst. 3 nařízení (EU) 2019/1020 a případně dalších orgánů členských států zapojených do provádění nebo prosazování tohoto nařízení.

3. Komise může ve spolupráci s členskými státy organizovat programy výměny pracovníků mezi orgány dozoru nad trhem, oznamujícími orgány a oznámenými subjekty dvou nebo více členských států.

Článek 74

Sdílené role a společné rozhodování

1. Členské státy mohou za účelem plnění svých povinností podle tohoto nařízení, pokud jde o dozor nad trhem, určení subjektů pro technické posuzování, oznámených subjektů a kontaktních místy pro stavební výrobky a dohled nad nimi, určit:

- a) subjekt nebo orgán zřízený ve spolupráci s jiným členským státem nebo jinými členskými státy za účelem společného určení;
- b) subjekt nebo orgán již určený jiným členským státem pro stejný účel ve spolupráci s tímto členským státem.

Dotčené členské státy společně zajistí, aby sdílené subjekty nebo orgány splňovaly všechny příslušné požadavky. Jsou za ně společně odpovědné, přičemž rozhodnutí přijatá vůči fyzickým nebo právnickým osobám na území určitého členského státu lze právně přičítat pouze tomuto členskému státu.

2. Aniž jsou dotčeny individuální povinnosti členských států podle tohoto nařízení nebo jiných právních aktů, mohou orgány různých členských států sdílet zdroje a povinnosti, aby zajistily harmonizované uplatňování nebo účinné prosazování tohoto nařízení.

Za tímto účelem mohou také:

- a) přijímat společná rozhodnutí, zejména pokud jde o společné přeshraniční činnosti nebo ve vztahu k hospodářským subjektům působícím na území příslušných členských států;
- b) vytvářet společné projekty, jako jsou společné projekty dozoru nad trhem nebo testování;
- c) sdružovat zdroje pro konkrétní účely, například pro budování testovacích kapacit nebo pro dohled prostřednictvím internetu;
- d) pověřit výkonem úkolů rovnocenný orgán jiného členského státu, přičemž zůstávají formálně odpovědné za rozhodnutí přijatá tímto orgánem;
- e) převést úkol z jednoho členského státu na druhý, pokud je tento převod jasně oznámen všem, jichž se to týká.

Příslušné členské státy jsou společně odpovědné za opatření přijatá v souladu s tímto odstavcem.

KAPITOLA X

DIGITÁLNÍ PAS VÝROBKU

Článek 75

Systém digitálních pasů stavebních výrobků

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89 za účelem doplnění tohoto nařízení zavedením systému digitálních pasů stavebních výrobků v souladu s podmínkami stanovenými v této kapitole.

2. Systém digitálních pasů stavebních výrobků:

- a) je založen na digitálním pasu výrobku stanoveném nařízením (EU) 2024/1781 a je s ním kompatibilní a interoperabilní, aniž by byla ohrožena interoperabilita s informačním modelováním staveb (BIM), a to s ohledem na specifické vlastnosti a požadavky týkající se stavebních výrobků;
- b) má funkce nezbytné pro zavedení a správu digitálních pasů výrobků uvedených v článku 76;
- c) určí subjekty, včetně hospodářských subjektů, zákazníků, subjektů provádějících odinstalování použitých výrobků, uživatelů a příslušných vnitrostátních orgánů, které mají mít přístup k informacím v digitálním pasu výrobku a k jakým dalším informacím mají mít přístup, s přihlédnutím k potřebě chránit práva duševního vlastnictví a k citlivým obchodním informacím a zajistit bezpečnost staveb;
- d) určí subjekty, včetně výrobců, zplnomocněných zástupců, dovozců, distributorů a poskytovatelů služeb souvisejících s digitálními pasy výrobků, které jsou oprávněny vkládat informace do digitálního pasu výrobku nebo je aktualizovat, v případě potřeby včetně vytvoření nového digitálního pasu výrobku, a vymezí, jaké informace mohou vkládat nebo aktualizovat;
- e) stanoví podrobná opatření pro aktualizaci informací o stávajícím výrobku v digitálním pasu výrobku;
- f) stanoví postupy k zajištění dostupnosti digitálních pasů výrobku v případě insolvence či likvidace hospodářského subjektu, který digitální pas výrobku vytvořil, nebo v případě ukončení jeho činnosti v Unii a, je-li to nezbytné, také v případě, že již vypršela povinnost výrobců zajistit jeho dostupnost, včetně vytvoření záložního systému poskytovateli služeb souvisejících s digitálními pasy výrobků;
- g) stanoví požadavky na poskytovatele služeb souvisejících s digitálními pasy výrobků, případně včetně systému certifikace k ověření těchto požadavků, které budou v případě stejného účelu pokud možno vycházet z vývoje vyplývajícího z nařízení (EU) 2024/1781;
- h) v případě potřeby stanoví pro stejný účel pravidla a postupy týkající se životního cyklu identifikátorů, nosičů údajů, digitálních certifikátů a registru digitálních pasů výrobku, které budou podrobnější než pravidla a postupy zavedené nařízením (EU) 2024/1781, nebo stanoví alternativní pravidla a postupy;
- i) zajistí, aby byl systém přístupný po dobu 25 let od uvedení posledního výrobku odpovídajícího jeho typu na trh a aby hospodářský subjekt zpřístupnil digitální pas výrobku na dobu nejméně deseti let, aniž by v případě delšího období pro hospodářské subjekty vznikaly nepřiměřené náklady a zátěž;
- j) zohlední potřebu zajistit dostupnost informací pro účely opětovného použití a repasování výrobků.

Článek 76

Digitální pas výrobku

1. Informace v digitálním pasu výrobku jsou přesné, úplné a aktuální.
2. Digitální pas výrobku pro výrobek podle tohoto nařízení:
 - a) zahrnuje tyto informace:
 - i) prohlášení o vlastnostech a shodě podle článku 15, včetně informací uvedených v čl. 15 odst. 6, které lze zahrnout prostřednictvím připojení k jiným databázím Unie, pokud jsou k dispozici, a dokumentaci poskytnutou společně s tímto prohlášením v souladu s přílohou V;
 - ii) základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace podle čl. 22 odst. 6,
 - iii) technickou dokumentaci uvedenou v čl. 22 odst. 3, včetně zvláštních oddílů požadovaných podle článků 59 až 61;
 - iv) štítek v souladu s čl. 22 odst. 9;
 - v) jedinečné identifikátory vydané v souladu s čl. 79 odst. 1;

- vi) dokumentaci požadovanou podle jiných právních předpisů Unie, které se na výrobek vztahují;
 - vii) nosiče údajů o klíčových částech, pro které je k dispozici digitální pas výrobku;
- b) je připojen k jednomu nebo více nosičům údajů;
- c) je přístupný elektronicky prostřednictvím zobrazeného nosiče údajů, v souladu s čl. 18 odst. 2 písm. g);
- d) odpovídá typu výrobku a jeho jedinečnému identifikačnímu kódu podle čl. 22 odst. 5;
- e) je bezplatně přístupný všem hospodářským subjektům, zákazníkům, uživatelům a orgánům, a to prostřednictvím nosiče údajů;
- f) poskytuje různé úrovně přístupu k systému digitálních pasů stavebních výrobků;
- g) umožňuje subjektům uvedeným v systému digitálních pasů stavebních výrobků vkládat informace do digitálního pasu výrobku nebo je aktualizovat;
- h) je přístupný po stanovenou dobu poté, co byl na trh uveden poslední výrobek odpovídající jeho typu výrobku.
3. Požadavky uvedené v odstavci 2:
- a) zajistí, aby subjekty v hodnotovém řetězci měly snadný přístup k informacím o výrobcích, které se jich týkají, a aby těmto informacím rozuměly;
 - b) usnadní ověřování souladu výrobku příslušnými vnitrostátními orgány; a
 - c) zlepší sledovatelnost výrobků v rámci hodnotového řetězce.
4. Výrobky, na které se vztahuje výjimka stanovená v článku 14, nemusí být ani opatřeny digitálním pasem výrobku.

Článek 77

Obecné požadavky na digitální pas výrobku

1. Digitální pas výrobku splňuje tyto podmínky:
- a) je propojen prostřednictvím jednoho nebo více nosičů údajů s trvalým jedinečným identifikačním kódem typu výrobku;
 - b) nosič údajů se připojí v souladu s čl. 18 odst. 2 písm. g);
 - c) nosič údajů je v souladu s čl. 79 odst. 1;
 - d) všechny informace uvedené v digitálním pasu výrobku vycházejí z otevřených standardů, jsou vytvořeny v interoperabilním formátu a jsou, je-li to vhodné, strojově čitelné, strukturované, prohledávatelné a přenositelné prostřednictvím otevřené interoperabilní sítě pro výměnu údajů bez proprietárního uzamčení, v souladu se základními požadavky stanovenými v článku 78; dokumenty poskytnuté společně s prohlášením o vlastnostech a shodě podle čl. 76 odst. 2 písm. a) bodu i) a technickou dokumentací uvedenou v čl. 76 odst. 2 písm. a) bodě iii) jsou od této povinnosti osvobozeny, je-li to odůvodněno technickými důvody;
 - e) osobní údaje týkající se konečného uživatele výrobku se v digitálním pasu výrobku neuchovávají bez výslovného souhlasu konečného uživatele v souladu s článkem 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽³⁰⁾.
 - f) informace v digitálním pasu výrobku obsahují odkaz na typ výrobku uvedený v čl. 76 odst. 2 písm. d);

⁽³⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

g) přístup k informacím uvedeným v digitálním pasu výrobku je regulován v souladu se základními požadavky stanovenými v článku 78 a zvláštní přístupová práva jsou určena v souladu s úrovními přístupu k systému digitálních pasů stavebních výrobků;

h) prohlášení o vlastnostech a shodě uvedené v čl. 76 odst. 2 písm. a) bodě i) se řídí pokyny vydanými v souladu s čl. 16 odst. 3.

2. Pokud jiné právní předpisy Unie vyžadují nebo umožňují, aby v digitálním pasu výrobku byly uvedeny určité informace, lze tyto informace uvést v digitálním pasu výrobku v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v čl. 75 odst. 1.

3. Výrobce, který uvádí výrobek na trh, poskytne subjektům, které dodávají výrobky na trh on-line nebo jinými prostředky prodeje na dálku, digitální kopii nosiče údajů a identifikátor výrobku, aby mohly zákazníkům údaje zpřístupnit i tehdy, když nemají k výrobku fyzický přístup. Hospodářský subjekt poskytne tuto digitální kopii nebo odkaz na internetovou stránku zdarma a do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti.

Článek 78

Technický návrh a fungování digitálního pasu výrobku

Technický návrh a fungování digitálního pasu výrobku splňuje tyto základní požadavky:

a) digitální pasy výrobků musí být plně interoperabilní s ostatními digitálními pasy výrobků, pokud jde o technické, sémantické a organizační aspekty komunikace mezi koncovými body a předávání údajů;

b) příjemce digitálního pasu výrobku k němu musí mít snadný a bezplatný přístup na základě příslušných přístupových práv příjemce v systému digitálních pasů stavebních výrobků;

c) údaje obsažené v digitálním pasu výrobku se uchovávají tak, jak je uvedeno v systému digitálních pasů stavebních výrobků uvedeném v článku 75;

d) jestliže údaje uvedené v digitálním pasu výrobku uchovávají nebo jinak zpracovávají oprávněné subjekty nebo poskytovatelé služeb digitálního pasu výrobku, nesmějí tyto údaje prodávat, opakovaně používat nebo zpracovávat, a to zcela ani částečně, nad rámec toho, co je nezbytné k poskytování příslušných služeb uchovávání nebo zpracování, ledaže se tak výslovně dohodli s hospodářským subjektem, který dotčený výrobek uvedl na trh;

e) digitální pas výrobku musí být k dispozici po dobu uvedenou v čl. 76 odst. 2 písm. h), a to i v případě insolvence či likvidace hospodářského subjektu, který digitální pas výrobku vytvořil, nebo v případě ukončení jeho činnosti v Unii, a splňovat podmínky stanovené v souladu s čl. 75 odst. 2 písm. f), pokud jde o povinnost vytvořit záložní systém;

f) právo na přístup k údajům v digitálním pasu výrobku a na jejich vkládání, změnu nebo aktualizaci je omezeno na přístupová práva vymezená v systému digitálních pasů stavebních výrobků;

g) musí být zajištěna ochrana informací, které představují obchodní tajemství ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943⁽³¹⁾, a ochrana práv duševního vlastnictví;

h) musí být zajištěna autentizace, spolehlivost a integrita údajů;

i) digitální pasy výrobků musí být navrženy a provozovány tak, aby byla zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti a soukromí a aby se zabránilo podvodům.

⁽³¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1).

Článek 79

Jedinečné identifikátory a registr digitálních pasů výrobků

1. Článek 12 nařízení (EU) 2024/1781 se použije pro účely provádění tohoto nařízení, pokud jde o jedinečné identifikátory a nosiče údajů, nestanoví-li akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 75 odst. 1 tohoto nařízení podrobnější nebo alternativní pravidla týkající se těchto jedinečných identifikátorů a nosičů údajů, jak je uvedeno v čl. 75 odst. 2 písm. h) tohoto nařízení.
2. Článek 13 nařízení (EU) 2024/1781 se použije pro účely provádění tohoto nařízení, pokud jde o registr digitálních pasů výrobků, nestanoví-li akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 75 odst. 1 tohoto nařízení podrobnější nebo alternativní pravidla týkající se tohoto registru, jak je uvedeno v čl. 75 odst. 2 písm. h) tohoto nařízení.
3. Článek 14 nařízení (EU) 2024/1781 se použije pro účely provádění tohoto nařízení, pokud jde o internetový portál pro informace v digitálním pasu výrobku.

Článek 80

Povinné používání a technické úpravy

1. Šest měsíců poté, co akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 75 odst. 1 vstoupí v platnost, musí být systém plně funkční a plnit zamýšlené cíle, včetně funkcí stanovených v článku 76. 18 měsíců poté, co akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 75 odst. 1 vstoupí v platnost, se začnou uplatňovat povinnosti stanovené podle čl. 22 odst. 7. V přechodném období je používání systému výrobci dobrovolné.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 89 akty v přenesené pravomoci za účelem změny tohoto nařízení, pokud jde o:
 - a) další upřesnění, doplnění a odstranění funkcí uvedených v čl. 75 odst. 2 s cílem přizpůsobit je technickému pokroku nebo zásadě „pouze jednou“ vztahující se k požadavkům na informace stanoveným v jiných právních předpisech Unie;
 - b) revizi čl. 77 odst. 1 a článku 78 tohoto nařízení s cílem zajistit slučitelnost a interoperabilitu s nařízením (EU) 2024/1781.

KAPITOLA XI

MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 81

Mezinárodní spolupráce

1. Pro účely ochrany zdraví a bezpečnosti osob nebo životního prostředí může Komise spolupracovat s orgány třetích zemí nebo mezinárodními organizacemi v oblasti použití tohoto nařízení. Taková spolupráce může zahrnovat:
 - a) výměnu informací o donucovací činnosti a opatřeních týkajících se bezpečnosti a ochrany životního prostředí, včetně dozoru nad trhem;
 - b) výměnu údajů hospodářských subjektů;
 - c) výměnu informací o metodách posuzování a testování výrobků;
 - d) výměnu informací o stahování výrobků z oběhu, žádostech o nápravná opatření a dalších podobných opatřeních;
 - e) spolupráci týkající se vědeckých, technických a regulačních záležitostí, jejichž cílem je zlepšit bezpečnost výrobků nebo ochranu životního prostředí a spotřebitelů;
 - f) výměnu informací o nových otázkách s velkým významem pro životní prostředí, zdraví a bezpečnost;
 - g) výměnu informací o činnostech souvisejících s normalizací;

h) výměny úředníků.

Výměna informací podle tohoto odstavce musí být v souladu s pravidly důvěrnosti a platnými právními předpisy Unie.

2. Výměna informací uvedená v odstavci 1 může probíhat formou:

a) nesystematické výměny v řádně odůvodněných a konkrétních případech; nebo

b) systematické výměny založené na správním ujednání, které upřesňuje druh vyměňovaných informací a postupy výměny.

Komise pravidelně informuje členské státy o činnostech v rámci spolupráce se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, které provádí podle prvního pododstavce.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými umožní, aby měly orgány vybraných třetích zemí, které dobrovolně uplatňují toto nařízení nebo které mají regulační systémy pro stavební výrobky podobné tomuto nařízení, přístup k jednomu nebo více z těchto systémů a školení nebo právo se jich plně účastnit:

a) informační a komunikační systém zřízený podle čl. 71 odst. 1;

b) systém digitálních pasů stavebních výrobků zavedený v souladu s článkem 75;

c) školení pořádaná v souladu s čl. 73 odst. 2.

Přístup k systémům a školením uvedeným v prvním pododstavci se udělí pod podmínkou, že se dotčená třetí země zaváže přijmout opatření proti hospodářským subjektům, které z jejího území toto nařízení porušují, a že zajistí důvěrnost.

Plnou účast v systémech uvedených v článcích 71 a 75 lze umožnit pouze v případě, že tak stanoví dohody mezi Evropskou unií a třetími zeměmi. Tato účast může být nabídnuta třetím zemím za předpokladu, že jsou jejich právní předpisy v souladu s tímto nařízením a jejich příslušné vnitrostátní orgány uznávají osvědčení vydaná oznámenými subjekty nebo evropská technická posouzení v souladu s tímto nařízením. Tato účast je podmíněna splněním stejných povinností, jaké se podle tohoto nařízení vztahují na členské státy EU, včetně oznamovací povinnosti a povinnosti přijmout následná opatření.

Prováděcí akty podle prvního pododstavce tohoto odstavce se přijímají poradním postupem podle čl. 90 odst. 2.

4. Jakákoli výměna informací podle tohoto článku, pokud zahrnuje osobní údaje, se provádí v souladu s pravidly Unie pro ochranu údajů. Pokud Komise nepřijala ve vztahu k dotčené třetí zemi nebo mezinárodní organizaci žádné rozhodnutí o odpovídající ochraně podle článku 45 nařízení (EU) 2016/679, výměna informací nezahrnuje osobní údaje. Pokud bylo přijato rozhodnutí o odpovídající ochraně pro danou třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, může výměna informací s touto třetí zemí nebo mezinárodní organizací obsahovat osobní údaje spadající do rozsahu rozhodnutí o odpovídající ochraně, avšak pouze v rozsahu, v jakém je tato výměna nezbytná výhradně pro účely ochrany zdraví a bezpečnosti osob nebo životního prostředí.

KAPITOLA XII

POBÍDKY A VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Článek 82

Pobídky členských států pro stavební výrobky

Pokud členské státy poskytují pobídky pro kategorii výrobků, jejíž vlastnosti jsou vyjádřeny třídou vlastností uvedenou v čl. 5 odst. 5 nebo třídou zahrnutou do označování environmentální udržitelnosti podle čl. 22 odst. 9, musí být tyto pobídky zaměřeny na dvě nejvyšší třídy vlastností.

Pokud jsou třídy vlastností definovány ve vztahu k více než jednomu parametru udržitelnosti, uvede se parametr, podle něž má být tento článek proveden.

Komise přitom zohlední tato kritéria:

- a) počet výrobků v každé třídě vlastností a
- b) nutnost zajistit cenovou dostupnost výrobků, které splňují uvedené požadavky, s cílem zabránit významnému negativnímu dopadu na spotřebitele.

Článek 83

Zelené veřejné zakázky

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením závazných minimálních požadavků na environmentální udržitelnost stavebních výrobků.

2. V případě zadávacích řízení spadajících do oblasti působnosti směrnic Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU⁽³²⁾ nebo 2014/25/EU⁽³³⁾, vyžadují-li smlouvy minimální environmentální udržitelnost stavebních výrobků, pokud jde o jejich základní charakteristiky, na něž se vztahují harmonizované technické specifikace, použijí veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé závazné minimální požadavky na environmentální udržitelnost stanovené v aktech v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1.

To nevylučuje, aby veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé stanovili:

- a) ambicióznější požadavky na environmentální udržitelnost související se základními charakteristikami uvedenými v prvním pododstavci nebo
- b) další požadavky na environmentální udržitelnost související s jinými základními charakteristikami než těmi, které jsou uvedeny v prvním pododstavci.

3. Členské státy a Komise poskytují veřejným zadavatelům a jiným zadavatelům odpovědným za zadávání veřejných zakázek technickou pomoc a poradenství ohledně toho, jak splnit závazné minimální požadavky na environmentální udržitelnost stanovené v aktech v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1.

4. Závazné minimální požadavky na environmentální udržitelnost stanovené v aktech v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 1 pro veřejné zakázky zadávané veřejnými zadavateli nebo zadavateli mohou mít, je-li to vhodné pro danou skupinu výrobků nebo kategorií výrobků, podobu:

- a) „technických specifikací“ ve smyslu článku 42 směrnice 2014/24/EU a článku 60 směrnice 2014/25/EU;
- b) „kvalifikačních kritérií pro výběr“ ve smyslu článku 58 směrnice 2014/24/EU a článku 80 směrnice 2014/25/EU;
- c) „podmínek plnění veřejné zakázky“ ve smyslu článku 70 směrnice 2014/24/EU a článku 87 směrnice 2014/25/EU;
- d) „kritérií pro zadání veřejné zakázky“ ve smyslu článku 67 směrnice 2014/24/EU a článku 82 směrnice 2014/25/EU.

5. Při stanovení závazných minimálních požadavků na environmentální udržitelnost podle odstavce 1 týkajících se veřejných zakázek Komise v souladu s odstavci 13 a 28 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů konzultuje odborníky určené každým členským státem a příslušnými zúčastněnými stranami, provede posouzení dopadů a zohlední alespoň tato kritéria:

- a) hodnotu a objem veřejných zakázek zadaných na dotčenou skupinu výrobků nebo kategorií výrobků;

⁽³²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽³³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

- b) přínosy pro životní prostředí plynoucí z používání výrobků ve dvou nejvyšších třídách vlastností;
- c) nutnost zajistit dostatečnou poptávku po environmentálně udržitelnějších výrobcích;
- d) ekonomickou proveditelnost nákupu environmentálně udržitelnějších výrobků pro veřejné nebo jiné zadavatele, aniž by to znamenalo nepřiměřené náklady, a dostupnost těchto výrobků na trhu;
- e) situaci na celounijním trhu, pokud jde o příslušnou skupinu nebo kategorii výrobků;
- f) účinky požadavků na hospodářskou soutěž;
- g) dopad na malé a střední podniky a jejich potřeby;
- h) regulační potřeby členských států a různé klimatické podmínky.

Komise zahájí první posouzení dopadů do 31. prosince 2026.

6. Veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé se mohou výjimečně rozhodnout neuplatňovat odstavec 2 tohoto článku, pokud bylo po předběžné tržní konzultaci podle článku 40 směrnice 2014/24/EU a článku 58 směrnice 2014/25/EU zjištěno, že:

- a) požadovaný stavební výrobek může dodávat pouze jeden konkrétní hospodářský subjekt a neexistuje žádná přiměřená alternativa nebo náhrada;
- b) v reakci na předchozí zadávací řízení nebyly podány žádné vhodné nabídky nebo žádné vhodné žádosti o účast nebo
- c) použití odstavce 1 nebo zabudování požadovaného stavebního výrobku do stavby by vedlo k tomu, že by dotčenému veřejnému či jinému zadavateli vznikly nepřiměřené náklady, nebo k nekompatibilitě nebo technickým obtížím.

Veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé mohou na základě objektivních a transparentních údajů považovat rozdíly v odhadované hodnotě zakázky, které činí více než 10 %, za nepřiměřené.

Pokud veřejní zadavatelé a jiní zadavatelé použijí výjimku uvedenou v tomto odstavci, nelze zadávací řízení na stavební výrobky, na něž byly výjimky uplatněny, považovat za environmentálně udržitelné.

Každé tři roky podávají členské státy Komisi zprávu o použití tohoto odstavce v souladu s článkem 83 směrnice 2014/24/EU.

Tímto odstavcem není dotčena možnost vyloučit mimořádně nízké nabídky podle článku 69 směrnice 2014/24/EU a článku 84 směrnice 2014/25/EU.

7. K prokázání souladu s minimálními požadavky na environmentální udržitelnost lze použít ekoznačku EU a jiné celostátní nebo regionální systémy ekoznaček vycházející z normy EN ISO 14024 (typ I) úředně uznané v souladu s článkem 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010⁽³⁴⁾, pokud tyto značky splňují požadavky stanovené v článku 19 tohoto nařízení.

KAPITOLA XIII

REGULAČNÍ STATUS VÝROBKŮ

Článek 84

Regulační status výrobků

Na základě řádně odůvodněné žádosti členského státu nebo z vlastního podnětu může Komise přijmout prováděcí akty, jimiž určí, zda určitý předmět nebo kategorie předmětů je výrobkem ve smyslu tohoto nařízení.

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

KAPITOLA XIV MIMOŘÁDNÉ POSTUPY

Článek 85

Použití mimořádných postupů

1. Články 86 až 88 tohoto nařízení se použijí pouze v případě, že Komise přijala prováděcí akt podle článku 28 nařízení EU 2024/2747 ohledně stavebních výrobků, na něž se vztahuje toto nařízení.
2. Články 86 až 88 tohoto nařízení se použijí pouze na stavební výrobky, které byly označeny za krizově relevantní zboží podle čl. 18 odst. 4 nařízení (EU) 2024/2747.
3. Tato kapitola, s výjimkou pravomoci Komise uvedené v čl. 87 odst. 7 tohoto nařízení, se použije pouze během režimu mimořádné situace na jednotném trhu aktivovaného v souladu s článkem 18 nařízení (EU) 2024/2747.
4. Komise může přijmout prováděcí akty týkající se nápravných nebo omezujících opatření, která mají být přijata, postupů, které je třeba dodržovat, a zvláštních požadavků na označování a sledovatelnost stavebních výrobků uváděných na trh v souladu s články 86 a 87. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 90 odst. 3.

Článek 86

Stanovení priorit při posuzování a ověřování krizově relevantních stavebních výrobků

1. Tento článek se vztahuje na stavební výrobky uvedené v prováděcích aktech zmíněných v čl. 85 odst. 1, na které se vztahují úkoly třetí strany, jež plní oznámené subjekty v souvislosti s posuzováním a ověřováním v souladu stavebních výrobků s čl. 10 odst. 1.
2. Oznámené subjekty vynaloží maximální úsilí, aby přednostně zpracovaly žádosti třetích stran týkající se posuzování a ověřování stavebních výrobků uvedených v odstavci 1, bez ohledu na to, zda byly podány před aktivací mimořádných postupů podle článku 85, nebo po ní.
3. Upřednostněním žádostí o provedení úkolů třetí strany týkajících se posuzování a ověřování stavebních výrobků podle odstavce 2 nevznikají výrobcům, kteří tyto žádosti podali, žádné další nepřiměřené náklady.
4. Oznámené subjekty vynaloží přiměřené úsilí za účelem zvýšení svých příslušných kapacit pro posuzování a ověřování stavebních výrobků uvedených v odstavci 1, ve vztahu k nimž byly oznámeny.

Článek 87

Posouzení vlastností stavebního výrobku a prohlášení o vlastnostech na základě norem a společných specifikací

1. Pokud jsou stavební výrobky označeny za krizově relevantní zboží, je Komisi svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, v nichž uvede příslušné normy nebo kterými stanoví společné specifikace zahrnující metody a kritéria pro posuzování vlastností těchto výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám, a to v těchto případech:
 - a) pokud neexistují žádné harmonizované normy pro vlastnosti ani žádné prováděcí akty přijaté v souladu s čl. 6 odst. 1, které by se vztahovaly na příslušné metody a kritéria pro posuzování vlastností těchto výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám, a neočekává se, že takové normy či akty budou v přiměřené lhůtě přijaty; nebo

b) pokud závažná narušení fungování vnitřního trhu, která vedla k aktivaci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu v souladu s článkem 18 nařízení (EU) 2024/2747 významně omezují možnosti výrobců využívat harmonizované normy pro vlastnosti nebo prováděcí akty přijaté v souladu s čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení, která stanoví příslušné metody a kritéria pro posuzování vlastností těchto výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám.

2. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 stanoví nejvhodnější alternativní technické řešení pro účely poskytování posouzení a prohlášení o vlastnostech v souladu s odstavcem 5. Za tímto účelem mohou být v těchto prováděcích aktech zveřejněny odkazy na evropské normy nebo odkazy na příslušné použitelné mezinárodní nebo vnitrostátní normy, nebo pokud neexistuje evropská norma nebo příslušná použitelná mezinárodní nebo vnitrostátní norma, mohou stanovit společné specifikace.

3. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 90 odst. 3 a uplatňují se do posledního dne období, během kterého je režim mimořádné situace na vnitřním trhu aktivní, nedojde-li ke změně nebo jejich zrušení v souladu s odstavcem 7 tohoto článku.

4. Před vypracováním návrhu prováděcího aktu podle odstavce 1 tohoto článku informuje Komise výbor uvedený v článku 22 nařízení (EU) č. 1025/2012 o tom, že se domnívá, že podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly splněny. Při přípravě tohoto návrhu prováděcího aktu Komise zohlední stanoviska expertní skupiny pro CPR *acquis* a vede náležité konzultace se všemi příslušnými zúčastněnými stranami.

5. Aniž jsou dotčeny články 13 a 15, mohou být metody a kritéria stanovené v normách nebo ve společných specifikacích uvedených v odstavci 1 tohoto článku nebo jeho části použity pro posuzování vlastností stavebních výrobků, na které se tyto normy nebo společné specifikace vztahují, a pro prohlášení o jejich vlastnostech, pokud jde o jejich základní charakteristiky. Ode dne následujícího po skončení nebo deaktivaci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu již není možné vypracovat prohlášení o vlastnostech a shodě založené na normách nebo společných specifikacích uvedených v prováděcím aktu uvedeném v odstavci 1 tohoto článku.

6. Odchylně od čl. 85 odst. 3, pokud neexistuje dostatečný důvod se domnívat, že stavební výrobky, na něž se vztahují normy nebo společné specifikace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, představují riziko pro zdraví nebo bezpečnost osob nebo nedosahují vlastností uvedených v prohlášení, zůstávají prohlášení o vlastnostech a shodě stavebních výrobků, která byla uvedena na trh v souladu s těmito normami nebo společnými specifikacemi, v platnosti i po uplynutí doby platnosti nebo zrušení prováděcího aktu přijatého podle odstavce 3 tohoto článku a po uplynutí doby platnosti nebo deaktivaci režimu mimořádné situace na vnitřním trhu.

7. Pokud se členský stát domnívá, že norma nebo společná specifikace uvedená v odstavci 1 je nesprávná, pokud jde o metody a kritéria posuzování vlastností ve vztahu k základním charakteristikám, informuje o tom Komisi předložením podrobného vysvětlení. Komise toto podrobné vysvětlení posoudí a v odůvodněném případě může prováděcí akt, v němž je daná norma uvedena nebo kterým se daná společná specifikace stanovuje, změnit nebo zrušit.

Článek 88

Upřednostňování činností týkajících se dozoru nad trhem a vzájemná pomoc mezi orgány

1. Členské státy upřednostňují činnosti v oblasti dozoru nad trhem pro stavební výrobky uvedené v prováděcích aktech zmíněných v čl. 85 odst. 1 tohoto nařízení. Komise usnadní koordinaci tohoto upřednostnění prostřednictvím sítě Unie pro soulad výrobků s předpisy zřízené podle článku 29 nařízení (EU) 2019/1020.

2. Orgány členských států pro dozor nad trhem musí zajistit, že vyvinou maximální úsilí za účelem poskytnutí pomoci jiným orgánům dozoru nad trhem během režimu mimořádné situace na vnitřním trhu, a to včetně mobilizace a vysílání týmů odborníků, kteří dočasně posílí personál orgánů dozoru nad trhem, které požádaly o pomoc, případně poskytnutí logistické podpory, jako je například posílení kapacity pro testování stavebních výrobků uvedených v prováděcích aktech zmíněných v čl. 85 odst. 1.

KAPITOLA XV
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 89

Akty v přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 7, čl. 5 odst. 5, 6 a 10, čl. 7 odst. 1 a 8, čl. 9 odst. 3 a 4, čl. 10 odst. 2 a 4, článku 12, čl. 15 odst. 5, čl. 22 odst. 8 a 9, čl. 32 odst. 5, čl. 75 odst. 1, čl. 80 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 7. ledna 2025. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 7, čl. 5 odst. 5, 6 a 10, čl. 7 odst. 1 a 8, čl. 9 odst. 3 a 4, čl. 10 odst. 2 a 4, článku 12, čl. 15 odst. 5, čl. 22 odst. 8 a 9, čl. 32 odst. 5, čl. 75 odst. 1, čl. 80 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 7, čl. 5 odst. 5, 6 nebo 10, čl. 7 odst. 1 a 8, čl. 9 odst. 3 nebo 4, čl. 10 odst. 2 nebo 4, článku 12, čl. 15 odst. 5, čl. 22 odst. 8 nebo 9, čl. 32 odst. 5, čl. 75 odst. 1, čl. 80 odst. 2 nebo čl. 83 odst. 1 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 90

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro stavební výrobky. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

Článek 91

Elektronické žádosti, rozhodnutí, dokumentace a informace

1. Veškeré žádosti oznámených subjektů nebo subjektů pro technické posuzování a rozhodnutí těchto subjektů vydaná v souladu s tímto nařízením mohou být předloženy v papírové podobě nebo v běžně používaném elektronickém formátu za předpokladu, že podpis je v souladu s požadavky nařízení (EU) č. 910/2014 a podepisující osoba byla pověřena zastupováním subjektu nebo hospodářského subjektu v souladu s právem členských států, případně právem Unie.

2. Není-li stanoveno jinak, mohou být všechny informační povinnosti podle tohoto nařízení splněny elektronickými prostředky. Jsou-li informace poskytovány elektronickými prostředky, vydávají se v běžně čitelném elektronickém formátu, který příjemci umožňuje tyto informace stáhnout a vytisknout.

Je-li tato povinnost stanovena v souladu s čl. 22 odst. 7, splní hospodářské subjekty informační povinnosti týkající se dokumentů uvedených v čl. 76 odst. 2 tím, že poskytnou digitální pas výrobku.

Prohlášení o vlastnostech a shodě, jakož i základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace se poskytují v tištěné podobě, a to bezplatně, pokud o to konečný uživatel v době nákupu požádá.

Článek 92

Sankce

Členské státy stanoví sankce za případy nedodržení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy do 8. prosince 2026 oznámí uvedená pravidla a opatření Komisi a neprodleně jí oznámí i veškeré jejich následné změny.

Článek 93

Hodnocení

Nejpozději 9. ledna 2033 a poté alespoň každých šest let provede Komise hodnocení tohoto nařízení a jeho přínosu k fungování vnitřního trhu a ke zlepšení environmentální udržitelnosti výrobků a staveb a zastavěného prostředí. Toto hodnocení mimo jiné posoudí vzájemný vztah tohoto nařízení s nařízením (EU) 2024/1781 a potenciální přínosy pro životní prostředí a ekonomický prospěch, dopad rozšířené odpovědnosti výrobce, pokud jde o výrobce určitých stavebních výrobků, a zpětné nabytí vlastnictví k přebytečným a neprodaným výrobkům na úrovni Unie. Komise rovněž vyhodnotí účinek uplatňování tohoto nařízení na stav trhu s různými kategoriemi použitých výrobků. Komise vyhodnotí, zda jsou sankce uplatňované členskými státy účinné a zda vedou k roztříštěnosti vnitřního trhu. Komise v případě potřeby navrhne, jak tyto sankce harmonizovat.

Komise předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Členské státy poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování této zprávy.

V případě potřeby se ke zprávě připojí legislativní návrh na změnu příslušných ustanovení tohoto nařízení.

Článek 94

Zrušení

Nařízení (EU) č. 305/2011 se zrušuje s účinkem ode dne 8. ledna 2026, s výjimkou článku 2, článků 4 až 9, 11 až 18, článků 27 a 28, článků 36 až 40, článků 47 až 49, článků 52 a 53, článku 55, článků 60 až 64 uvedeného nařízení a příloh III a V uvedeného nařízení, které se zrušují s účinkem ode dne 8. ledna 2040.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XI tohoto nařízení.

Článek 95

Odchylky a přechodná ustanovení

1. Kontaktní místa pro stavební výrobky určená podle nařízení (EU) č. 305/2011 se považují za určená i podle tohoto nařízení.

2. Subjekty pro technické posuzování a oznámené subjekty, které jsou určeny nebo oznámené podle nařízení (EU) č. 305/2011 se považují za určené nebo oznámené i podle tohoto nařízení. Určující členské státy je však znovu posoudí a určí v souladu s cyklem pravidelného přehodnocování, a to nejpozději 8. ledna 2030. Použije se postup pro podávání námitek stanovený v čl. 51 odst. 5 tohoto nařízení.

3. Harmonizované normy, na něž jsou odkazy uvedeny v seznamu zveřejněném v souladu s čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) č. 305/2011 a které jsou v platnosti ke dni 8. ledna 2026 zůstávají v platnosti podle nařízení (EU) č. 305/2011, dokud je Komise nezruší nebo nejsou zrušeny jiným způsobem.

4. Evropské dokumenty pro posuzování, na něž jsou uvedeny odkazy v seznamu zveřejněném v souladu s článkem 22 nařízení (EU) č. 305/2011 do 8. ledna 2026, zůstávají v platnosti do 9. ledna 2031, pokud jejich platnost neskončila z jiných důvodů. Výrobky nesmějí být uváděny na trh na základě evropských technických posouzení vydaných v souladu s těmito evropskými dokumenty pro posuzování po 9. lednu 2036.

5. Pokud se harmonizovaná technická specifikace přijatá v souladu s čl. 5 odst. 8 nebo čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení vztahuje na stejný výrobek a stejné zamýšlené použití jako evropský dokument pro posuzování, na něž je uveden odkaz na seznamu zveřejněném v souladu s článkem 22 nařízení (EU) č. 305/2011, evropský dokument pro posuzování se již pro účely tohoto nařízení nepoužije a výrobky nesmějí být uváděny na trh na základě evropských technických posouzení vydaných v souladu s tímto evropským dokumentem pro posuzování.

6. Evropská technická posouzení vydaná podle evropských dokumentů pro posuzování, na něž nejsou odkazy uvedeny v seznamu zveřejněném v souladu s článkem 22 nařízení (EU) č. 305/2011 do 8. ledna 2026, se považují za žádosti o evropské technické posouzení podle tohoto nařízení. Administrativní převod se uskuteční bez jakýchkoli nákladů pro výrobce.

7. Jako technický základ k prokázání souladu výrobku s tímto nařízením lze použít osvědčení a evropská technická posouzení vydaná podle nařízení (EU) č. 305/2011 v případech, kdy typ výrobku odpovídá typu výrobku podle tohoto nařízení a požadavky a metody posuzování jsou platné s ohledem na příslušnou harmonizovanou technickou specifikaci nebo evropský dokument pro posuzování. Uznávání těchto dokumentů je možné za podmínek stanovených v článku 62 tohoto nařízení, které se použijí obdobně.

8. Články 2, 4 až 9, 11 až 18, 27 a 28, 36 až 40, 47 až 49, 52 a 53, 55 a články 60 až 64 nařízení (EU) č. 305/2011 se použijí pouze na výrobky, na něž se vztahují normy uvedené v odstavci 3 tohoto článku, nebo na výrobky, na něž se vztahují evropské dokumenty pro posuzování uvedené v odstavci 4 tohoto článku.

Pro účely čl. 5 odst. 7, čl. 6 odst. 1 a čl. 31 odst. 2 tohoto nařízení se harmonizované normy, na něž jsou uvedeny odkazy v seznamu zveřejněném v souladu s čl. 17 odst. 5 nařízení (EU) č. 305/2011 a které nebyly staženy, považují za harmonizované normy pro vlastnosti.

9. Požadavky a povinnosti hospodářských subjektů stanovené v kapitolách I, II a III se vztahují na určitou skupinu výrobků nebo kategorií výrobků v rámci takové skupiny až po uplynutí jednoho roku ode dne přijetí prováděcího aktu uvedeného v čl. 5 odst. 8, kterým se harmonizovaná norma stane závaznou, nebo prováděcího aktu uvedeného v čl. 6 odst. 1, které se vztahují na tuto skupinu výrobků nebo kategorií výrobků, pokud v prováděcím aktu nebyl stanoven pozdější den použitelnosti. Hospodářské subjekty se však mohou rozhodnout, že tyto harmonizované technické specifikace uplatní od okamžiku jejich vstupu v platnost tím, že podstoupí proces vedoucí k prohlášení o vlastnostech a shodě.

10. Do jednoho roku ode dne použitelnosti požadavků a povinností ve vztahu k určité skupině výrobků nebo kategorií výrobků, jak je stanoveno v odstavci 9 tohoto článku, Komise zruší odkazy na harmonizované normy a evropské dokumenty pro posuzování nebo jejich části v *Úředním věstníku Evropské unie*, které v něm byly zveřejněny v souladu s čl. 17 odst. 5 a článkem 22 nařízení (EU) č. 305/2011, pokud se vztahují na stejnou příslušnou skupinu výrobků nebo kategorií výrobků.

Článek 96

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 8. ledna 2026, s výjimkou článků 1 až 4, čl. 5 odst. 1 až 7, čl. 7 odst. 1, článku 9, článku 10, čl. 12 odst. 1 prvního pododstavce, čl. 16 odst. 3, čl. 37 odst. 3, článku 63, článku 89 a článku 90 a příloh I, II, III, IV, VII, IX a X, které se použijí od 7. ledna 2025, a článku 92, které se použijí od 8. ledna 2027.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 27. listopadu 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předseda

BÓKA J.

PŘÍLOHA I

Základní požadavky na stavby

Následující seznam základních požadavků na stavby se považuje za základ pro určení základních charakteristik výrobků a pro přípravu žádostí o normalizaci, harmonizovaných technických specifikací a evropských dokumentů pro posuzování.

Tyto základní požadavky na stavby nepředstavují povinnosti uložené hospodářským subjektům ani členským státům.

Zamýšlená životnost související se základními požadavky na stavby zohledňuje pravděpodobné dopady měnícího se klimatu.

1. Kompaktnost konstrukce staveb

Stavby a jejich příslušné části musí být navrženy, provedeny, užívány, udržovány a rozebrány nebo zbourány tak, aby všechna příslušná zatížení a jejich kombinace byly nesený a přenášeny do země bezpečně a nezpůsobovaly průhyby nebo deformace žádné části stavby nebo pohyby půdy, které by narušovaly trvanlivost, odolnost konstrukce, provozuschopnost a robustnost stavby.

Konstrukce a konstrukční prvky stavby musí být navrženy, vyrobeny, provedeny, udržovány a rozebrány nebo zbourány tak, aby splňovaly tyto požadavky:

- a) musí být trvanlivé po celou dobu jejich zamýšlené životnosti (požadavek na trvanlivost);
- b) musí být schopné s přiměřenou mírou spolehlivosti a nákladově efektivním způsobem odolat všem činnostem a vlivům, které se mohou vyskytnout během výstavby, užívání a rozebírání nebo demolice (požadavek na odolnost konstrukce) a nesmí:
 - i) se zřítit;
 - ii) se v nepřipustné míře deformovat;
 - iii) poškodit jiné části stavby, technická zařízení nebo instalované vybavení v důsledku významné deformace nosné konstrukce;
- c) musí zůstat v souladu se stanovenými požadavky na provoz po dobu zamýšlené životnosti s odpovídajícím stupněm spolehlivosti a hospodárnosti (požadavek na provozuschopnost);
- d) musí si přiměřeně zachovat svou celistvost při nepříznivých událostech, včetně zemětřesení, výbuchu, požáru, nárazu nebo následků lidských chyb, aniž by nastalo porušení neúměrné původní příčiny (požadavek na robustnost).

2. Požární bezpečnost staveb

Stavby a jejich příslušné části musí být navrženy, provedeny, užívány, udržovány a rozebrány nebo zbourány tak, aby bylo vhodným způsobem bráněno vzniku požáru, a to i díky odpovídajícímu využití detektorů a poplachových zařízení. Požár a kouř musí být izolovány a kontrolovány a osoby nacházející se ve stavbě musí být před požárem a kouřem chráněny. Musí být přijata vhodná opatření k zajištění bezpečného úniku a evakuace všech osob nacházejících se ve stavbě.

Stavby a jejich části musí být navrženy, provedeny, užívány a udržovány tak, aby v případě požáru splňovaly tyto požadavky:

- a) musí být po určenou dobu zachována únosnost a stabilita stavby, aby její uživatelé měli čas budovu opustit;
- b) musí být zajištěn přístup složek integrovaného záchranného systému a musí být k dispozici vhodné prostředky pro usnadnění jejich práce;
- c) musí být kontrolován a omezen vznik a šíření požáru a kouře;

- d) musí být omezeno šíření požáru a kouře na sousední stavby;
- e) musí být zohledněna bezpečnost složek integrovaného záchranného systému.

3. Ochrana před nepříznivými hygienickými a zdravotními vlivy souvisejícími se stavbou

Stavby a jejich části musí být navrženy, provedeny, užívány, udržovány a rozebrány nebo zbourány tak, aby po dobu svého životního cyklu neměly nepříznivý vliv na hygienu nebo zdraví a bezpečnost pracovníků ve stavebnictví, uživatelů, návštěvníků nebo sousedů v důsledku některého z těchto faktorů:

- a) emise nebezpečných látek, těkavých organických sloučenin nebo nebezpečných částic, včetně mikroplastů, do vnitřního ovzduší;
- b) emise nebezpečného záření do vnitřního prostředí;
- c) uvolňování nebezpečných látek do pitné vody nebo látek, které mají jinak negativní dopad na pitnou vodu;
- d) prostup vlhkosti do interiéru budovy;
- e) nesprávné vypouštění odpadních vod, emisí odpadních plynů nebo nesprávné odstraňování pevného nebo kapalného odpadu do vnitřního prostředí.

4. Bezpečnost a přístupnost staveb

Stavby a jejich části musí být navrženy, provedeny, užívány, udržovány, rozebrány nebo zbourány tak, aby po celou dobu jejich životního cyklu nevznikalo při jejich užívání nebo provozu nepřijatelné nebezpečí nehod nebo poškození, včetně uklouznutí, pádu, nárazu, popálení, zásahu elektrickým proudem, zranění částmi, které spadnou nebo se rozbijí vinou vnějších faktorů, jako jsou extrémní povětrnostní podmínky nebo výbuch.

Stavby musí být zejména navrženy a postaveny tak, aby byla zohledněna jejich přístupnost pro osoby se zdravotním postižením a osoby s omezenou schopností pohybu nebo orientace a jejich použití těmito osobami.

5. Odolnost proti průchodu zvuku a akustické vlastnosti staveb

Stavby a jejich části musí být navrženy, provedeny, užívány, udržovány, rozebrány nebo zbourány tak, aby po dobu svého životního cyklu poskytovaly přiměřenou ochranu před nepříznivým zatížením hlukem přenášeným vzduchem nebo materiály z jiných částí téže stavby nebo ze zdrojů mimo její konstrukci. Tato ochrana musí zajišťovat, aby hluk:

- a) nepředstavoval bezprostřední ani chronické riziko pro lidské zdraví;
- b) umožňoval uživatelům a lidem v okolí spát, odpočívat a vykonávat běžné činnosti v uspokojivých podmínkách.

Stavby a jejich části musí být navrženy, provedeny, užívány a udržovány tak, aby zajišťovaly dostatečné pohlcování a odrazení hluku, pokud jsou tyto akustické vlastnosti požadovány.

6. Energetická účinnost a tepelné vlastnosti staveb

Stavba, včetně automatizovaných procesů uvnitř staveb, a její zařízení pro vytápění, chlazení, osvětlení a větrání musí být navrženy, postaveny a udržovány tak, aby po dobu jejich užívání byla jejich spotřeba energie při provozu nízká, při zohlednění těchto faktorů:

- a) cíl vztahující se k budovám s téměř nulovou spotřebou energie a budovám s nulovými emisemi v Unii;
- b) venkovní klimatické podmínky;
- c) vnitřní klimatické podmínky.

7. Emise staveb do venkovního prostředí

Stavby a jejich části musí být navrženy, provedeny, užívány, udržovány, rozebrány nebo zbourány tak, aby po celou dobu svého životního cyklu nepředstavovaly riziko pro vnější prostředí v důsledku některého z těchto faktorů:

- a) uvolňování nebezpečných látek, mikroplastů nebo záření do ovzduší, podzemní vody, mořské vody nebo povrchové vody nebo do půdy;
- b) nesprávného vypouštění odpadních vod, emisí odpadních plynů nebo nesprávného odstraňování pevného nebo kapalného odpadu do venkovního prostředí;
- c) poškození budovy, včetně poškození způsobeného přenosem kontaminantů přenášených vodou do základů budovy;
- d) vypouštění emisí skleníkových plynů do atmosféry.

8. Udržitelné využívání přírodních zdrojů u staveb

Stavby a jejich části musí být navrženy, provedeny, užívány, udržovány a rozebrány nebo zbourány tak, aby po celou dobu jejich životního cyklu bylo využívání přírodních zdrojů udržitelné a aby byly zajištěny:

- a) maximalizace účinného využívání zdrojů surovin a druhotných materiálů s vysokou environmentální udržitelností;
- b) minimalizace celkového množství použitých surovin;
- c) minimalizace celkového množství svázané energie (energie vložené do výrobku);
- d) minimalizace vzniklého odpadu;
- e) minimalizace celkové spotřeby pitné a užitkové vody;
- f) maximalizace částečného nebo úplného opětovného použití nebo recyklovatelnosti staveb a jejich částí, a materiálů z nich po rozebrání nebo zbourání;
- g) snadné rozebrání.

PŘÍLOHA II

Předem stanovené základní environmentální charakteristiky

Harmonizované technické specifikace a evropské dokumenty pro posuzování zahrnují tento seznam předem stanovených základních environmentálních charakteristik týkajících se posouzení životního cyklu výrobku:

- a) vliv na změnu klimatu – celkové;
- b) vliv na změnu klimatu – fosilní paliva;
- c) vliv na změnu klimatu – biogenní;
- d) vliv na změnu klimatu – využívání půdy a změna ve využívání půdy;
- e) poškozování ozonové vrstvy;
- f) potenciál acidifikace;
- g) eutrofizace sladké vody;
- h) eutrofizace mořské vody;
- i) eutrofizace půdy;
- j) tvorba fotochemického ozonu;
- k) vyčerpání abiotických zdrojů – minerály, kovy;
- l) vyčerpání abiotických zdrojů – fosilní paliva;
- m) spotřeba vody;
- n) emise pevných částic;
- o) ionizující záření, lidské zdraví;
- p) ekotoxicita, sladká voda;
- q) toxicita pro člověka, karcinogenní účinky;
- r) toxicita pro člověka, nekarcinogenní účinky;
- s) dopady související s využitím půdy.

Harmonizované technické specifikace v co největší míře zahrnují také předem stanovenou základní environmentální charakteristiku schopnosti dočasně vázat uhlík a dalšího pohlcování uhlíku.

PŘÍLOHA III

Požadavky na výrobky

1. Požadavky na výrobky zajišťující jejich odpovídající fungování a vlastnosti
 - 1.1. Harmonizované technické specifikace přijaté v souladu s čl. 7 odst. 1 mohou, je-li to vhodné ve vztahu k výrobkům, na které se vztahují, specifikovat, že tyto výrobky musí být navrženy, vyrobeny a zabaleny tak, aby po dobu životního cyklu výrobku byl jeden nebo více z následujících požadavků na funkčnost a vlastnosti řešen v souladu se současným stavem techniky a v rozsahu, v jakém se na ně nevztahují jiné právní akty Unie:
 - a) zamýšlené použití je účinně a spolehlivě splněno;
 - b) není narušeno plnění vlastností uvedených v prohlášení;
 - c) není narušeno plnění bezpečnostních a environmentálních požadavků stanovených v souladu s body 2.1 a 3.1;
 - d) funkčnost výrobků je zachována.
 - 1.2. Dobrovolné harmonizované normy pro požadavky na výrobek uvedené v čl. 7 odst. 3 a společné specifikace, na nichž je založen předpoklad shody, stanoví, jak lze splnit požadavky v souladu s bodem 1.1, například prostřednictvím:
 - a) použití konkrétních materiálů, které lze upřesnit i z hlediska jejich chemického složení;
 - b) konkrétních rozměrů a tvarů výrobků nebo jejich součástí;
 - c) použití konkrétních součástí, které lze upřesnit i z hlediska materiálů, rozměrů a tvarů;
 - d) použití určitého příslušenství a požadavků na ně;
 - e) snadné instalace a odinstalace;
 - f) snadné údržby nebo absence potřeby údržby vyžadované pro předpokládanou životnost;
 - g) vlastností výrobku, včetně jeho čistitelnosti, odolnosti proti poškrábání a proti rozbití, za obvyklých provozních podmínek.
 - 1.3. Harmonizované technické specifikace mohou při upřesnění požadavků na funkčnost a vlastnosti výrobku tyto požadavky rozlišovat podle jejich tříd vlastností.
2. Požadavky na bezpečnost výrobku

Bezpečnost se týká profesionálů (pracovníků) i laiků (spotřebitelů, uživatelů) při přepravě, instalaci, údržbě, používání nebo demontáži výrobku, jakož i při zacházení s výrobkem na konci jeho životnosti nebo při jeho opětovném použití či recyklaci.

 - 2.1. Harmonizované technické specifikace stanovené akty v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 7 odst. 1 mohou případně pro výrobky, na které se vztahují, stanovit, že výrobky musí být navrženy, vyrobeny a zabaleny tak, aby jedno nebo více z následujících rizik spojených s bezpečností výrobku jako takového bylo po dobu životního cyklu výrobku řešeno v souladu se současným stavem techniky, a to v rozsahu, v jakém se na ně nevztahují jiné právní akty Unie:
 - a) chemická rizika způsobená únikem nebo vyluhováním;
 - b) riziko nevyváženého složení z hlediska látek, které vede k chybnému fungování výrobků s dopadem na bezpečnost;
 - c) mechanická rizika;
 - d) mechanické selhání;
 - e) fyzické selhání;

- f) rizika elektrické poruchy;
- g) rizika spojená s výpadkem dodávek elektřiny;
- h) rizika spojená s nechtěným elektrickým nábojem nebo výbojem;
- i) rizika spojená se selháním softwaru;
- j) rizika manipulace se softwarem;
- k) rizika nekompatibility látek nebo materiálů;
- l) rizika spojená s nekompatibilitou různých předmětů, z nichž alespoň jeden je výrobkem;
- m) riziko, že výrobek nebude mít zamýšlené vlastnosti, jsou-li tyto vlastnosti důležité z hlediska bezpečnosti;
- n) riziko nesprávného pochopení návodu k použití v oblasti ovlivňující zdraví a bezpečnost;
- o) riziko neúmyslné nevhodné instalace nebo použití;
- p) riziko úmyslného nevhodného použití.

2.2. Dobrovolné harmonizované normy a společné specifikace, na nichž je založen předpoklad shody, stanoví, jak lze splnit požadavky v souladu s bodem 2.1, například tím, že:

- a) definují současný stav techniky z hlediska možného snížení rizika s ohledem na příslušnou kategorii výrobku, včetně rizika nekompatibility různých předmětů, z nichž alespoň jeden je výrobkem;
- b) uvádějí technická řešení, která zamezují rizikům spojeným s bezpečností, nebo
- c) pokud není možné rizikům zamezit, sníží a zmírní rizika uvedením varování na výrobku, jeho obalu a v návodu k použití.

2.3. Harmonizované technické specifikace mohou při upřesnění požadavků na bezpečnost výrobku jako takového tyto požadavky rozlišovat podle tříd vlastností.

3. Požadavky na environmentální aspekty výrobku

Environmentální aspekty se týkají těžby a výroby materiálů, výroby výrobku, přepravy materiálů a výrobků, jeho údržby, jeho potenciálu zůstat co nejdéle v oběhovém hospodářství a konečné fáze jeho životního cyklu.

3.1. Harmonizované technické specifikace stanovené akty v přenesené pravomoci uvedenými v čl. 7 odst. 1 mohou v případě potřeby pro výrobky, na které se vztahují, upřesnit, že výrobky musí být navrženy, vyrobeny a zabaleny tak, aby jeden nebo více následujících environmentálních aspektů výrobku jako takového byly po dobu životního cyklu výrobku řešeny pokud možno tak, aby nedošlo ke snížení bezpečnosti nebo aby nepřevážil negativní dopad na životní prostředí, a to v rozsahu, v jakém se na ně nevztahují jiné právní akty Unie:

- a) maximalizace trvanlivosti a spolehlivosti výrobku nebo jeho součástí vyjádřená prostřednictvím údaje o technické životnosti ve vztahu ke skutečnému použití uvedeného na výrobku, odolnosti vůči namáhání nebo mechanismům stárnutí a z hlediska očekávané průměrné životnosti, minimální životnosti za nejhorších, ale stále reálných podmínek a z hlediska požadavků na minimální životnost a předcházení předčasnému zastarávání;
- b) minimalizace emisí skleníkových plynů během životního cyklu;
- c) maximalizace opětovně použitého a recyklovaného obsahu a obsahu vedlejších produktů;
- d) výběr koncepčně bezpečných a udržitelných látek nezávadných pro životní prostředí;
- e) využívání energie a energetická účinnost;

- f) účinné využívání zdrojů;
 - g) modularita;
 - h) určení, který výrobek nebo jeho části lze po odinstalaci opětovně použít (opětovná použitelnost) a v jakém množství;
 - i) modernizovatelnost;
 - j) snadná opravitelnost během předpokládané životnosti, včetně kompatibility s běžně dostupnými náhradními díly;
 - k) snadná údržba a renovace během předpokládané životnosti;
 - l) recyklovatelnost a možnost repasování;
 - m) možnost oddělit a využít různé materiály nebo látky při demontáži nebo recyklaci.
 - n) udržitelné získávání zdrojů;
 - o) minimalizace poměru mezi obalem a výrobkem;
 - p) množství vyprodukovaného odpadu, zejména nebezpečného odpadu.
- 3.2. Dobrovolné harmonizované normy a společné specifikace, na nichž je založen předpoklad shody, stanoví, jak mohou být splněny požadavky v souladu s bodem 3.1, například tím, že:
- a) upřesňují, jaký je současný stav techniky z hlediska řešení environmentálních aspektů s ohledem na příslušnou kategorii výrobku, včetně minimálního recyklovaného obsahu, emisí skleníkových plynů během celého životního cyklu, účinného využívání zdrojů a opětovné použitelnosti;
 - b) poskytují technická řešení, která zamezují negativním vlivům na životní prostředí a rizikům, včetně vzniku odpadních materiálů, nebo pokud není možné negativním vlivům a rizikům zamezit, snižují a zmírňují negativní účinky a rizika uvedením varování na výrobku, jeho obalu a v návodu k použití.
- 3.3. Harmonizované technické specifikace mohou při upřesnění požadavků na environmentální aspekty výrobku tyto požadavky rozlišovat podle tříd vlastností.
-

PŘÍLOHA IV

Základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace

1. Základní informace o výrobku

1.1. Identifikace výrobku: jedinečný identifikační kód typu výrobku.

1.2. Popis výrobku:

- a) určená použití;
- b) zamýšlení uživatelé;
- c) podmínky použití;
- d) odhadovaná průměrná a minimální životnost pro určené použití (trvanlivost);
- e) hlavní použité materiály.

1.3. Kontaktní údaje výrobce nebo zplnomocněného zástupce:

- a) jméno;
- b) poštovní adresa;
- c) telefon;
- d) e-mailová adresa;
- e) internetové stránky, pokud existují.

1.4. Pokud se liší od bodu 1.3, kontaktní údaje výrobce nebo zplnomocněného zástupce, který poskytuje:

- a) informace o instalaci, údržbě, používání, rozebírání a demolici;
- b) informace o rizicích;
- c) informace v případě poruchy výrobku.

1.5. Kontaktní údaje kontaktního místa pro stavební výrobky v členském státě, v němž je výrobek dodáván na trh.

2. Návod k použití a bezpečnostní informace

2.1. Bezpečnost při přepravě, instalaci, odinstalaci, údržbě, rozebírání a demolici:

- a) potenciální rizika výrobku a jakékoli jeho rozumně předvídatelné nesprávné použití;
- b) návod k montáži, instalaci a připojení, včetně výkresů, schémat a případně způsobů připojení k jiným výrobkům a částem stavby;
- c) pokyny k bezpečnému provozu a údržbě, včetně ochranných opatření, která je nutno během těchto operací učinit;
- d) v případě potřeby pokyny pro školení osob, které instalují výrobek, nebo obsluhy;
- e) informace o tom, co dělat v případě poruchy výrobku nebo nehody.

2.2. Kompatibilita a zabudování do systémů nebo sestav:

- a) kompatibilita s jinými materiály nebo výrobky bez ohledu na to, zda se na ně toto nařízení vztahuje či nikoli;
 - b) elektrická a elektromagnetická kompatibilita;
 - c) kompatibilita se softwarem;
 - d) zabudování do systémů nebo sestav.
- 2.3. Potřeba údržby k zachování vlastností výrobku během jeho životnosti:
- a) popis operací při seřizování a údržbě, které provádí uživatelé, a preventivní udržovací opatření, která by se měla dodržovat;
 - b) typ a četnost kontrol a údržby vyžadované z důvodů bezpečnosti a trvanlivosti a ve vhodných případech části podléhající opotřebení a kritéria pro výměnu;
 - c) informace o tom, co dělat v případě poruchy výrobku nebo nehody.
- 2.4. Bezpečnost při užívání:
- a) pokyny týkající se ochranných opatření, která musí přijmout uživatel, popřípadě včetně osobních ochranných prostředků, které musí být poskytnuty;
 - b) pokyny pro bezpečné používání výrobku, včetně ochranných opatření, která by měla být přijata během jeho používání;
 - c) informace o tom, co dělat v případě poruchy výrobku nebo nehody během jeho používání.
- 2.5. Školení a další požadavky, které je nutné splnit pro bezpečné používání.
- 2.6. Možnosti zmírnění rizik nad rámec bodů 2.1 až 2.5.
- 2.7. Doporučení ohledně výrobku týkající se jeho:
- a) opravy;
 - b) odinstalace;
 - c) opětovného použití;
 - d) repasování;
 - e) recyklace;
 - f) bezpečného uložení.
- 2.8. V příslušných případech informace o vlastnostech výrobku měřené z hlediska jeho účinků na změnu klimatu – celkově, jak je uvedeno v příloze II písm. a), a z hlediska toxicity pro člověka (karcinogenních účinků), jak je uvedeno v příloze II písm. q).
3. Poskytnuté informace o prvcích uvedených v bodě 2 musí být dostatečné z hlediska množství i kvality, aby potenciálním kupujícím umožnily učinit informovaná rozhodnutí před uskutečněním nákupu, včetně informací o nezbytném množství, instalaci, použití, údržbě, demontáži, opětovném použití a recyklaci příslušného výrobku. Mohou obsahovat všechny výkresy, schémata, popisy a vysvětlivky nezbytné k jejich úplnému pochopení.
- Tyto informace podle vhodnosti co nejvíce zohlední potřeby projektantů, stavebních úřadů, stavebních odborníků, stavebních kontrolních orgánů, spotřebitelů a dalších uživatelů, uživatelů a správců budov a odborníků na údržbu.
4. Pokyny a technické údaje vydané v souladu s čl. 9 odst. 2 rovněž doporučují, kde mají být příslušné informace uvedeny. Musí jít o takové místo, u něhož je jen velmi nepravděpodobné, že by mohlo dojít k přehlédnutí informací.

PŘÍLOHA V

Prohlášení o vlastnostech a shodě uvedené v článku 15 ⁽¹⁾

Jméno výrobce

Kód prohlášení ... ⁽²⁾

Verze č. ... ⁽³⁾

Datum této verze ...

1. Popis výrobku

- a) jedinečný identifikační kód typu výrobku a, je-li k dispozici, číslo šarže nebo sériové číslo;
- b) kategorie výrobků definované v harmonizovaných technických specifikacích nebo evropských dokumentech pro posuzování;
- c) určená použití výrobku, která spadají do oblasti působnosti příslušné harmonizované technické specifikace nebo příslušného evropského dokumentu pro posuzování;
- d) jmenovité rozměry nebo zařazení výrobku;
- e) je-li to relevantní, klíčové části výrobku;
- f) odhadovaná průměrná a minimální doba životnosti pro určená použití (trvanlivost);
- g) případné varianty a jejich popisy;
- h) v případech, kdy byl výrobek již dříve instalován do stavby, datum a místo posledního odinstalování.

2. Nejsou-li tyto informace k dispozici v digitálním pasu výrobku podle článku 76, trvalé odkazy nebo nosiče údajů, pokud jde o:

- a) registrace výrobků výrobce v databázích EU, pokud existují;
- b) informace, které mají být poskytnuty v souladu s nařízením (ES) č. 1907/2006, je-li to relevantní;
- c) základní informace o výrobku, návod k použití a bezpečnostní informace podle přílohy IV.

3. Výrobce:

- a) jméno;
- b) zapsané obchodní jméno;
- c) zapsané místo podnikání;
- d) poštovní adresa;
- e) telefon;
- f) e-mailová adresa;
- g) internetové stránky.

⁽¹⁾ Pokud se prohlášení o vlastnostech a shodě vydává pro výrobek, na který se nevztahují požadavky na výrobek stanovené v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 7 odst. 1, bod 10 a bod 11 písm. c) se vypouštějí.

⁽²⁾ Pro každý typ výrobku se použije pouze jeden jedinečný a jednoznačný kód prohlášení, a to i v případě, že existují varianty, přičemž variantami se rozumí odchylky typu výrobku, které nemají vliv na vlastnosti nebo shodu výrobku.

⁽³⁾ Mohou být vydány různé verze, např. za účelem opravy chyb nebo doplnění dalších informací.

4. Zplnomocněný zástupce, je-li to relevantní:
 - a) jméno;
 - b) zapsané obchodní jméno;
 - c) zapsané místo podnikání;
 - d) poštovní adresa;
 - e) telefon;
 - f) e-mailová adresa;
 - g) internetové stránky.
5. Oznámený subjekt nebo subjekty, je-li to relevantní:
 - a) jméno;
 - b) identifikační číslo;
 - c) zapsané obchodní jméno, je-li k dispozici;
 - d) zapsané místo podnikání;
 - e) poštovní adresa;
 - f) telefon;
 - g) e-mailová adresa;
 - h) internetové stránky.
6. Subjekt pro technické posuzování, je-li to relevantní:
 - a) jméno;
 - b) identifikační číslo;
 - c) zapsané obchodní jméno, je-li k dispozici;
 - d) místo podnikání;
 - e) poštovní adresa;
 - f) telefon;
 - g) e-mailová adresa;
 - h) internetové stránky.
7. Odkaz na osvědčení nebo protokoly o ověření vydané oznámenými subjekty a subjekty pro technické posuzování.
8. Technické referenční dokumenty:
 - a) harmonizované technické specifikace stanovující použité základní charakteristiky (referenční číslo a datum vydání) nebo
 - b) použitý evropský dokument pro posuzování (referenční číslo a datum vydání) a vydané evropské technické posouzení (subjekt pro technické posuzování, referenční číslo a datum vydání).
9. Vlastnosti a charakteristiky udržitelnosti uvedené v prohlášení:
 - a) úplný seznam základních charakteristik, jak jsou stanoveny v harmonizované technické specifikaci nebo v evropském dokumentu pro posuzování pro příslušnou kategorii výrobků, pro kterou je vlastnost v prohlášení uvedena, a příslušný systém posuzování a ověřování výrobku, který se na ně vztahuje;
 - b) vlastnosti výrobku, pomocí vypočtených hodnot, úrovní nebo tříd, nebo v popisu. Příslušné hodnoty, úrovně nebo třídy musí být uvedeny v samotném prohlášení o vlastnostech, a nelze je tedy vyjádřit pouze vložením odkazů na jiné dokumenty. U základních charakteristik, u nichž se v prohlášení neuvádí žádná vlastnost, se na místo pro uvedení hodnoty v prohlášení vkládá slovo „NULL“. Konstrukční vlastnosti výrobku mohou být

vyjádřeny odkazem na příloženou výrobní dokumentaci nebo dokumenty obsahující statické výpočty konstrukcí;

c) environmentální udržitelnost vyjádřená pro příslušné základní charakteristiky příslušných modulů životního cyklu v souladu s čl. 15 odst. 2;

d) odkaz na použitou verzi softwaru, který poskytla Komise.

10. Příslušné požadavky na výrobek stanovené v harmonizovaných technických specifikacích, příslušný systém posuzování a ověřování, který se na něj vztahuje, a odkaz na použitou dobrovolnou harmonizovanou normu nebo společné specifikace nebo jejich části, včetně data.

V příslušných případech informace o vlastnostech výrobku měřených z hlediska požadavků na výrobek.

11. Prohlášení:

a) vlastnosti výše uvedeného výrobku jsou ve shodě se souborem vlastností uvedených v bodě 9;

b) údaje o udržitelnosti výše uvedeného výrobku byly správně vypočteny podle pravidel pro kategorii výrobků, která se na něj vztahují;

c) výše uvedený výrobek je ve shodě s požadavky uvedenými v bodě 10.

Podepsáno za výrobce a jeho jménem:

[jméno, funkce (*)]

V [místo]

dne [datum vydání]

[podpis]

(*) Podepisující osoba musí být na základě vnitrostátního práva oprávněna zastupovat výrobce, ať už na základě pověření nebo z titulu své funkce zákonného zástupce.

PŘÍLOHA VI

Postup pro podání žádosti o evropské technické posouzení a pro přijetí evropského dokumentu pro posuzování

1. Žádost o evropské technické posouzení
 - 1.1. Požádá-li výrobce subjekt pro technické posuzování o evropské technické posouzení ohledně výrobku a poté, co výrobce a subjekt pro technické posuzování (dále jen „příslušný subjekt pro technické posuzování“) podepsali dohodu o obchodním tajemství a důvěrnosti, pokud se výrobce nerozhodne jinak, předloží výrobce příslušnému subjektu pro technické posuzování technickou dokumentaci s popisem výrobku, výrobcem předpokládaným použitím a podrobnostmi o řízení výroby, které má v úmyslu použít;
 - 1.2. Požádá-li skupina výrobců nebo sdružení výrobců (dále jen „skupina“) o evropské technické posouzení, obrátí se s touto žádostí na organizaci subjektů pro technické posuzování, která skupině navrhne subjekt pro technické posuzování, který bude působit jako příslušný subjekt pro technické posuzování. Skupina může navržený subjekt pro technické posuzování buď přijmout, nebo požádat organizaci subjektů pro technické posuzování, aby navrhla alternativní subjekt pro technické posuzování. Jakmile skupina přijme příslušný subjekt pro technické posuzování navržený organizací subjektů pro technické posuzování, podepíše členové skupiny s tímto subjektem pro technické posuzování dohodu o obchodním tajemství a důvěrnosti, pokud se skupina nerozhodne jinak, a skupina předloží příslušnému subjektu pro technické posuzování technickou dokumentaci s popisem výrobku, skupinou předpokládaným použitím a podrobnostmi o řízení výroby, které mají členové skupiny v úmyslu použít;
 - 1.3. Není-li podána žádost o evropské technické posouzení, Komise při zahájení vypracování evropského dokumentu pro posuzování předá organizaci subjektů pro technické posuzování technickou dokumentaci s popisem výrobku, jeho použití a podrobnostmi, které se mají použít. Organizace subjektů pro technické posuzování se společně s Komisí dohodne na tom, který subjekt pro technické posuzování bude jednat jako příslušný subjekt pro technické posuzování.
2. Smlouva

V případech uvedených v bodech 1.1 a 1.2 uzavře u výrobků uvedených v čl. 33 odst. 1 písm. c) výrobce nebo skupina a příslušný subjekt pro technické posuzování do jednoho měsíce od přijetí technické dokumentace smlouvu na vypracování evropského technického posouzení, která stanoví pracovní program pro vypracování evropského dokumentu pro posuzování, včetně:

 - a) organizace práce v rámci organizace subjektů pro technické posuzování;
 - b) složení pracovní skupiny, která se zřídí v rámci organizace subjektů pro technické posuzování, určené pro příslušnou skupinu výrobků; a
 - c) koordinace subjektů pro technické posuzování.

V případě uvedeném v bodě 1.3 předloží příslušný subjekt pro technické posuzování Komisi pracovní program pro vypracování evropského dokumentu pro posuzování se stejným obsahem a ve stejné lhůtě. Poté má Komise 30 pracovních dnů na to, aby sdělila příslušnému subjektu pro technické posuzování své připomínky k pracovnímu programu, a příslušný subjekt pro technické posuzování pracovní program odpovídajícím způsobem změní.

3. Sdělení informací o pracovním programu

V případech uvedených v bodech 1.1 a 1.2 po uzavření smlouvy s výrobcem a skupinou informuje organizace subjektů pro technické posuzování Komisi o pracovním programu pro vypracování evropského dokumentu pro posuzování a o harmonogramu pro jeho vypracování, přičemž uvede program posouzení. Toto sdělení se učiní do tří měsíců od přijetí žádosti o evropské technické posouzení subjektem pro technické posuzování, který poté zahájí postup stanovený v bodech 1.1 a 1.2.

V případě uvedeném v bodě 1.3 předloží organizace subjektů pro technické posuzování Komisi pracovní program pro vypracování evropského dokumentu pro posuzování se stejným obsahem a ve stejné lhůtě, jaké jsou uvedeny v předchozím pododstavci. Komise následně do 30 pracovních dnů sdělí organizaci subjektů pro technické posuzování své připomínky k pracovnímu programu. Poté, co byla příslušnému subjektu pro technické posuzování a organizaci subjektů pro technické posuzování dána možnost vyjádřit se, změní příslušný subjekt pro technické posuzování pracovní program odpovídajícím způsobem.

4. Návrh evropského dokumentu pro posuzování

Organizace subjektů pro technické posuzování prostřednictvím pracovní skupiny koordinované příslušným subjektem pro technické posuzování dokončí návrh evropského dokumentu pro posuzování a informuje o tom dotčené strany do šesti měsíců ode dne, kdy byla Komise informována o pracovním programu v případech uvedených v bodech 1.1 a 1.2, nebo ode dne, kdy Komise sdělila odpovědnému subjektu pro technické posuzování své připomínky k pracovnímu programu v případě uvedeném v bodě 1.3.

5. Účast Komise

Zástupce Komise se může jako pozorovatel účastnit na všech částech provádění pracovního programu. Komise může v kterékoli fázi požádat organizaci subjektů pro technické posuzování, aby upustila od vypracování určitého evropského dokumentu pro posuzování nebo aby jej změnila, není-li toto vypracování v souladu s tímto nařízením nebo není-li tento přístup účinný nebo účelný, pokud jde o zdroje a konečnou použitelnost. Komise může v kterékoli fázi požádat organizaci subjektů pro technické posuzování o sloučení paralelních postupů pro vypracování evropských dokumentů pro posuzování nebo o rozdělení jednoho postupu do dvou, aby byl postup vypracování evropského dokumentu pro posuzování nebo jeho budoucí použití jasnější či účinnější.

Pokud zapojené subjekty pro technické posuzování nedosáhnou ve stanovené lhůtě dohody ohledně evropského dokumentu pro posuzování, organizace subjektů pro technické posuzování předá záležitost Komisi, aby ji vyřešila, například vydáním pokynů organizaci subjektů pro technické posuzování, jak práci dokončit.

6. Konzultace s členskými státy

V případě uvedeném v bodě 1.3 Komise informuje členské státy o vypracování evropského dokumentu pro posuzování po dokončení pracovního programu pro tento dokument. Pokud o to členské státy požádají, mohou se případně podílet na jeho provádění. Členské státy sdělí své připomínky Komisi, která je zpracuje. Komise informuje organizaci subjektů pro technické posuzování o všech změnách pracovního programu, o které bylo požádáno a které schválila, a to ve lhůtě stanovené pro vyjádření Komise k pracovnímu programu před zahájením vypracování evropského dokumentu pro posuzování.

7. Prodloužení a prodloužení

Pracovní skupina oznámí organizaci subjektů pro technické posuzování a Komisi jakékoli prodloužení oproti lhůtám stanoveným v bodech 1 až 4 této přílohy.

Je-li možné prodloužení lhůt pro vypracování evropského dokumentu pro posuzování opodstatnit zejména neexistencí rozhodnutí Komise o příslušném systému posuzování a ověřování výrobku nebo nutností vypracovat novou zkušební metodu, Komise stanoví delší lhůtu.

8. Změny a přijetí návrhu evropského dokumentu pro posuzování

8.1. V případech uvedených v bodech 1.1 a 1.2 sdělí příslušný subjekt pro technické posuzování návrh evropského dokumentu pro posuzování výrobcí nebo skupině, kteří mají 20 pracovních dnů na to, aby se k němu vyjádřili. Poté organizace subjektů pro technické posuzování:

a) v příslušných případech sdělí výrobcí nebo skupině, jak byla jejich odpověď zohledněna;

b) přijme návrh evropského dokumentu pro posuzování;

c) zašle jednu jeho kopii Komisi.

8.2. V případě uvedeném v bodě 1.3 příslušný subjekt pro technické posuzování:

- a) přijme návrh evropského dokumentu pro posuzování;
- b) zašle jednu jeho kopii Komisi.

9. Posouzení návrhu evropského dokumentu pro posuzování Komisí

Komise posoudí předložený návrh evropského dokumentu pro posuzování a do 30 pracovních dnů od přijetí sdělí své připomínky organizaci subjektů pro technické posuzování. Organizace subjektů pro technické posuzování poté, co měla možnost se k věci vyjádřit, návrh odpovídajícím způsobem změní a znovu zašle kopie pozměněného návrhu evropského dokumentu pro posuzování v souladu s bodem 8.1 písm. c) a bodem 8.2 písm. b).

10. Přijetí a zveřejnění konečného znění evropského dokumentu pro posuzování

Organizace subjektů pro technické posuzování přijme konečné znění evropského dokumentu pro posuzování a zašle jedno vyhotovení Komisi společně s překladem jeho názvu do všech úředních jazyků Unie, aby mohl být odkaz na něj neprodleně zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Organizace subjektů pro technické posuzování zveřejní evropský dokument pro posuzování do 90 dnů ode dne přijetí v jednom nebo více jazycích Unie a zajistí, aby byl přístupný nejméně do doby, kdy všechna evropská technická posouzení založená na tomto dokumentu pozbydou platnosti.

PŘÍLOHA VII

Seznam skupin výrobků

KÓD	SKUPINA VÝROBKŮ
1	PREFABRIKOVANÉ VÝROBKY Z OBYČEJNÉHO/LEHKÉHO BETONU A AUTOKLÁVOVANÉHO PÓROBETONU
2	DVEŘE, OKNA, OKENICE, VRATA A PŘÍSLUŠNÉ STAVEBNÍ KOVÁNÍ
3	FÓLIE, VČETNĚ LITÝCH A SESTAV (HYDROIZOLAČNÍ NEBO PAROTĚSNÉ)
4	TEPELNĚIZOLAČNÍ VÝROBKY, KOMPOZITNÍ IZOLAČNÍ SESTAVY NEBO SYSTÉMY
5	STAVEBNÍ LOŽISKA, ČEPY PRO KONSTRUKČNÍ SPOJE
6	KOMÍNY, KOUŘOVODY A SPECIFICKÉ VÝROBKY
7	VÝROBKY ZE SÁDRY
8	GEOTEXTILIE, GEOMEMBRÁNY A SOUVISEJÍCÍ VÝROBKY
9	LEHKÉ OBVODOVÉ PLÁŠTĚ / OPLÁŠTĚNÍ / KONSTRUKČNÍ TĚSNĚNÉ ZASKLENÍ
10	STABILNÍ ZAŘÍZENÍ PRO HAŠENÍ POŽÁRU (VÝROBKY PRO POŽÁRNÍ POPLACH/DETEKCI, STABILNÍ VÝROBKY PRO HAŠENÍ POŽÁRU, ŘÍZENÍ POŽÁRU A KOUŘE A PRO POTLAČOVÁNÍ VÝBUCHU)
11	VYBAVENÍ PRO HYGIENICKÉ PROSTORY
12	VYBAVENÍ KOMUNIKACÍ: SILNIČNÍ VYBAVENÍ
13	VÝROBKY A PRVKY Z KONSTRUKČNÍHO DŘEVA A DOPLŇKY
14	PANELY A PRVKY NA BÁZI DŘEVA
5	CEMENT, STAVEBNÍ VÁPNA A JINÁ HYDRAULICKÁ POJIVA
16	VÝZTUŽNÁ A PŘEDPÍNACÍ BETONÁŘSKÁ OCEL (A DOPLŇKY), PŘEDPÍNACÍ SESTAVY
17	ZDIVO A SOUVISEJÍCÍ VÝROBKY, ZDICÍ PRVKY, MALTY A DOPLŇKY
18	VÝROBKY PRO KANALIZAČNÍ SYSTÉMY
19	PODLAHOVINY
20	KONSTRUKČNÍ KOVOVÉ VÝROBKY A DOPLŇKY
21	VNITŘNÍ A VNĚJŠÍ POVRCHOVÉ ÚPRAVY STĚN A STROPŮ, SESTAVY VNITŘNÍCH PŘÍČEK
22	STŘEŠNÍ KRYTINY, STŘEŠNÍ SVĚTLÍKY, STŘEŠNÍ OKNA A DOPLŇKOVÉ VÝROBKY, STŘEŠNÍ SESTAVY

KÓD	SKUPINA VÝROBKŮ
23	VÝROBKY PRO KONSTRUKCE VOZOVEK
24	KAMENIVO
25	STAVEBNÍ ADHEZIVA
26	VÝROBKY PRO BETON, MALTY A INJEKTÁŽNÍ MALT
27	ZAŘÍZENÍ PRO VYTÁPĚNÍ VNITŘNÍCH PROSTOR
28	TRUBKY, NÁDRŽE A DOPLŇKY, KTERÉ NEJSOU V KONTAKTU S VODOU URČENOU K LIDSKÉ SPOTŘEBĚ
29	STAVEBNÍ VÝROBKY, KTERÉ JSOU V KONTAKTU S VODOU URČENOU K LIDSKÉ SPOTŘEBĚ
30	VÝROBKY Z PLOCHÉHO SKLA, PROFILOVANÉHO SKLA A SKLENĚNÝCH TVÁRNIC
31	ELEKTRICKÉ, OVLÁDACÍ A KOMUNIKAČNÍ KABELY
32	TĚSNĚNÍ PRO SPOJE
33	PŘIPEVŇOVACÍ PROSTŘEDKY
34	STAVEBNÍ SESTAVY, JEDNOTKY, PREFABRIKOVANÉ PRVKY
35	VÝROBKY PRO POŽÁRNÍ PŘEPÁŽKY, POŽÁRNÍ TĚSNĚNÍ A VÝROBKY PRO POŽÁRNÍ OCHRANU, VÝROBKY PRO ZPOMALOVÁNÍ HOŘENÍ
36	TRVALE INSTALOVANÉ ŽEBŘÍKY

PŘÍLOHA VIII

Požadavky na subjekty pro technické posuzování

Subjekty pro technické posuzování jsou schopny plnit tyto úkoly a požadavky:

Způsobilost	Popis úkolů	Požadavek
1. Analýza rizik	Stanovit možná rizika a výhody plynoucí z používání inovačních výrobků, pokud při jejich instalování do staveb nejsou k dispozici vyhotovené/sjednocené technické údaje o jejich vlastnostech.	Subjekt pro technické posuzování je zřízen podle vnitrostátního práva a má právní subjektivitu. Subjekt je nezávislý na zúčastněných stranách a jakýchkoliv dílčích zájmech. Subjekt pro technické posuzování má pracovníky, kteří: a) jsou objektivní a jsou schopni řádného technického úsudku;
2. Stanovení technických kritérií	Na základě výsledků analýzy rizik vypracovat technická kritéria pro hodnocení chování a vlastností výrobků z hlediska plnění použitelných vnitrostátních požadavků; poskytovat technické údaje potřebné pro ty, kteří se účastní stavebního postupu jako potenciální uživatelé výrobků (výrobci, projektanti, dodavatelé, osoby, které instalují výrobek).	b) mají důkladné znalosti regulačních ustanovení a ostatních platných požadavků členských států, v nichž byli určeni, ohledně skupin výrobků, pro které byli určeni; c) mají obecné znalosti v oblasti stavební praxe a důkladné technické znalosti ohledně skupin výrobků, pro které byli určeni; d) mají důkladné znalosti jednotlivých souvisejících rizik a technických aspektů stavebních postupů; e) mají důkladné znalosti o stávajících harmonizovaných normách a zkušebních metodách pro skupiny výrobků, pro které byli určeni; f) mají důkladné znalosti tohoto nařízení; g) mají odpovídající jazykové znalosti.
3. Stanovení metod posuzování	Navrhnout a validovat vhodné metody (zkoušky nebo výpočty) k posuzování vlastností základních charakteristik výrobků s přihlédnutím k aktuálnímu stavu techniky	Odměny vyplácené pracovníkům subjektu pro technické posuzování nejsou závislé na počtu provedených posouzení ani na výsledcích těchto posouzení.
4. Určení specifického způsobu řízení výroby	Porozumět výrobnímu postupu konkrétního výrobku a zhodnotit jej, aby bylo možno stanovit vhodná opatření k zajištění stálosti výrobku v průběhu daného výrobního postupu.	Subjekt pro technické posuzování má pracovníky, kteří mají příslušné znalosti o vztahu mezi výrobními postupy a charakteristikami výrobku souvisejícími s řízením výroby.
5. Posuzování výrobku	Posoudit vlastnosti z hlediska základních charakteristik výrobků na základě harmonizovaných metod podle harmonizovaných kritérií.	Kromě požadavků uvedených v bodech 1, 2 a 3 má subjekt pro technické posuzování k dispozici prostředky a vybavení nezbytné pro posuzování vlastností z hlediska základních charakteristik výrobků v rámci skupin výrobků, pro které byl určen.

Způsobilost	Popis úkolů	Požadavek
6. Celkové řízení	Zajistit jednotnost, spolehlivost, objektivitu a sledovatelnost ustáleným používáním vhodných metod řízení.	Subjekt pro technické posuzování: a) prokazatelně dodržuje kodex řádné správní praxe; b) má politiku a podpůrné postupy k zajištění důvěrnosti a ochrany citlivých údajů v rámci subjektu pro technické posuzování a u všech svých partnerů; c) má systém řízení dokumentů k zajištění registrace, sledovatelnosti, správy, ochrany a archivace všech příslušných dokumentů; d) má mechanismy interního auditu a přezkumu řízení k zajištění pravidelných kontrol dodržování vhodných metod řízení; e) má postup k objektivnímu vyřizování podaných opravných prostředků a stížností.

PŘÍLOHA IX

Systémy posuzování a ověřování

V souladu s čl. 22 odst. 1 výrobce správně určí typ výrobku a použije odpovídající kategorii výrobků na základě příslušné harmonizované technické specifikace nebo evropského dokumentu pro posuzování. Pokud se na posuzování a ověřování podílí oznámený subjekt, ověří v souladu s čl. 55 odst. 1, že byl správně určen typ výrobku a že byla správně použita odpovídající kategorie výrobků.

1. Systém 1+

Úplná kontrola oznámeným subjektem včetně prověřovacích zkoušek vzorků

a) Výrobce provádí:

- i) řízení výroby;
- ii) další zkoušky vzorků odebraných ve výrobním závodě v souladu s předepsaným plánem zkoušek;
- iii) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz o správném použití tohoto nařízení s ohledem na posouzení vlastností;
- iv) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz shody s příslušnými požadavky na výrobek podle tohoto nařízení.

b) Oznámený subjekt rozhodne o vydání, omezení, pozastavení nebo odnětí osvědčení o stálosti vlastností a shodě výrobku na základě:

- i) potvrzení, že byl správně určen typ výrobku a kategorie výrobku;
- ii) posouzení vlastností výrobku na základě zkoušek typu (včetně odběru vzorků výrobků, které mají být považovány za reprezentativní pro daný typ), výpočtu typu nebo tabulkových hodnot nebo dokumentace popisující výrobek;
- iii) počáteční inspekce výrobního závodu a řízení výroby,
- iv) průběžného dozoru, posuzování a hodnocení řízení výroby, včetně pravidelných inspekcí výrobního závodu;
- v) prověřovacích zkoušek vzorků odebraných před uvedením výrobku na trh;
- vi) ověření úkolů podle písmene a) bodů iii) a iv).

2. Systém 1

Úplná kontrola oznámeným subjektem bez prověřovacích zkoušek vzorků

a) Výrobce provádí:

- i) řízení výroby;
- ii) další zkoušky vzorků odebraných výrobcem ve výrobním závodě v souladu s předepsaným plánem zkoušek;
- iii) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz o správném použití tohoto nařízení s ohledem na posouzení vlastností;
- iv) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz shody s příslušnými požadavky na výrobek podle tohoto nařízení.

b) Oznámený subjekt rozhodne o vydání, omezení, pozastavení nebo odnětí osvědčení o stálosti vlastností a shodě výrobku na základě:

- i) potvrzení, že byl správně určen typ výrobku a kategorie výrobku;

- ii) posouzení vlastností výrobku na základě zkoušek typu (včetně odběru vzorků výrobku nebo výrobků, které mají být považovány za reprezentativní pro daný typ), výpočtu typu nebo tabulkových hodnot nebo dokumentace popisující výrobek;
- iii) počáteční inspekce výrobního závodu a řízení výroby,
- iv) průběžného dozoru, posuzování a hodnocení řízení výroby, včetně pravidelných inspekcí výrobního závodu;
- v) ověření úkolů podle písmene a) bodů iii) a iv).

3. Systém 2+

Zaměření oznámeného subjektu na řízení výroby

a) Výrobce provádí:

- i) posouzení vlastností výrobku na základě zkoušek (včetně odběru vzorků výrobku nebo výrobků, které mají být považovány za reprezentativní pro daný typ), výpočtu typu, tabulkových hodnot nebo dokumentace popisující tento výrobek;
- ii) řízení výroby;
- iii) zkoušky vzorků odebraných ve výrobě v souladu s předepsaným plánem zkoušek;
- iv) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz o správném použití tohoto nařízení s ohledem na posouzení vlastností;
- v) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz shody s příslušnými požadavky na výrobek podle tohoto nařízení.

b) Oznámený subjekt rozhodne o vydání, omezení, pozastavení nebo odnětí osvědčení o shodě řízení výroby na základě:

- i) potvrzení, že byl správně určen typ výrobku a kategorie výrobku a že vlastnosti výrobku byly správně posouzeny na základě přezkoumání dokumentace výrobku;
- ii) počáteční inspekce výrobního závodu a řízení výroby,
- iii) průběžného dozoru, posuzování a hodnocení řízení výroby, včetně pravidelných inspekcí výrobního závodu;
- iv) ověření úkolů podle písmene a) bodů iv) a v).

4. Systém 3+

Kontrola posouzení environmentální udržitelnosti prováděná oznámeným subjektem

a) Výrobce provádí:

- i) posouzení vlastností výrobku na základě sběru údajů o vstupních hodnotách, předpokladech a modelování;
- ii) řízení výroby.

b) Oznámený subjekt rozhodne o vydání, omezení, pozastavení nebo odnětí protokolu o ověření na základě:

- i) ověření vstupních hodnot, předpokladů a souladu s použitelnými obecnými pravidly nebo pravidly pro konkrétní kategorii výrobků;
- ii) ověření posouzení provedeného výrobcem;
- iii) ověření procesu uplatněného při tvorbě tohoto posouzení;
- iv) ověření správného používání softwaru vhodného pro posouzení;
- v) počáteční inspekce výrobního závodu za účelem ověření údajů specifických pro daný podnik.

5. Systém 3

Zaměření oznámeného subjektu na určení typu výrobku

a) Výrobce provádí:

- i) další posouzení vlastností výrobku na základě zkoušek (včetně odběru vzorků výrobků, které mají být považovány za reprezentativní pro daný typ), výpočtu typu, tabulkových hodnot nebo dokumentace popisující tento výrobek;
- ii) řízení výroby;
- iii) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz o správném použití tohoto nařízení s ohledem na posouzení vlastností;
- iv) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz shody s příslušnými požadavky na výrobek podle tohoto nařízení.

b) Oznámený subjekt rozhodne o vydání, omezení, pozastavení nebo odnětí osvědčení o vlastnostech a shodě výrobku na základě:

- i) posouzení vlastností na základě zkoušky provedené oznámenou zkušební laboratoří (na základě odběru vzorků provedeného výrobcem), výpočtu, tabulkových hodnot nebo dokumentace, popisující tento výrobek;
- ii) potvrzení, že byl správně určen typ výrobku a kategorie výrobku

6. Systém 4

Ověření a osvědčení prováděné výrobcem

a) Výrobce provádí:

- i) posouzení vlastností výrobku na základě zkoušek (včetně odběru vzorků výrobků, které mají být považovány za reprezentativní pro daný typ), výpočtu typu, tabulkových hodnot nebo dokumentace popisující tento výrobek;
- ii) určení typu výrobku a kategorie výrobků na základě zkoušky typu, výpočtu typu nebo tabulkových hodnot;
- iii) řízení výroby;
- iv) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz o správném použití tohoto nařízení s ohledem na posouzení vlastností;
- v) vypracování technické dokumentace obsahující důkaz shody s příslušnými požadavky na výrobek podle tohoto nařízení.

b) Pro oznámený subjekt není stanoven žádný úkol.

7. Použijí se následující horizontální pravidla týkající se některých nebo všech výše uvedených systémů:

a) Pokud systém zahrnuje inspekci výrobního závodu oznámeným subjektem, musí se tyto inspekce vztahovat na všechna místa, kde probíhají důležité výrobní postupy, a musí zahrnovat alespoň ověření těchto prvků:

- i) řízení výroby s uvedením plánovaných opatření k zajištění stálosti vlastností, včetně parametrů vlastností, které mají zásadní význam, a četnost kontrol;
- ii) rámec zamýšleného řízení výroby.

b) Pokud systém zahrnuje řízení výroby, musí se toto řízení vztahovat na výrobní postup od příjmu surovin a součástí až po expedici výrobku (přístup „gate to gate“) po zahájení výroby a musí zahrnovat alespoň tyto prvky:

- i) zajištění toho, aby výrobky odpovídaly typu výrobku, a tudíž dosahovaly vlastností uvedených v prohlášení o vlastnostech a shodě, a aby vyhovovaly požadavkům stanoveným v tomto nařízení nebo přijatým v souladu s ním;
 - ii) použití technických údajů, které jsou nezbytné pro zavedení systému nebo systémů posuzování a ověřování, jak jsou definovány v harmonizovaných technických specifikacích, evropských dokumentech pro posuzování a dobrovolných harmonizovaných normách, včetně přinejmenším těch parametrů, které mají pro vlastnosti zásadní význam.
- c) Pokud systém zahrnuje další zkoušení vzorků, použijí se tato ustanovení:
- i) zkoušení zahrnuje přiměřený počet výrobků, jak je definováno v harmonizovaných technických specifikacích, evropských dokumentech pro posuzování a dobrovolných harmonizovaných normách, s ohledem na shodu s typem výrobku;
 - ii) pokud nejsou zkoušky pro výrobek vhodné, může být typ výrobku definován za použití příslušných pravidel pro rozšířenou aplikaci výsledků zkoušek uvedených v harmonizovaných technických specifikacích, evropských dokumentech pro posuzování a dobrovolných harmonizovaných normách, jsou-li k dispozici, přičemž oznámené subjekty potvrzující, že typ výrobku byl správně určen, rovněž potvrdí, že příslušná pravidla pro rozšířenou aplikaci výsledků zkoušek byla správně použita;
 - iii) výsledky zkoušek provedených jiným výrobcem nebo oznámeným subjektem mohou být použity v souladu s články 59 a 62.
- d) V případě systémů zabývajících se environmentální udržitelností spočívá ověření v ověřování výpočtů a vstupních údajů, v jejichž rámci oznámený subjekt ověří, zda modelování a vstupní údaje použitelné v souladu s harmonizovanou technickou specifikací nebo evropským dokumentem pro posuzování odrážejí vlastnosti výrobku, jakož ověří i používání softwaru poskytnutého Komisí spolu s veškerými použitými údaji, a zejména ověří spolehlivost všech použitých údajů specifických pro daný podnik.
- e) Oznámené subjekty a výrobci považují evropské technické posouzení, které bylo vydáno pro dotčený výrobek, za posouzení vlastností tohoto výrobku. Výrobci, kteří najdou důkazy nebo jsou oznámeným subjektem informováni o tom, že vlastnosti výrobku nejsou ve shodě s evropským technickým posouzením, uvedou tento výrobek do shody s tímto posouzením, mimo jiné, je-li to relevantní, splněním povinností stanovených v čl. 22 odst. 11.

PŘÍLOHA X

Základní charakteristiky horizontální povahy

Níže jsou uvedeny skupiny základních charakteristik horizontální povahy, které byly vypracovány na základě příloh I a II pro uplatňování tohoto nařízení.

1. Reakce na oheň;
 2. požární odolnost;
 3. chování při vnějším požáru;
 4. pohlcování hluku;
 5. uvolňování a obsah nebezpečných látek;
 6. environmentální udržitelnost.
-

PŘÍLOHA XI

Srovnávací tabulky

Tabulka 1: Nařízení (EU) č. 305/2011 > toto nařízení

Nařízení (EU) č. 305/2011	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 3
Článek 3	Čl. 4 odst. 4
Článek 4	Článek 13
Článek 5	Článek 14
Článek 6	Článek 15
Článek 7	Článek 16
Článek 8	Článek 17
Článek 9	Článek 18
Článek 10	Článek 72
Článek 11	Články 20 a 22
Článek 12	Články 20 a 23
Článek 13	Články 20 a 24
Článek 14	Články 20 a 25
Článek 15	Články 20 a 26
Článek 16	Článek 20
Článek 17	Článek 5
Článek 18	Článek 5
Článek 19	Článek 31
Článek 20	Článek 32
Článek 21	Článek 33
Článek 22	Článek 34
Článek 23	—
Článek 24	Článek 35
Článek 25	Článek 36
Článek 26	Článek 37
Článek 27	Čl. 5 odst. 5 a 6–
Článek 28	Článek 10
Článek 29	Článek 39
Článek 30	Článek 40
Článek 31	Článek 41
Článek 32	Článek 41
Článek 33	Článek 41
Článek 34	Článek 41

Nařízení (EU) č. 305/2011	Toto nařízení
Článek 35	—
Článek 36	Článek 59
Článek 37	Článek 60
Článek 38	Článek 61
Článek 38a	Článek 85
Článek 38b	Článek 86
Článek 38c	Článek 87
Článek 38d	Článek 88
Článek 39	Článek 42
Článek 40	Článek 43
Článek 41	Článek 44
Článek 42	—
Článek 43	Článek 46
Článek 44	Článek 47
Článek 45	Článek 48
Článek 46	Článek 49
Článek 47	Článek 50
Článek 48	Článek 51
Článek 49	Článek 52
Článek 50	Článek 53
Článek 51	Článek 54
Článek 52	Článek 55
Článek 53	Článek 56
Článek 54	Článek 45
Článek 55	Článek 58
Článek 56	Článek 65
Článek 57	Článek 66
Článek 58	Článek 67
Článek 59	Článek 65
Článek 60	Článek 89
Článek 61	Článek 89
Článek 62	Článek 89
Článek 63	Článek 89
Článek 64	Článek 90
Článek 65	Článek 94
Článek 66	Článek 95
Článek 67	Článek 93
Článek 68	Článek 96

Tabulka 2: toto nařízení > nařízení (EU) č. 305/2011

Toto nařízení	Nařízení (EU) č. 305/2011
Článek 1	Článek 1
Článek 2	—
Článek 3	Článek 2
Článek 4	Článek 3
Článek 5	Články 17, 18 a 27
Článek 6	—
Článek 7	—
Článek 8	—
Článek 9	—
Článek 10	Článek 28
Článek 11	—
Článek 12	—
Článek 13	Článek 4
Článek 14	Článek 5
Článek 15	Článek 6
Článek 16	Článek 7
Článek 17	Článek 8
Článek 18	Článek 9
Článek 19	—
Článek 20	Články 11, 12, 13, 14, 15 a 16
Článek 21	—
Článek 22	Článek 11
Článek 23	Článek 12
Článek 24	Článek 13
Článek 25	Článek 14
Článek 26	Článek 15
Článek 27	—
Článek 28	—
Článek 29	—
Článek 30	—
Článek 31	Článek 19
Článek 32	Článek 20
Článek 33	Článek 21
Článek 34	Článek 22
Článek 35	Článek 24
Článek 36	Článek 25
Článek 37	Článek 26

Toto nařízení	Nařízení (EU) č. 305/2011
Článek 38	—
Článek 39	Článek 29
Článek 40	Článek 30
Článek 41	Články 31 až 34
Článek 42	Článek 39
Článek 43	Článek 40
Článek 44	Článek 41
Článek 45	Článek 54
Článek 46	Článek 43
Článek 47	Článek 44
Článek 48	Článek 45
Článek 49	Článek 46
Článek 50	Článek 47
Článek 51	Článek 48
Článek 52	Článek 49
Článek 53	Článek 50
Článek 54	Článek 51
Článek 55	Článek 52
Článek 56	Článek 53
Článek 57	—
Článek 58	Článek 55
Článek 59	Článek 36
Článek 60	Článek 37
Článek 61	Článek 38
Článek 62	—
Článek 63	—
Článek 64	—
Článek 65	Články 56 a 59
Článek 66	Článek 57
Článek 67	Článek 58
Článek 68	—
Článek 69	—
Článek 70	—
Článek 71	—
Článek 72	Článek 10
Článek 73	—
Článek 74	—
Článek 75	—

Toto nařízení	Nařízení (EU) č. 305/2011
Článek 76	—
Článek 77	—
Článek 78	—
Článek 79	—
Článek 80	—
Článek 81	—
Článek 82	—
Článek 83	—
Článek 84	—
Článek 85	Článek 38a
Článek 86	Článek 38b
Článek 87	Článek 38c
Článek 88	Článek 38d
Článek 89	Články 60 až 63
Článek 90	Článek 64
Článek 91	—
Článek 92	—
Článek 93	Článek 67
Článek 94	Článek 65
Článek 95	Článek 66
Článek 96	Článek 68